

ເລົ່າດີເຊຍ - ໝາຍເລກໜຶ່ງ

ຄຳພະຍາກອນຂອງອີຊາຢາເຖິງວິບັດພິນາດສຳລັບທຸບເຂົ້າແຫ່ງນິມິດ

Jeff Pippenger

2023-08-14

ພາລະໜັກເກືອນກັບຮ່ອມພູແຫ່ງນິມິດ. ບັດນີ້ເກີດຫຍັງແກ່ເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ເຈົ້າທັງໝົດຂຶ້ນໄປເທິງຫຼັງຄາ? ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມວຸ້ນວາຍ, ເປັນນະຄອນແຫ່ງຄວາມອຶກະທຶກ, ເປັນນະຄອນແຫ່ງຄວາມຊຸນິບານ: ຄົນຂອງເຈົ້າທີ່ຖືກຂ້າງໄປ ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າດ້ວຍດາບ, ແລະກໍບໍ່ໄດ້ຕ້າຍໃນສົງຄາມ. ບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງເຈົ້າພາກັນຫລົບໜີໄປ, ພວກເຂົາຖືກມັດໂດຍພວກພົນທະນູ; ທຸກຄົນທີ່ຖືກພົບໃນເຈົ້າກໍຖືກມັດຮ່ວມກັນ, ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຫລົບໜີມາແຕ່ໄກ. ເພາະສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ຂໍໃຫ້ຫັນຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄປ; ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮ້ອງໂຫຍ່ຢ່າງຂົນຂົນ, ຢ່າໄດ້ພະຍາຍາມປອບໃຈຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະເຫດແຫ່ງຄວາມພິນາດຂອງທົດແຫ່ງຊົນຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເພາະວ່ານີ້ເປັນວັນແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກ, ແລະແຫ່ງການຖືກຢ້າຍ, ແລະແຫ່ງຄວາມສັບສົນ ໂດຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາໃນຮ່ອມພູແຫ່ງນິມິດ, ເປັນການທຳລາຍກຳແພງລົງ, ແລະເປັນການຮ້ອງທຸກໄປຫາພູເຂົາ. ເອຊາຢາ 22:1-5.

ໃນພຣະທຳເອຊາຢາ ຄຳວ່າ “ພາລະ” ບາກົດຢູ່ສົບແປດຄັ້ງ. ໃນຈຳນວນນັ້ນ ສົບເອັດຂ້າງອົງໄດ້ຊີ້ບອກໂດຍກົງເຖິງຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດ ແລະ ອີກເຈັດຂ້າງອົງໝາຍເຖິງພາລະວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຖືກແບກໄວ້ເທິງບ່າ. ມີພຽງແຕ່ຂ້າງອົງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນວ່າ “ພາລະ” ໃນຄວາມໝາຍເຖິງສິ່ງທີ່ຖືກແບກໄວ້ເທິງບ່າ ແລະ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍເປັນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດດ້ວຍ. ຂ້າພະເຈົ້າມີຈຸດປະສົງຈະກ່າວເຖິງຂ້າງອົງນັ້ນພຽງຂັດຽວ ຊຶ່ງເປັນຄຳພາສາຮັບເຮັດທີ່ຊີ້ບອກເຖິງສິ່ງທີ່ຖືກແບກ ແຕ່ກໍເປັນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດດ້ວຍ ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກຳນົດຄວາມແຕກຕ່າງນີ້ໄວ້ແຕ່ຕົ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ກັບມາກ່າວເຖິງຂໍ້ເທັດຈິງເຫຼົ່ານີ້ອີກຈົນກວ່າໃນພາຍຫຼັງ.

ບົດນີ້ບໍ່ໄດ້ຄຸ້ມເຄືອໃນການນິຍາມຂອງ “ທຸບເຂົ້າແຫ່ງນິມິດ” ເພາະວ່າມັນໄດ້ຖືກລະບຸວ່າເປັນ “ນະຄອນຂອງດາວິດ” ແລະຍັງເປັນ “ເຢຣຸຊາເລັມ” ອີກດ້ວຍ. ທຸບເຂົ້າແຫ່ງນິມິດເປັນການອ້າງເຖິງ Adventism ແບບ Laodicean ໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດຂອງຫຼັກຂັ້ນທ້າຍໃນດານເອໂອນ ບົດທີ 11. ເອຊາຢາໄດ້ອ້າງບົດຂອງຄວາມພິນາດນີ້ໄວ້ດ້ວຍປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນບົດທີ 20 ໂດຍການພັນລະນາການພິຊິດໂລກຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປໂດຍກະສັດອັດຊີຣ໌ຍ ຜູ້ໄດ້ສົ່ງຜູ້ນຳກອງທັບຄົນໜຶ່ງຊື່ Tartan ໄປຍຶດເອົາເມືອງໜຶ່ງໃນອີຢິບທີ່ເອີ້ນວ່າ Ashdod.

ກົດໝາຍວັນອາທິດຖືກລະບຸໄວ້ໃນດານເອໂອນ 11:41 ແລະຂັ້ນໄດ້ລະບຸສາມກຸ່ມທີ່ “ຫຼົບໜີ” ຈາກມືຂອງສັນຕະປາປາໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ໃນບົດທຳການໄດ້ມາເຖິງອັດໂດດ (ເມືອງຊາຣ໌ໂກນກະສັດແຫ່ງອັດຊີຣ໌ຍໄດ້ສົ່ງເຂົ້າມາ) ແລະໄດ້ຮັບກັບອັດໂດດ ແລະຍຶດເອົາໄດ້; ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ພຣະຢາເວໄດ້ຕັດຜ່ານອີຊາຢາ ບຸດຂອງອາໄມດ ວ່າ, “ຈົ່ງໄປ ແລະປົດຜ້າກະສອບອອກຈາກແອວຂອງເຈົ້າ ແລະຖອດເກືບອອກຈາກຕີນຂອງເຈົ້າ.” ແລະທ່ານກໍໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ ໂດຍຢ່າງເປືອຍກາຍແລະຕົນເປົ່າ. ແລະພຣະຢາເວກ່າວວ່າ, “ໝື່ນດັ່ງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ອີຊາຢາ ໄດ້ຢ່າງເປືອຍກາຍແລະຕົນເປົ່າເປັນເວລາສາມປີ ເພື່ອເປັນໝາຍສຳຄັນແລະເປັນການອັດສະຈັນແກ່ເອຢິບແລະແກ່ເອທິໂອເປຍ; ສັນໃດ

ກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຮຍກຈະນຳຊາວເອຢິບໄປເປັນນັກໂທດ ແລະນຳຊາວເອທິໂອເປຍໄປເປັນເຊີຍ, ທັງຄົນໜຸ່ມແລະຄົນເຖົ້າ, ເປຣີຍກາຍແລະຕົນເປົ້າ, ຈົນເຫັນບັນທ້າຍ, ເພື່ອເປັນຄວາມອັບອາຍແກ່ເອຢິບ. ແລະພວກເຂົາຈະຢ້ານກົວແລະອັບອາຍເນື່ອງດ້ວຍເອທິໂອເປຍອັນເປັນຄວາມຄາດຫວັງຂອງຕົນ ແລະເນື່ອງດ້ວຍເອຢິບອັນເປັນສະຫງ່າລາສີຂອງຕົນ. ແລະຊາວເກາະນີ້ຈະເວົ້າໃນວັນນັ້ນວ່າ, ‘ເບີ້ແມ, ນີ້ແມ່ນຄວາມຄາດຫວັງຂອງພວກເຮົາ, ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ໄຫວໄປຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫຼືອ ເພື່ອໃຫ້ພົ້ນຈາກກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຮຍ; ແລ້ວພວກເຮົາຈະໝົດໄດ້ຢ່າງໃດ?’” ອີຊາຍາ 20:1–6.

ຄຳຖາມທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໂດຍບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເກາະນັ້ນແມ່ນວ່າ
ພວກເຂົາຈະຫຼົບໜີຈາກກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຮຍໄດ້ແນວໃດ
ຜູ້ຊົງຍັງຖືກສະແດງແທນເປັນກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໃນດານເຮອນບົດທີ 11 ອີກດ້ວຍ.

ເຂົາ [ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ] ຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດດ້ວຍ, ແລະຫຼາຍປະເທດຈະຖືກລົ້ມລ້າງ;
ແຕ່ບັນດາເຫຼົ່ານີ້ຈະພົ້ນຈາກມືຂອງເຂົາ, ຄືເອໂດມ, ໂມອາບ, ແລະຫົວໜ້າຂອງບຸດທັງຫຼາຍແຫ່ງອຳໂມນ.
ດານເຮອນ 11:41.

ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນີ້ ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາຖືກຊື້ອອກໄວ້,
ແລະໃນຂໍ້ຄວາມຂອງດານເຮອນຍັງມີນິຍົມລະອຽດອ່ອນບາງປະການທີ່ຄວນພິຈາລະນາ. ໃນດານເຮອນ 11:40–43
ມີສາມຂໍ້ຕິດຕໍ່ກັນທີ່ລະບຸເຖິງ “ປະເທດທັງຫຼາຍ.” ໃນຂໍ້ 40
ບັນດາປະເທດທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງອະດີດສະຫະພາບໂຊວຽດໄດ້ຖືກກວາດລ້າງໄປໂດຍອຳນາດສັນຕະປາປາ ແລະ
ສະຫະລັດອາເມຣິກາໃນປີ 1989. ນັກປະຫວັດສາດສະໄໝໃໝ່ໄດ້ຍືນຍັນຄວາມຈິງຂັ້ນນີ້.

ແລ້ວໃນຂໍ້ທີ່ສືບສອງ ພວກເຮົາພົບຄຳວ່າ “ປະເທດທັງຫຼາຍ”
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາປະເທດທັງໝົດໃນໂລກນີ້ ເມື່ອກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ (ອຳນາດສັນຕະປາປາ)
ຍຶດເອົາເອຢິບ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງທົ່ວໂລກ. ນັ້ນແມ່ນໜຶ່ງໃນນິຍົມລະອຽດດັ່ງກ່າວ.
ອີກນິຍົມໜຶ່ງໃນສອງນິຍົມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງກ່າວເຖິງຢູ່ໃນສາມຂໍ້ນັ້ນ ກ່ຽວພັນກັບຄຳວ່າ “ຫຼົບໜີ”
ໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດ ແລະຕໍ່ມາອີກໃນຂໍ້ທີ່ສືບສອງ. ຄຳທັງສອງນັ້ນເປັນຄຳພາສາເຮັບຮົວຄົນລະຄຳກັນ
ແມ່ນແມ່ນວ່າທັງສອງຖືກແປວ່າ “ຫຼົບໜີ.” ຄຳພາສາເຮັບຮົວທີ່ຖືກແປວ່າ “ຫຼົບໜີ” ໃນຂໍ້ທີ່ສືບສອງ
ໝາຍເຖິງການບໍ່ພົບການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ ເພາະເມື່ອ “ກະສັດສືບອົງ” ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງສະຫະປະຊາຊາດ
ເຫັນດີມອບລັດຖະບານໂລກດຽວຂອງຕົນໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງສັນຕະປາປາ
ກໍຈະບໍ່ມີການຫຼົບໜີ—ບໍ່ມີການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ.

ແລະເຂົາທັງສືບທຳການໄດ້ເຫັນນັ້ນແມ່ນກະສັດສືບອົງ ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກເທື່ອ;
ແຕ່ຈະໄດ້ຮັບອຳນາດເປັນກະສັດຢູ່ໃນຊົ່ວໂມງດຽວກັນກັບສັດຮ້າຍ. ພວກເຂົາເຫຼົ່ານີ້ມີຈິດໃຈອັນດຽວກັນ
ແລະຈະມອບອຳນາດແລະກຳລັງຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ. ພວກເຂົາຈະກະທຳສິ່ງຄ້າມກັບພຣະເມສານອ້ຍ
ແລະພຣະເມສານອ້ຍຈະຊົງມີໃຊ້ເໝືອພວກເຂົາ; ເພາະພຣະອົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໝືອບັນດາເຈົ້າ
ແລະເປັນກະສັດເໝືອບັນດາກະສັດ; ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງນັ້ນເປັນຜູ້ທີ່ຖືກຊົງເອີ້ນ, ຖືກຊົງເລືອກ,
ແລະສັດຊື້ ແລະທ່ານນັ້ນໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ານອ້ຍວ່າ, ນ້ຳທັງຫຼາຍທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນ ບ່ອນທີ່ຍິງໄສເພນີນັ້ນ
ແມ່ນຊົນຊາດ, ຝູງຊົນ, ປະຊາຊາດ, ແລະພາສາທັງຫຼາຍ. ແລະເຂົາທັງສືບທຳການໄດ້ເຫັນຢູ່ເທິງສັດຮ້າຍນັ້ນ
ພວກເຂົາຈະກຽດຊົງຍິງໄສເພນີ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ນາງພົ້ນາດແລະເປຣີຍກາຍ ແລະຈະກົນເນື້ອຂອງນາງ
ແລະຈະຜົນນາງດ້ວຍໄຟ.
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໄສໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາໃຫ້ກະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ
ແລະໃຫ້ເຫັນພ້ອມກັນ ແລະໃຫ້ມອບອານາຈັກຂອງຕົນແກ່ສັດຮ້າຍ
ຈົນກວ່າພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າຈະສຳເລັດ. ພຣະນິມິດ 17:12–17.

“ກະສັດສືບອົງ” ເຫຼົ່ານີ້ ຖືກກ່າວເຖິງຊື່ແລ້ວຊື່ອີກໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະໃນເລື່ອງລາວຂອງເອລີຢາ, ອາຮາບ ກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ ເປັນຫົວໜ້າຂອງສືບເຜົ່າ,

ແລະລາວໄດ້ສົມລົດກັບນາງເຢຊາເບນ. ເຢຊາເບນແມ່ນສັນຕະປາບາໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ, ເອລຢາແມ່ນບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນ, ແລະອາຮາບແມ່ນຫົວໜ້າຂອງພັນທະມັດກະສັດສິບອົງ. ອາຮາບເປັນຕົວແທນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນຖານະຜູ້ນຳຂອງສະຫະປະຊາຊາດ ໃນລະຫວ່າງປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ເມື່ອອີບຣິຖືກອັດຊີຣ໌ຍຍຶດໄດ້, ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໃນດານເຮອນ 11:42 ກໍໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ກະສັດສິບອົງນັ້ນເຫັນດີຍອມມອບອານາຈັກຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ອຳນາດຂອງສັນຕະປາບາ.

“ເມື່ອພວກເຮົາກຳລັງເຂົ້າໃກ້ກິດຄົງສຸດທ້າຍ, ການທີ່ຄວາມກົມກຽວແລະຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວມີຢູ່ທ່າມກາງເຄື່ອງມືທັງຫຼາຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນສິ່ງສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ. ໂລກເຕັມໄປດ້ວຍພາຍ, ສົງຄາມ ແລະຄວາມແຕກແຍກ. ແຕ່ພາຍໃຕ້ຫົວໜຶ່ງດຽວ —ອຳນາດສັນຕະປາບາ—ປະຊາຊົນຈະຮ່ວມເປັນໜຶ່ງເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າໃນບຸກຄົນແຫ່ງພະຍານຂອງພຣະອົງ. ສະຫະພາບນີ້ຖືກຜະສານໃຫ້ແກ່ໂດຍຜູ້ຫລົງເຊື້ອຜູ້ຍິງໃຫຍ່. ໃນຂະນະທີ່ເຂົາພະຍາຍາມຮອບຮວມຕົວແທນຂອງຕົນໃຫ້ເຮັດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານຄວາມຈິງ ເຂົາກໍຈະເຮັດວຽກເພື່ອແບ່ງແຍກແລະກະຈາຍຜູ້ທີ່ສົ່ງເສີມຄວາມຈິງນັ້ນ. ຄວາມອິດສາ, ການສົ່ງໄສຢ່າງຊົ່ວຮ້າຍ, ການເວົ້າຮ້າຍ, ຖືກເຂົ້າຍຸງໃຫ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອຜະລິດຄວາມບາດໝາງແລະຄວາມແຕກແຍກ.” Testimonies, volume 7, 182.

ໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດ ພວກເຮົາພົບຄຳວ່າ “ຫຼົບໜີ” ແລະໃນຂໍ້ທີ່ສືບສອງ ພວກເຮົາກໍພົບຄຳວ່າ “ຫຼົບໜີ” ເຊັ່ນກັນ, ແຕ່ທັງສອງເປັນຄຳພາສາເຮັບຮົ່ວຄົນລະຄຳ. ຄຳທີ່ເປັນວ່າ “ຫຼົບໜີ” ໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດ ມີຄວາມໝາຍວ່າຫຼົບໜີໄປໄດ້ດັ່ງຄົນທີ່ຫຼຸດລົງອອກໄປ. ນີ້ແມ່ນຄຳດຽວກັນທີ່ເປັນວ່າ “ຫຼົບໜີ” ໃນຂໍ້ທີ່ຫົກ ຂອງເອຊາຍາບົດທີຊາວ. “ໃນວັນນັ້ນ” “ຊາວເກາະນີ້” ຖາມວ່າພວກເຂົາຈະຫຼົບໜີຈາກຊາວອັດຊີຣ໌ຍໄດ້ແນວໃດ ຜູ້ຊົງ “ໃນວັນນັ້ນ” ກຳລັງພິຈາລະນາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໄວ້ໃນດານເຮອນ 11 ແລະໃນພຣະຄຳພີອີກຫຼາຍຕອນ.

ໃນດານເຮອນ ບົດ 11 ຂໍ້ 41 ເມື່ອອຳນາດສັນຕະປາບາ, ຫຼັງຈາກທີ່ດານເຮອນໄດ້ພັນລະນາເຖິງເຂົາ, ຄືກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ, ຫຼັງຈາກທີ່ເອຊາຍາໄດ້ພັນລະນາເຖິງເຂົາວ່າເປັນຊາວອັດຊີຣ໌ຍ, ກຳລັງພິຈາລະນາ “ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ” ອັນເປັນຕົວແທນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ, ມີສອງກຸ່ມທີ່ຖືກລະບຸໄວ້.

ເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດນັ້ນດ້ວຍ, ແລະຫຼາຍປະເທດຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມ; ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເພີ່ມຈາກມືຂອງເຂົາ, ຄືເອໂດມ, ໂມອາບ, ແລະຫົວໜ້າແຫ່ງບັນດາລູກຫຼານຂອງອຳໂມນ. ດານເຮອນ 11:41.

ກຸ່ມໜຶ່ງແມ່ນ “ຫຼາຍຄົນ” ຜູ້ຖືກລົ້ມລົງ ແລະ ອີກກຸ່ມໜຶ່ງຖືກນຳສະເໜີເປັນ “ເອໂດມ, ໂມອາບ ແລະ ຫົວໜ້າແຫ່ງລູກຫຼານຂອງອຳໂມນ.” ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ພຣະນິມິດ 18:4 ເອີ້ນບັນດາຜູ້ທີ່ຍັງຢູ່ໃນບາບໂລນໃຫ້ “ອອກມາ.”

ແລະເຂົາພະເຈົ້າໄດ້ຍື່ນອີກສຽງໜຶ່ງຈາກສະຫວັນ ກ່າວວ່າ, “ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ ແລະເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ.” ພຣະນິມິດ 18:4

ເອໂດມ, ໂມອາບ ແລະ ບັນດາຫົວໜ້າແຫ່ງລູກຫຼານຂອງອຳໂມນ ແມ່ນຜູ້ທີ່ຫຼົບໜີອອກໄດ້ໂດຍຄວາມລືນໄຫຼ, ເໝືອນດັ່ງບັນດາປະຊາຊົນແຫ່ງເກາະໃນ ອີຊາຍາ ບົດທີຊາວ ກຳລັງຫວັງວ່າຈະກະທຳ.

ໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດ ນ້ອຍກີບການໜຶ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງກ່າວເຖິງກໍຄືໃນຂໍ້ທີ່ສືບ, ສືບເອັດ ແລະ ສືບສອງ ພວກເຮົາພົບຄຳວ່າ "ບັນດາປະເທດ," ແຕ່ໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດນັ້ນ ມັນເປັນຄຳທີ່ຖືກເພີ່ມເຂົ້າມາ, ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຖ້ອຍຄຳດັ່ງເດີມຂອງດານເອີນ ແລະ ບໍ່ຄວນຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ຫຼາຍປະເທດໄດ້ຖືກໃສ່ລົມລົງເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນໃນຂໍ້ທີ່ສືບສຳເລັດເມື່ອສະຫະພາບໂຊວຽດລົມສະຫຼາຍ ແລະ ຫຼາຍປະເທດຖືກຍຶດຄອງເມື່ອລະບົບສັນຕະພາບາເຊົາຄວບຄຸມສະຫະປະຊາຊາດ. ແຕ່ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ "ຫຼາຍຄົນ" ຜູ້ທີ່ຖືກໃສ່ລົມລົງນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຫຼາຍປະເທດ, ພວກເຂົາຈະເປັນໄດ້ພຽງແຕ່ຄຣິສຕຽນເຊວັນທ໌-ເດ ແອດເວນຕິສ ເທົ່ານັ້ນ.

"ຖ້າຫາກວ່າແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງໄດ້ຖືກນຳສະເໜີແກ່ທ່ານ, ເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນວັນຊະບາໂຕແຫ່ງພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສີ່, ແລະສະແດງວ່າໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຮາກຖານໃດໆສຳລັບການຖືຮັກສາວັນອາທິດ, ແລະເຖິງກະນັ້ນທ່ານຍັງຄົງຍຶດຕິດກັບວັນຊະບາໂຕອັນປອມ, ປະຕິເສດທີ່ຈະຖືວັນຊະບາໂຕໃຫ້ບໍ່ລົ້ນຊຸດ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນວ່າ 'ວັນບໍລິສຸດຂອງເຮົາ,' ທ່ານກໍຮັບເອົາເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ. ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດ? ເມື່ອທ່ານເຊື່ອຝັງກົດບັນຍັດທີ່ສົ່ງໃຫ້ທ່ານຢຸດຈາກການເຮັດງານໃນວັນອາທິດ ແລະນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຮູ້ຢູ່ວ່າໃນພຣະຄຳພົບມີແຕ່ຄຳດຽວທີ່ສະແດງວ່າວັນອາທິດເປັນອັນອັນນອກຈາກວັນທຳມະດາສຳລັບການເຮັດວຽກ, ທ່ານກໍຍິນຍອມຮັບເອົາເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ແລະປະຕິເສດຕ່າງພຣະຜະນຶກຂອງພຣະເຈົ້າ." Review and Herald, July 13, 1897.

ສະມາຊິກຄົນໃດກໍຕາມຂອງຄຣິສຕະຈັກເຊວັນທ໌-ເດ ແອດເວນຕິສ ໄດ້ຍອມຮັບຫຼັກຄຳສອນເລື່ອງວັນຊະບາໂຕດັ່ງແຕ່ເມື່ອເຂົາໄດ້ເປັນສະມາຊິກໂດຍການຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າໃນຄຣິສຕະຈັກເປັນຄັ້ງທຳອິດ ແລະພວກເຂົາຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ "ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງ" ກ່ຽວກັບວັນຊະບາໂຕ.

"ການປ່ຽນແປງວັນຊະບາໂຕເປັນເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ຕາປະທັບແຫ່ງອຳນາດຂອງສາສນາຈັກໂຣມັນ. ບັນດາຜູ້ທີ່, ເມື່ອເຂົ້າໃຈຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສີ່ແລ້ວ, ເລືອກຖືຮັກສາວັນຊະບາໂຕອັນປອມແທນທີ່ວັນອັນແທ້ຈິງ, ດ້ວຍເຫດນັ້ນກໍກຳລັງຖອດການຄາລະວະແກ່ອຳນາດນັ້ນ ຊຶ່ງໂດຍອຳນາດນັ້ນແຕ່ພຽງຢ່າງດຽວທີ່ມີການບັນຊາໃຫ້ຖືຮັກສາມັນ. ຕາປະທັບຂອງສັດຮ້າຍແມ່ນວັນຊະບາໂຕຂອງສັນຕະພາບາ, ຊຶ່ງໂລກໄດ້ຍອມຮັບເອົາແທນວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກຳນົດໄວ້."

"ຍັງບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍເທື່ອ. ເວລາແຫ່ງການທົດສອບຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ. ມີຄຣິດສະຕຽນແທ້ຢູ່ໃນທຸກຄຣິດຕະຈັກ ໂດຍບໍ່ຍົກເວັ້ນແມ່ນແຕ່ຄຣິດຕະຈັກໂຣມັນຄາທອລິກ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຖືກພິພາກສາວົງໂທດ ຈົນກວ່າເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະໄດ້ເຫັນພັນທະທີ່ຕ້ອງຖືຕາມພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສີ່. ແຕ່ເມື່ອຄຳສັ່ງຈະຖືກປະກາດອອກໄປໃຫ້ບັງຄັບຮັກສາວັນຊະບາໂຕທຽມປອມ ແລະສຽງຮ້ອງດັງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມຈະເຕືອນມະນຸດທັງຫຼາຍຕ່າງການນະມັດສະການສັດຮ້າຍແລະຮູບຂອງມັນ, ເສັ້ນແບ່ງລະຫວ່າງຄວາມເທັດກັບຄວາມແທ້ຈິງຈະຖືກຂີດໄວ້ຢ່າງແຈ້ງຊັດ. ເມື່ອນັ້ນ ຜູ້ທີ່ຍັງຄົງດຳເນີນຕົວໄປໃນການລ່ວງລະເມີດ ຈະໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ."

"ພວກເຮົາກຳລັງເຂົ້າໃກ້ຊ່ວງເວລານີ້ຢ່າງຮອດແລ້ວ. ເມື່ອຄຣິດຈັກໂບຣແຕສຕັ້ງຈະຮ່ວມມືກັບອຳນາດຜ່າຍໂລກເພື່ອຄ້າຈຸນສາສະໜາອັນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງເພາະການຕໍ່ຕ້ານສາສະໜານັ້ນ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາເຄືອອົດທົນຕ່າງການຂົ່ມເຫັງອັນຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ເມື່ອນັ້ນ ວັນຊະບາໂຕຂອງສັນຕະພາບາຈະຖືກບັງຄັບໃຊ້ໂດຍອຳນາດຮ່ວມກັນຂອງຄຣິດຈັກແລະລັດ.

ຈະມີການຫຼົງຫນ້າຈາກຄວາມເຊື່ອໃນລະດັບຊາດ ຊຶ່ງຈະສົນສຸດລົງກໍ່ແຕ່ໃນຄວາມພິນາດຂອງຊາດ."
Manuscript 51, 1899.

ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ

ຜູ້ດຽວທຶກຖາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ແຮງສະຫວ່າງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶກສາມ ຄືຊາວ Seventh-day Adventists, ເພາະວ່າຈະເປັນກົດໝາຍໃນເວລານັ້ນເທົ່ານັ້ນ ທີ່ບັນດາຜູ້ຢູ່ນອກ Adventism ຈະໄດ້ຖືກນຳສະເໜີການທົດສອບຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶກສາມໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. "ຄົນເປັນອັນຫຼາຍ" ທຶກຖືກໂຄ່ນລົງໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດນັ້ນ ແມ່ນຊາວ Adventists ແຫ່ງ Laodicea, ເພາະວ່າ "ການພິພາກສາລົ້ມຕົ້ນທຶກອົບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ."

ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ທຶກຢູ່ທ້າຍຈະເປັນຜູ້ທຶກອົດ ແລະ ຜູ້ທຶກຢູ່ທ້າຍອົດຈະເປັນຜູ້ທຶກ ເພາະວ່າ ມີຫຼາຍຄົນຖືກເອີ້ນ ແຕ່ມີຫນ້ອຍຄົນທຶກເລືອກ. ມັດທາຍ 20:16.

ເອຊາຢາເປັນ "ໝາຍສຳຄັນ ແລະ ການອັດສະຈັນ" ສຳລັບອີຢິບ ແລະ ເອທໂອເປຍ ກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາຢ່າງຄ່ອຍຂອງລະບົບສັນຕະປາປາ. ອີຢິບ ແມ່ນ ສະຫະປະຊາຊາດ; ເອທໂອເປຍ ແມ່ນ ສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ອັດຊໄຮຍ ແມ່ນ ລະບົບສັນຕະປາປາ.

ໃນບໍລິບົດຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນ

ເອຊາຢາເລີ່ມນຳສະເໜີຊົດຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດ. ບົດທຶກຊາວສອງ ເວົ້າເຖິງຊາວລາວດິເຊຍທຶກໂຄ່ນລົ້ມໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ແລະ ຊາວຟິລາເດນເຟຍທຶກອ້ອງເອີ້ນ "ເອໂດມ, ໂມອາບ ແລະ ຫົວໜ້າແຫ່ງບຸດທັງຫຼາຍຂອງອຳໂມນ" ອອກຈາກບາບໂລນ.

ອັດເວນຕົດແຫ່ງລາວດິເຊຍຂາດລັກສະນະນັ້ນສຳຄັນຈຳເປັນເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ, ແລະພວກເຂົາຖືກພຣະອົງຊົງຄາຍອອກຈາກພຣະໂອດຂອງອົງໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວເຖິງຂໍ້ເທັດຈິງນີ້ ເພື່ອເນັ້ນຈຸດຕົວເຫັນນັ້ນ. ອີຊາຢາ ບົດ 22

ສະແດງເຫດຜົນອີກປະການໜຶ່ງທີ່ລາວດິເຊຍພິນາດ,

ເພາະຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດນັ້ນມຸ່ງຕໍ່ຮ່ອມພູແຫ່ງ "ນິມິດ."

ມີຄຳພາສາເຮັດເປັນສອງຄຳທີ່ຖືກແປວ່າ "ນິມິດ." ຄຳໜຶ່ງໝາຍເຖິງລຳດັບເຫດການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ

ແລະອີກຄຳໜຶ່ງໝາຍເຖິງນິມິດຂອງພຣະຄຣິດ. ຢ່າງໜຶ່ງຢູ່ພາຍນອກຄຣິດຕະຈັກ

ແລະອີກຢ່າງໜຶ່ງຢູ່ພາຍໃນຄຣິດຕະຈັກ. ຄຳທຶກໃນບົດ 22

ແມ່ນນິມິດທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງເຫດການພະຍາກອນ, ແລະມັນແມ່ນຄຳດຽວກັນທີ່ຖືກແປວ່າ "ນິມິດ"

ໃນພຣະທຳສຸພາສິດ.

ບ່ອນໃດທີ່ບໍ່ມີນິມິດ ປະຊາຊົນກໍ່ພິນາດໄປ; ແຕ່ຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຜູ້ນັ້ນກໍ່ເປັນສຸກ. ສຸພາສິດ 29:18.

"ພາລະແຫ່ງຮ່ອມພູແຫ່ງນິມິດ" ແມ່ນຄຳພະຍາກອນທີ່ຊີ້ບອກເຖິງຜູ້ນະມັດສະການສອງຈຳພວກໃນຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໄລກ. ຈຳພວກໜຶ່ງ ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍ Shebna ແມ່ນ Laodicea ແລະອີກຈຳພວກໜຶ່ງແມ່ນ Philadelphia ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍ Eliakim ບຸດຂອງ Hilkiah.

ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງສອງຈຳພວກໃນບົດນີ້

ແມ່ນອັນວ່າເປັນຄວາມແຕກຕ່າງດຽວກັນກັບຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນ.

ຈຳພວກໜຶ່ງມີນ້ຳມັນໃນເວລາທຸ່ງຄືນ ແລະອີກຈຳພວກໜຶ່ງບໍ່ມີ. "ນ້ຳມັນ" ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກ

ສຳເລັດຄວາມຈິງຫຼາຍປະການໂດຍຂຶ້ນກັບບໍລິບົດທີ່ມັນປາກົດຢູ່ ແຕ່ໃນ Isaiah ບົດທຶກຊາວສອງ "ນ້ຳມັນ"

ຂອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນ ຖືກແທນໂດຍຄຳວ່າ "ນິມິດ." ຈຳພວກໜຶ່ງມີ "ນ້ຳມັນ" ແລະອີກຈຳພວກໜຶ່ງບໍ່ມີ.

"ຜູ້ທຶກເຈົ້າຍິນຢູ່ຂ້າງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນ
ມີຕຳແໜ່ງອັນເຄື່ອນຖືກປະທານແກ່ຊາຕານໃນຖານະເຄຣຸບຜູ້ປົກຄຸມ.

ໂດຍບັນດາສົງຄ໌ອີວິດອັນບໍລິສຸດທິວິມຮອບພຣະບັນລັງຂອງພຣະອົງ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງດຳລົງການສືບສານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກັບບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນໂລກ.
ນັ້ນມັນຄຳເປັນສັນລັກແທນພຣະຄຸນ ທີ່ດ້ວຍພຣະຄຸນນັ້ນ
ພຣະເຈົ້າຊົງຄຳຈຸນໂຄມໄຟຂອງບັນດາຜູ້ຊື່ໃຫ້ມັນນັ້ນຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອມັນຈະບໍ່ກະພົບແລະດັບລົງ. ຖ້າຫາກວ່ານັ້ນມັນອັນບໍລິສຸດນີ້ໄດ້ຖືກເຫລົງມາຈາກສະຫວັນຜ່ານຂ່າວສານທັງຫລາຍແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ບັນດາອຳນາດແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຈະຄວບຄຸມມະນຸດໄວ້ຢ່າງສູງເຊັ່ນ.

ພຣະເຈົ້າຖືກລົບຫຼຸດມີພວກເຮົາບໍ່ຍອມຮັບການສືບສານທິພຣະອົງຊົງສົງມາຫາພວກເຮົາ. ເພາະສະນັ້ນ
ພວກເຮົາຈຶ່ງປະຕິເສດນັ້ນມັນຄຳອັນພຣະອົງປະສົງຈະເຫລົງໃນດວງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ
ເພື່ອໃຫ້ຖືກຖ່າຍທອດໄປຍັງຜູ້ໃນຄວາມມັດ. ເມື່ອສຽງຮ້ອງດັງຂຶ້ນວ່າ, 'ເບິ່ງແມ່, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ;
ຈົ່ງອອກໄປຮັບພຣະອົງ,' ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບນັ້ນມັນບໍລິສຸດ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖະໜອມພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດໄວ້ໃນໃຈຂອງຕົນ ຈະພົບວ່າ ເຊັ່ນດຽວກັບພວກຍິງພົມຈັນໂງ່
ພວກເຂົາບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະໄປພົບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົນ. ໃນຕົວພວກເຂົາເອງ
ບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະໄດ້ນັ້ນມັນນັ້ນມາ, ແລະຊີວິດຂອງພວກເຂົາກໍ່ຟັງທະລາຍ.
ແຕ່ຖ້າມີການທູນຂໍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຖ້າພວກເຮົາອ້ອນວອນເໝືອນຢ່າງທີ່ເມເຊໄດ້ກະທຳວ່າ, 'ຂໍຊົງສຳແດງພຣະສິລິຂອງພຣະອົງແກ່ຂ້ານ້ອຍ,'
ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເຫລົງຢ່າງອຸດົມໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ. ຜ່ານທ່ຳເຫຼົ່ານັ້ນ,
ນັ້ນມັນຄຳຈະຖືກຖ່າຍທອດມາຫາພວກເຮົາ. 'ບໍ່ແມ່ນໂດຍກຳລັງ, ຫຼືໂດຍອຳນາດ,
ແຕ່ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ພຣະຢາເວແຫ່ງພົນໂຍທາຕັດດັງນີ້.'
ໂດຍການຮັບແສງອັນເຈດີຈຳຂອງດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ,
ບຸດທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງເປັນດວງໄຟໃນໂລກ." Review and Herald, July 20, 1897.

ວິນຍານຂອງພວກຜູ້ພະຍາກອນສອດຄ່ອງກັນ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກເຈີມສອງຄົນຂອງເຊກາຣີຢາ
ກໍ່ແມ່ນພະຍານສອງຄົນໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບເອັດເຊັ່ນກັນ.

ເກືອບກ່ຽວກັບພະຍານສອງຄົນນັ້ນ ຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ປະກາດເພີ່ມເຕີມວ່າ:
"ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແຕ່ແມ່ນຕົນມະກອກສອງຕົນ ແລະແມ່ນຄັນປະທັບສອງອັນ
ທີ່ຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພໍ່ຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ." "ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ"
ນັກຂຽນເພງສັນລະເສີນກ່າວວ່າ "ເປັນປະທັບແກ່ຕົນຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະເປັນແສງສະຫວ່າງແກ່ທາງຂອງຂ້ານ້ອຍ." Revelation 11:4; Psalm 119:105.
ພະຍານສອງຄົນນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຳພີແຫ່ງພຣະສັນຍາເດີມ ແລະພຣະສັນຍາໃໝ່.
ທັງສອງເປັນຄຳພະຍານທີ່ສຳຄັນຕໍ່ຕົນກຳເນີດ ແລະຄວາມຄົງຢູ່ຕະຫຼອດໄປຂອງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ທັງສອງຍັງເປັນພະຍານຕໍ່ແຜນການແຫ່ງຄວາມລອດດ້ວຍ. ແບບຢ່າງ, ເຄື່ອງບູຊາ,
ແລະຄຳພະຍາກອນໃນພຣະສັນຍາເດີມຊື່ໄປຂ້າງໜ້າເຖິງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຜູ້ທີ່ຈະສະເດັດມາ.
ພຣະກົດຕົກ ແລະສາລະສົງໃນພຣະສັນຍາໃໝ່ບອກເຖິງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຜູ້ທີ່ໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ
ຕາມວິທີການຢ່າງຖືກຕ້ອງທີ່ແບບຢ່າງແລະຄຳພະຍາກອນໄດ້ບອກໄວ້." The Great Controversy, 267.

ຜູ້ທີ່ຖືກເຈີມສອງຄົນຂອງເຊກາຣີຢາ ເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການສືບສານທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນພຣະນິມິດ
ບົດທີໜຶ່ງ. "ນັ້ນມັນ" ຊຶ່ງເປັນ "ນິມິດ" ຝ່າຍຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບເຫດການທາງປະຫວັດສາດ
ໄດ້ຖືກສົ່ງຕໍ່ຜ່ານພຣະຄຳພີພັນທະສັນຍາເກົ່າ ແລະ ພັນທະສັນຍາໃໝ່. ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີສິບເອັດ
ພະຍານສອງຄົນນີ້ຖືກລະບຸໂດຍບໍລິບົດວ່າແມ່ນ ໂມເຊ ແລະ ເອລີຢາ. ໂມເຊ ແລະ ເອລີຢາ
ເປັນສັນຍາລັກໃນຕົວຂອງພວກເຂົາເອງ.

ເມື່ອຖືກນຳມາເປັນຕົວແທນຮ່ວມກັນ ດັ່ງເຊັ່ນຢູ່ເທິງພູແຫ່ງການປ່ຽນຮູບ ຫຼືໃນ ພຣະນິມິດ ບົດ 11
ພວກເຂົາເປັນສັນຍາລັກຂອງຄວາມຈິງສອງປະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ທີ່ເທິງພູນັ້ນ

ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ພະຍານພະລັກໃນລະຫວ່າງວິກິດກົດໝາຍວັນອາທິດ ແລະ ກຸ່ມໜຶ່ງແສນສືໝັ້ນສືພັນ, ໃນຂະນະທີ່ໃນ ພຣະນິມິດ ບົດ 11

ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນພຣະຄຳພີພັນທະສັນຍາເດີມ ແລະ ພັນທະສັນຍາໃໝ່. ແຕ່ສຳລັບອັດຕະໂນມັດ ພວກເຂົາຍັງເປັນຕົວແທນຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກ. ພະຍານສອງຄົນສຳລັບຊາວຢິວແມ່ນ "ກົດບັນຍັດ ແລະ ພວກຜູ້ພະຍາກອນ" ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຳພີພັນທະສັນຍາເດີມ, ແລະ ພະຍານສອງຄົນສຳລັບຄຣິດສະຕຽນແມ່ນພຣະຄຳພີພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ພັນທະສັນຍາໃໝ່, ແຕ່ສຳລັບອັດຕະໂນມັດ ພະຍານສອງຄົນແມ່ນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູ, ນີ້ແມ່ນແຕ່ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຢູ່ເກາະປັດໂມດ.

ຂ້າພະເຈົ້າ ໂຢຮັນ ຜູ້ເປັນທັງພັນທະສັນຍາເດີມ ແລະ ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ໃນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ໃນອານາຈັກ ແລະ ໃນຄວາມອົດທົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ຢູ່ໃນເກາະທີ່ເອີ້ນວ່າ ປັດໂມສ ເນື່ອງຈາກພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເນື່ອງຈາກຄຳພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະນິມິດ 1:9

ໃນ ອີລາຢາ ບົດ 22 ພະຍານທັງສອງຄົນໂມເຊ ແລະ ເອລີຢາ ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້, ແຕ່ສິ່ງນີ້ຈະສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ກ່ຽວກັບການຂອງ Alpha ແລະ Omega ມາປະຍຸກຕໍ່ບົດນັ້ນ. ຈົ່ງພິຈາລະນາວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເລີ່ມຕົ້ນຄຳອະທິບາຍຂອງພຣະອົງເກຣັກກັບ "ນິມິດ" ຂອງເຫດການພະຍາກອນແກ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ລະຫວ່າງທາງໄປຍັງ Emmaus ຕັ້ງແຕ່ຈຸດໃດ.

"ເລີ່ມຕົ້ນຕັ້ງແຕ່ໂມເຊ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນອານາຈັກແຫ່ງປະຫວັດສາດພຣະຄຳພີ, ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງອະທິບາຍໃນພຣະຄຳພີທັງປວງເຖິງສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ກ່ຽວກັບພຣະອົງເອງ." Desire of Ages, 796.

ເອລີຢາແມ່ນສາດສະດາຜູ້ທີ່ປາກົດຂຶ້ນກ່ອນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະນຳສະພັງກົວຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພ້ອມດ້ວຍຂ່າວສານທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງຫຼັກການຂອງອາລຟາແລະໂອເມກາ, ຫັນໃຈຂອງບັນພະບຸລຸດ (ອາລຟາ) ໄປຫາລູກຫຼານ (ໂອເມກາ).

ໂມເຊແລະເອລີຢາເປັນຕົວແທນຂອງອາລຟາແລະໂອເມກາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ.

ຖ້າທ່ານສາມາດໄດ້ຍິນສິ່ງນີ້, ໂມເຊກໍຄື William Miller. ທັງໂມເຊແລະ Miller ໄດ້ຕ້າຍລົງ, ແລະທັງສອງໄດ້ຖືກລະບຸໂດຍການດົນໃຈວ່າໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ແນ່ນອນ

ໂມເຊໄດ້ຖືກຄົ້ນຄວ້າດ້ານທາງການຕາຍຂອງທ່ານ,

ແຕ່ພວກທູດສະຫວັນກໍລັງຄອຍຢູ່ຮອບຫຼຸມຝັ່ງສົບຂອງ Miller ຈົນກວ່າການຄົ້ນຄວ້າຂອງທ່ານຈະມາເຖິງ. ເອລີຢາເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວຄົນສຸດທ້າຍກ່ອນການສະເດັດມາຂອງວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະນຳສະພັງກົວຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

"ພວກຢິວໄດ້ພະຍາຍາມຂັດຂວາງການປະກາດຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້ໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ຄຳພະຍາກອນຈະຕ້ອງສຳເລັດ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ, 'ເບິ່ງເຖິງ, ເຮົາຈະສົ່ງເອລີຢາ ຜູ້ພະຍາກອນມາຫາພວກເຈົ້າ ກ່ອນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະນຳສະພັງກົວຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເຖິງ' (Malachi 4:5). ຈະຕ້ອງມີຜູ້ໜຶ່ງມາໃນຈິດວິນຍານແລະລົດເດດຂອງເອລີຢາ, ແລະເມື່ອຜູ້ນັ້ນປາກົດຕົວ, ມະນຸດອາດຈະກ່າວວ່າ, 'ທ່ານເອົາຈົ່ງເອົາຈົ່ງເກີນໄປ, ທ່ານບໍ່ໄດ້ຕັດຄວາມພຣະຄຳພີຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ໃຫ້ຂ້ອຍບອກທ່ານວ່າຄວນສອນຂ່າວສານຂອງທ່ານແນວໃດ.'"

"ມີຫຼາຍຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດແຍກແຍະລະຫວ່າງພະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າກັບຂອງມະນຸດ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກຄວາມຈິງຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວວ່າ, ຖ້າພວກທ່ານຍັງຄົງຈັບຜິດ, ຍັງຄົງມີຈິດໃຈແຫ່ງການຂັດແຍ້ງ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງຈັກເທື່ອ. ພຣະເຢຊູດ້ວຍຕັດແກ່ສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ, 'ເຮົາຍັງມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ຈະກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າ, ແຕ່ບັດນີ້ພວກເຈົ້າຍັງຮັບໄວ້ບໍ່ໄດ້' (John 16:12).

ພວກເຂົາຍັງບໍ່ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຈະຊົມຊື່ນສົງສັກສິດແລະສົງໄສລົດອນໄດ້;
ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະສົງພຣະຜູ້ປອບໂຍນມາ, ຜູ້ຊົງຈະສອນພວກເຂົາໃນສາລະພັດສົງ,
ແລະຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາລະນຶກໄດ້ເຖິງທຸກສິ່ງ ບໍ່ວ່າສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາ.
ພຣະອົງທັງຫຼາຍ, ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ເອົາມະນຸດເປັນທີ່ພົງພາ. ‘ຈົ່ງເລກິພົງມະນຸດ,
ຜູ້ທີ່ລົມຫາຍໃຈຢູ່ແຕ່ໃນຮູດັງຂອງເຂົາ; ເພາະເຂົາຈະບໍ່ວ່າມີຄຳອັນໃດໄດ້?’ (Isaiah 2:22).
ພວກທ່ານຈຳຕ້ອງນຳດວງຈິດອັນໄຮ່ເລືອດແຮງຂອງພວກທ່ານໄປຍຶດໜ່ວງໄວ້ກັບພຣະເຢຊູ,
ມັນບໍ່ສົມຄວນແກ່ພວກເຮົາທີ່ຈະດຶມຈາກນ້ຳພຸດທະທຸບເຂົາ ເມື່ອມີນ້ຳພຸດໃນພຸດເຂົາ.
ໃຫ້ພວກເຮົາລະຖົມສາຍນ້ຳຕ່າງໆເສຍ; ໃຫ້ພວກເຮົາມາຫາບັນຈຸຕົ້ນທີ່ສູງກວ່າ.
ຖ້າມີຈຸດໃດໜຶ່ງແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ຫຼືໃນຂໍ້ໃຈທີ່ພວກທ່ານບໍ່ເຫັນພ້ອມກັນ, ຈົ່ງສືບສວນ,
ປຽບທຽບພຣະຄຳພີກັບພຣະຄຳພີ,
ຂຸດປ່ອງແຫ່ງຄວາມຈິງລົງໃຫ້ເລກິພົງໃນບໍ່ແຮ່ແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພວກທ່ານຕ້ອງວາງຕົນເອງແລະຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນໄວ້ເທິງແທ່ນບູລາຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຈົ່ງປະຖົມແນວຄິດທີ່ມີຢູ່ກ່ອນແລ້ວຂອງພວກທ່ານ,
ແລະໃຫ້ພຣະວິນຍານແຫ່ງສະຫວັນນຳພາພວກທ່ານເຂົ້າສູ່ຄວາມຈິງທັງປວງ.” Selected Messages,
book 1, 412.

ໃນເອຊາຍາ ບົດ 22 ເຊັ່ນນາ ແລະ ເອລີອາກິມ ເປັນຕົວແທນຂອງພວກມີບັນຍາ ແລະ
ພວກໂງ່ຂລາພາຍໃນກຸ່ມແອດເວັນຕົດ ໃນຕອນທ້າຍຂອງໂລກ
ເມື່ອກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອກຳລັງຍົກທັບເຂົ້າມາຕໍ່ຕ້ານເຢຣູຊາເລັມ. ເອລີອາກິມ ບຸດຂອງຮົນກີຍາ ມີ “ນິມິດ,”
ແຕ່ ເຊັ່ນນາ ບໍ່ມີ.

ບ່ອນໃດທີ່ມີນິມິດ ປະຊາຊົນຍ່ອມພົນາດ; ແຕ່ຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຜູ້ນັ້ນກໍ່ເປັນສຸກ. ສຸພາສິດ 29:18.

ຂ່າວສານຄຳພະຍາກອນ, ນັ້ນຄື “ນິມິດ” ຂອງຂໍ້ພຣະຄຳພີ, ໄດ້ກ່າວເຖິງສອງສິ່ງ.
ທ່ານເຂົ້າໃຈການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ແລະທ່ານຈົ່ງມີຊີວິດ,
ແລະຖ້າທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈ—ທ່ານກໍ່ຕາຍ. ຖ້າທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈ,
ແລ້ວທ່ານກໍ່ບໍ່ອາດຖືກຈັດຕຽມໃຫ້ພ້ອມເພື່ອຖືກສາວັນຊະບາດໃນການທົດສອບແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ມັນຈະເປັນ, “ຊ້ຳເກີນໄປ.” ເມື່ອພວກ Adventists ແຫ່ງ Laodicea ຖືກໂຄ່ນລົ້ມໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ພວກເຂົາປະຕິເສດພຣະບັນຍັດ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດ “ນິມິດແຫ່ງຄວາມຈິງ.” ພວກເຂົາບໍ່ມີນ້ຳມັນ;
ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້
ຊຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກອອກກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການປົດປະຕູໂອກາດຈະສິ້ນສຸດລົງ.

ເພາະເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮັ່ງມີ, ແລະມີຊັບສົນບັດບຸນ, ແລະບໍ່ຕ້ອງການສິ່ງໃດເລີຍ;
ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນຄົນທຸກຍາກໜ້າເດດນາ, ໜ້າສົງສານ, ຍາກຈົນ, ຕາບອດ, ແລະເປືອຍກາຍ. ພຣະນິມິດ
3:17

ໝາຍສຳຄັນຂອງອີຊາຍາແມ່ນວ່າ ທ່ານໄດ້ດຳເນີນໄປດ້ວຍສະພາບເປືອຍກາຍ ແລະ ຕົນເປົ່າເປັນເວລາສາມປີ.
ທ່ານໄດ້ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນເພື່ອເຕືອນຜູ້ທີ່ຈະຍອມຮັບຄຳເຕືອນໂດຍຂ່າວສານພະຍາກອນຂອງທ່ານວ່າ
ຖ້າພວກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈນິມິດແຫ່ງເຫດການພະຍາກອນ ພວກທ່ານຈະໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ ແລະ
ຈະກາຍເປັນຊະເລີຍທີ່ຖືກນຳພາໄປໃນສະພາບອັນອະນາດ ໜ້າເດດນາ ຍາກຈົນ ຕາບອດ ແລະ ເປືອຍກາຍ.
ອີຊາຍາເປັນໝາຍສຳຄັນ ແລະ ສົ່ງອັດສະຈັນສຳລັບປະຫວັດສາດໃນສະໄໝຂອງອີຊາຍາ, ແຕ່ຍັງໄປກວ່ານັ້ນ
ສຳລັບວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ.

ບັນດາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ບັງເກີດແກ່ພວກເຂົາເພື່ອເປັນແບບຢ່າງ;
ແລະໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ເພື່ອເຕືອນສະຕິພວກເຮົາ ຜູ້ທີ່ປາຍຍຸກຂອງໂລກໄດ້ມາເຖິງ. 1 ໂກຣິໂທ 10:11

ໃນຫ້າຂໍ້ທ້າວຂອງບົດທຊາວສອງ ເຢຣູຊາເລັມ ເມືອງຂອງດາວິດ ຖືກລະບຸວ່າເປັນ “ເມືອງທີ່ອະອົງວຸ່ນວາຍ” ເປັນ “ເມືອງທີ່ຮ້າເຮັງ” ທີ່ຕົ້ມໄປດ້ວຍ “ຄວາມບັນປ່ວນ.” ຖ້ອຍຄຳອັນເປັນທຣິຈັກໃນພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງແມ່ນແມ່ນແຕ່ຄົນຜ່າຍໂລກກຍັງນຳໃຊ້ ຖືກໃຊ້ໃນບົດນີ້ເພື່ອເປັນຕົວແທນຂອງເມືອງທີ່ “ຮ້າເຮັງ” ແລະ “ອະອົງວຸ່ນວາຍ” ທີ່ຕົ້ມໄປດ້ວຍ “ຄວາມບັນປ່ວນ” ເມື່ອບັນດາຜູ້ຄົນໃນຂໍ້ທ້າສືບສາມກ່າວຢ່າງຮ່າເຮັງວ່າ, “ໃຫ້ພວກເຮົາກິນແລະດື່ມເຖິດ; ເພາະວ່າມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະຕາຍ.” ແຕ່ເຖິງວ່າພວກເຂົາຈະຮ້າເຮັງ ບັນດາຊາຍຂອງພວກເຂົາກໍຖືກຂ້າລົງ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍດາບ ຫຼືໃນການສູ້ຮົບ ແລະດັ່ງນັ້ນ ເອຊາຢາຈຶ່ງຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ, “ເຈົ້າເປັນຫຍັງໄປ?”

ບ່ວນສົງໃດຈະເປັນຄວາມທຸກລຳບາກຂອງພວກເຂົາ, ສິ່ງນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຂຶ້ນໄປເທິງຫຼັງຄາເຮືອນ. ຫຼັງຄາເຮືອນເປັນສັນຍາລັກຂອງການນະມັດສະການດວງອາທິດ, ດວງຈັນ ແລະດວງດາວ; ມັນເປັນສັນຍາລັກຂອງລັດທິວິນຍານນິຍົມ. ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້, ອັດເວນຕິດຊົມຢູ່ໃຕ້ການຫຼອກລວງຜ່າຍວິນຍານ.

ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ນະມັດສະການບັນດາບລິວານແຫ່ງຜ້າສະຫວັນເທິງດາດຟ້າ; ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ນະມັດສະການ ແລະທຶສາບານໂດຍພຣະຢາເວ, ແລະທຶສາບານໂດຍພະມັນຄາມ; ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຫັນຫຼັງຈາກພຣະຢາເວ; ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະຢາເວ ຫຼືສອບຖາມພຣະອົງ.

ຈົ່ງສະງົບຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າວັນແຫ່ງພຣະອົງຢູ່ໃກ້ແລ້ວ ເພາະພຣະອົງໄດ້ຕຽມການບູຊາໄວ້ ແລະໄດ້ຊົມແຂກຂອງພຣະອົງແລ້ວ. ແລະໃນວັນແຫ່ງການບູຊາຂອງພຣະອົງນັ້ນ ຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ເຮົາຈະລົງໂທດບັນດາເຈົ້າຟາຍ ແລະບັນດາພຣະຣາຊໂອຣົດ ແລະທຸກຄົນທີ່ນັ່ງຫົມເຄື່ອງນຸ່ງຕ່າງດ້າວ. ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນດ້ວຍ ເຮົາຈະລົງໂທດບັນດາຜູ້ທີ່ໂດດຂ້າມທາງທັບປະຕູ ຜູ້ທີ່ຕົ້ມເຮືອນນາຍຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງແລະການຫລອກລວງ. (ເຊຟານຍິາ 1:5–9.)

ໃນວິກິດແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ອັດເວນຕິສມ, ທີ່ຖືກແທນດ້ວຍເຢຣູຊາເລັມ ຢູ່ໃນ “ທຸບເຂົາແຫ່ງນິມິດ.” ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຂ່າວສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງຖືກແທນດ້ວຍ “ນ້ຳມັນ” ຫຼື “ນິມິດ” ກຳລັງປະຕິບັດລັດທິວິນຍານນິຍົມ, ຊຶ່ງໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງໃນ ເທຊະໂລນກິ ສະບັບທີສອງ. ທີ່ນັ້ນ ພວກເຮົາຍັງພົບບັນດາຜູ້ (ເຊບນາ) ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຮັກໃນຄວາມຈິງ.

ແລະເພາະເຫດນີ້ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານຄວາມຫລົງຜົດອັນແຮງກ້າໃຫ້ແກ່ເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຊື່ອຄວາມຕົວະ; ເພື່ອວ່າບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຄວາມຈິງ ແຕ່ຍິນດີໃນຄວາມອະທຳ ຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດທັງສິ້ນ. 2 ເທຊະໂລນກິ 2:11, 12

ແນ່ນອນ, ຄຳວ່າ “ຄວາມຈິງ” ທີ່ໂປໂລໃຊ້ນັ້ນ ແມ່ນຄຳພາສາກຣີກທີ່ຖືກນຳມາຈາກຄຳພາສາເຮັບເຣີ “ຄວາມຈິງ” ຊຶ່ງຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍການປະກອບກັນຂອງອັກສອນພາສາເຮັບເຣີສາມຕົວ ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງ Alpha ແລະ Omega. ການປະຕິເສດ “ຄວາມຈິງ” ທີ່ຖືກສະແດງເປັນຫຼັກການຂອງ Alpha ແລະ Omega ນັ້ນ ນຳຄວາມຫຼົງຜົດຢ່າງຮຸນແຮງມາເທິງຊາວ Laodiceans, ແລະຄວາມຫຼົງຜົດນັ້ນຄືລັດທິວິນຍານນິຍົມ.

“ສາດສະດາອີຊາຢາກ່າວວ່າ: ‘ເມື່ອພວກເຂົາຈະກ່າວແກ່ພວກທ່ານວ່າ ຈົ່ງໄປສອບຖາມບັນດາຜູ້ມີວິນຍານຄັນເຄືອ ແລະພວກພິນດທິກະຊົບແລະພິມພານັ້ນ: ປະຊາຊົນບໍ່ຄວນສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າຂອງຕົນດອກຫລີ? ຈະໄປຫາຄົນຕາຍເພື່ອຄົນເປັນຫລີ? ຈົ່ງກັບໄປຫາພຣະບັນຍັດແລະຄຳພະຍານ: ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ເວົ້າຕາມພຣະວັດຈະນະນີ ກໍເພາະວ່າບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງຢູ່ໃນພວກເຂົາ.’ ອີຊາຢາ 8:19, 20. ຖ້າມະນຸດຕົ້ນໃຈຮັບເອົາຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ຖືກກ່າວໄວ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງໃນພຣະຄຳພີ ກ່ຽວກັບສະພາບຂອງມະນຸດ ແລະສະພາບຂອງຄົນຕາຍ ພວກເຂົາກໍຈະເຫັນໃນຄຳອ້າງແລະການສຳແດງຂອງລັດທິຕິດຕໍ່ວິນຍານນັ້ນ

ການກະທຳຂອງຊາຕານດ້ວຍລັດອຳນາດ ແລະໝາຍສຳຄັນ ແລະການອັດສະຈັນອັນຫລອກລວງ. ແຕ່ແທນທີ່ຈະຍອມລະຫັດສະໜາທີ່ເປັນທີ່ໄວ້ໃຈແກ່ໃຈຜ່າຍເນື້ອໜັງ ແລະປະຖົມບາບທີ່ຕົນຮູ້ກັນ ຄົນຈຳນວນຫລາຍກັບບົດຕາຂອງຕົນຕໍ່ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະເດີນໄປຢ່າງກົງຕັ້ງ ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄຳເຕືອນ ໃນຂະນະທີ່ຊາຕານຖັກທໍ່ບ່ວງແຮ້ວຂອງມັນອ້ອມພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາກໍ່ກາຍເປັນເຫຍືອຂອງມັນ. 'ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຮັກໃນຄວາມຈິງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮອດຄວາມລອດ,' ດັ່ງນັ້ນ 'ພຣະເຈົ້າຈິງຈະສົ່ງຄວາມຫວັງຜິດອັນແຮງກຳມາເຖິງພວກເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອຄຳຕົວະ.' 2 ເທຊະໂລນກິ 2:10, 11." ຄວາມຂັດແຍ້ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່, 559.

ໃນເອຊາຢາ ບົດທີ 22 ບັນດາຜູ້ຊາຍແຫ່ງນະຄອນທີ່ເປັນສູນກາງຖືກສັງຫານ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໂດຍການຮົບ ຫຼືໂດຍດາບ; ພວກເຂົາຖືກມັດຮ່ວມກັນ ແລະຖືກສັງຫານພ້ອມກັບບັນດາຜູ້ນຳທີ່ໄດ້ຫລົບໜີ.

"ຖ້າຄຣິດຈັກດຳເນີນໄປໃນແນວທາງຄ້າຍຄືກັບໂລກ, ພວກເຂົາຈະຮັບຊະຕາກຳອັນດຽວກັນ. ຫາກແທ້ຈິງແລ້ວ, ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຫຼາຍກວ່າ, ການລົງໂທດຂອງພວກເຂົາຈະໜັກກວ່າຂອງຜູ້ທີ່ກັບໃຈ."

"ພວກເຮົາໃນຖານະເປັນຊົນຊາດໜຶ່ງ ປະກາດຕົນວ່າພວກເຮົາມີຄວາມຈິງລ່ວງໜ້າກວ່າຊົນຊາດອື່ນໃດທັງບວງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ດັ່ງນັ້ນ ຊີວິດແລະລັກສະນະນະສັຍຂອງພວກເຮົາ ຄວນກົມກຽວກັນກັບຄວາມເຊື່ອເຊັ່ນນັ້ນ. ວັນນັ້ນກໍ່ກຳລັງຈະມາເຖິງພວກເຮົາ ເມື່ອຄົນຊອບທຳຈະຖືກມັດໄວ້ເປັນຟ້ອນເໝືອນເຂົ້າອັນມີຄ່າ ເພື່ອນຳເຂົ້າໄປໃນຍັງສະຫວັນ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນອະທຳກຳຖືກຮວບຮວມເໝືອນຫຍ້າລະອອງ ເພື່ອເຂົ້າສູ່ໄຟໃນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຸດທ້າຍ. ແຕ່ເຂົາສາລິເລະຫຍ້າລະອອງນັ້ນ 'ຈະເຕີບໂຕຮ່ວມກັນຈົນເຖິງລະດູກຸ່ງ.' Testimonies, volume 5, 100.

ການນຳໃນ ເອຊາຢາ ບົດທີ 22 ຊາວສອງ ໄດ້ຖືກຜູກມັດເຂົ້າໄວ້ດ້ວຍ "ພວກນາຍທະນູ" ເຊັ່ນນາ ຖືກລະບຸວ່າເປັນຜູ້ນຳເໜືອຄົວເຮືອນ, ແລະຕ່າງໆຂອງເຂົາຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ ເອລີາກິມ ບຸດຂອງ ຮິນກຢາ. ໃນ ເອຊາຢາ ບົດທີ 22 ຊາວສອງ ຂ່າວສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "ນິມິດ" ຂອງເຫດການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜູ້ນະມັດສະການສອງຈຳພວກໃນ ເຢຣູຊາເລັມ ໃນຂະນະທີ່ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອກຳລັງເຂົ້າມາໃກ້. ຈຳພວກໜຶ່ງກຳລັງຖືກຜູກມັດໄວ້ເພື່ອເຂົ້າສູ່ຍັງສະຫວັນ ແລະອີກຈຳພວກໜຶ່ງເພື່ອໄຟໃນວັນສຸດທ້າຍ. ສິ່ງທີ່ໄດ້ຜູກມັດຄົນອະທຳນັ້ນຄື "ພວກນາຍທະນູ" ຊຶ່ງເປັນໜຶ່ງໃນຫຼາຍສັນຍະລັກຂອງ ອົດສະລາມ ໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະຈຳນວນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງພວກນາຍພົນຜູ້ຍິງທະນູ ຄືບັນດານັກຮົບຜູ້ເຂັ້ມແຂງຂອງລູກຫຼານແຫ່ງເຄດາ, ຈະຖືກຫຼຸດລົງ; ເພາະວ່າພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສະຣາເອນ ໄດ້ຕັດດັ່ງນັ້ນ. ອີຊາຢາ 21:17

ແລະນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງບຸດທັງຫຼາຍຂອງອົດສະມາເອນ ຕາມຊື່ຂອງເຂົາ ຕາມເຊື່ອສາຍຂອງເຂົາ: ບຸດທົວບີຂອງອົດສະມາເອນຄື ເນບາໂຢດ; ແລະ ເກດາ, ແລະ ອັດເບເອນ, ແລະ ມິບຊາມ, ແລະ ມິດຊະມາ, ແລະ ດູມາ, ແລະ ມັດຊາ, ຮາດາ, ແລະ ເຕມາ, ເຢຕູ, ນາຟິດ, ແລະ ເກເດມາ: ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບຸດທັງຫຼາຍຂອງອົດສະມາເອນ ແລະນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງເຂົາ ຕາມເມືອງຂອງເຂົາ ແລະ ຕາມບ້ອມຄຳຂອງເຂົາ; ເຈົ້ານາຍສົບສອງຄົນຕາມປະຊາຊາດຂອງເຂົາ. ປະຖົມມະການ 25:13-16.

ຜູ້ນຳຂອງຂະບວນການ Adventism ໄດ້ຖືກມັດໄວ້ໂດຍນັກທະນູ ເມື່ອພວກເຂົາປະຕິເສດຂ່າວສານທີ່ວ່າ ອົດສະລາມໄດ້ໃຈມຕິສະຫະລັດອາເມລິກາໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີສຳເລັດ. ການໃຈມຕິໃນວັນທີ 9/11 ເປັນການຍືນຍັນຂອງຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1989 ໃນເວລາການລົ້ມສະລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ. ການໃຈມຕິຂອງອົດສະລາມໃນວັນທີ 9/11

ຂະຫນານກັບວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ເມື່ອຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບການທືດສະລາມຖືກຍັບຍັ້ງໄວ້
ໄດ້ສົມພະລັງໃຫ້ແກ່ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ໂດຍການຢືນຢັນກົດການພະຍາກອນຫຼັກຂອງ Miller
ວ່າ ຫນຶ່ງວັນເທົ່າກັບຫນຶ່ງປີ. ວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ເປັນການສຳເລັດຂອງເຫດການທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້
ໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກການວັນຫນຶ່ງເທົ່າກັບປີຫນຶ່ງ. ເມື່ອມັນໄດ້ສຳເລັດ
ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດກໍໄດ້ຖືກນຳໄປຍັງທຸກສະຖານມີຊັ້ນໃນໂລກ.

9/11 ໄດ້ຢືນຢັນກົດຫຼັກປະການຕົ້ນຕໍຂອງ “ນິມິດ” ທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ Adventism ເພື່ອປະກາດ. ກົດນັ້ນຄື
ປະຫວັດສາດຍ່ອມຊ້ຳຮອຍ. ເມື່ອຫຼັກການ “ຫນຶ່ງວັນເທົ່າກັບຫນຶ່ງປີ” ໄດ້ຮັບການຢືນຢັນໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ
1840, ທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງລົດໃນພຣະນິມິດບົດ 10 ໄດ້ລົງມາ
ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ຂ່າວສານເລື່ອງໂມງແຫ່ງການພິພາກສາຂອງ Miller,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າເຖິງເວລາທີ່ທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມິດບົດ 18 ໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 9/11.

“ມີຖ້ອຍຄຳນຶກໄດ້ຢ່າງໃດ ທີ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະກາດວ່າ
ນະຄອນນິວຢອກຈະຖືກກວາດລ້າງໄປໂດຍຄືນນ້ຳທະເລຂະໜາດໃຫຍ່? ສິ່ງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄື້ຍໄດ້ກ່າວເລີຍ.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມອງເຫັນອາຄານໃຫຍ່ໆທີ່ກຳລັງຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ນັ້ນ,
ຊັ້ນແລ້ວຊັ້ນເລົ່າ, ‘ຈະມີເຫດການອັນຫນ້າສະພິກວ່າພຽງໃດເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະຊົງລຸກຂຶ້ນ
ເພື່ອສັນສະເທືອນແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງນ່າສະພິກວ່າ! ແລ້ວຖ້ອຍຄຳໃນ ພຣະນິມິດ 18:1–3 ຈະສຳເລັດຜົນ.’
ທັງໝົດຂອງບົດທີສິບແປດໃນພຣະນິມິດເປັນຄຳເຕືອນເຖິງສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໂລກ.
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງເປັນພິເສດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງນິວຢອກ,
ນອກຈາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ວັນຫນຶ່ງອາຄານໃຫຍ່ໆທີ່ນັ້ນຈະຖືກໂຄ່ລົງໂດຍການພິກຜັນ
ແລະການພິກຄວາມແຫ່ງພຣະອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈາກແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຄວາມພິນາດຢູ່ໃນໂລກແລ້ວ. ພຽງພຣະທຳຄຳດຽວຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພຽງການແຕ່ງຕັ້ງຫນຶ່ງຄັ້ງຈາກລົດອຳນາດອັນເກີນກຳລັງຂອງພຣະອົງ,
ແລະໂຄງສ້າງອັນມະຫາສານເຫຼົ່ານີ້ຈະພັງທະລາຍລົງ. ເຫດການຕ່າງໆຈະເກີດຂຶ້ນ
ລົງຄວາມຫນ້າສະພິກວ່າຂອງມັນເຮົາບໍ່ອາດຈົນຕະນາການໄດ້.” Review and Herald, July 5, 1906.

ແນ່ນອນວ່າ ຍັງມີອີກຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈະກ່າວເຖິງອີສລາມ, ແຕ່ Shebna ເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດ
“ນິມິດ” ຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ເທິງການຊ້ຳຄືນຂອງປະຫວັດສາດ,
ພ້ອມດ້ວຍຄວາມຈິງຫຼັກປະການຂອງການຊ້ຳຄືນຂອງປະຫວັດສາດ—ຄືວ່າ
ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິ່ງຫນຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນຈຸດຈົບຂອງສິ່ງນັ້ນ. ການຖືກຄວບຄຸມໄວ້ຂອງອີສລາມໃນວັນທີ 11
ສິງຫາ 1840 ໄດ້ນຳເອົາທູດສະຫວັນໃນ Revelation ten ລົງມາ ແລະການປ່ອຍອີສລາມອອກໃນ 9/11
ໄດ້ນຳເອົາທູດສະຫວັນໃນ Revelation eighteen ລົງມາ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງ, ໂອ ບັນດາຫົວໜ້າແຫ່ງຢາໂຄບ ແລະ
ພວກເຈົ້ານາຍແຫ່ງວົງວານອິດສະຣາເອນ;
ການຮູ້ຈັກຄວາມຍຸດຕິທຳມີແມ່ນຫນ້າທີ່ຂອງທ່ານທັງຫຼາຍດອກຫຼີ? ພວກທີ່ກຽດຊັງຄວາມດີແລະ
ຮັກຄວາມຊົ່ວ; ຜູ້ທີ່ລືອກໜັງອອກຈາກພວກເຂົາ ແລະ ເອົາເນື້ອອອກຈາກກະດູກຂອງພວກເຂົາ;
ຜູ້ທີ່ກິນເນື້ອແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ແລະ ຖອດໜັງອອກຈາກພວກເຂົາ;
ພວກເຂົາຫັກກະດູກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຟັນເປັນຊັ້ນໆ ເໝືອນດັ່ງສຳລັບໝໍ້ ແລະ ເໝືອນເນື້ອໃນໝໍ້ຕົ້ມ.
ແລ້ວພວກເຂົາຈະຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຢາເວ, ແຕ່ພຣະອົງຈະບໍ່ຟັງພວກເຂົາ;
ໃນເວລານັ້ນພຣະອົງຈະຊົງເຊື່ອງພຣະພັກຈາກພວກເຂົາ,
ຕາມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ປະພຶດຊົ່ວໃນການກະທຳຂອງຕົນ.
ພຣະຢາເວຕັດດັງນີ້ກ່ຽວກັບຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ນຳປະຊາຊົນຂອງເຮົາໃຫ້ຫຼົງຜິດ, ຜູ້ທີ່ຂັບດ້ວຍແຂ້ວຂອງຕົນ
ແລະ ຮ້ອງວ່າ, ສັນຕິສຸກ; ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ໃສ່ອັນໃດເຂົ້າໃນບາກຂອງພວກເຂົາ,
ພວກເຂົາກໍຕຽມສົງຄາມຕໍ່ສູ້ຜູ້ນັ້ນ. ເພາະສະນັ້ນ ກາງຄືນຈະມາເໝືອນທ່ານທັງຫຼາຍ ຈົນທ່ານຈະບໍ່ມີນິມິດ;

ແລະ ຄວາມມັດຈະມາເໝືອນທ່ານ ຈົນທ່ານຈະບໍ່ອາດທຳນາຍ; ດວງອາທິດຈະຕົກເໝືອນພວກຜູ້ພະຍາກອນ
ແລະ ກາງວັນຈະກາຍເປັນມັດເໝືອນພວກເຂົາ. ແລ້ວພວກຜູ້ເຫັນນັ້ນຈະອັບອາຍ ແລະ
ພວກຜູ້ທຳນາຍຈະສັບສົນ; ແທ້ຈິງ ພວກເຂົາທຸກຄົນຈະປົດປາກຂອງຕົນ, ເພາະບໍ່ມີຄຳຕອບຈາກພຣະເຈົ້າ.
ແຕ່ສ່ວນຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງມັດດ້ວຍລັດອຳນາດໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະຢາເວ, ແລະ
ດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ດ້ວຍກຳລັງ, ເພື່ອປະກາດແກ່ຢາໂຄບເຖິງການລະເມີດຂອງເຂົາ ແລະ
ແກ່ອິດສະຣາເອນເຖິງບາບຂອງເຂົາ. ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍຈົງຟັງຂັ້ນ, ໂອ ບັນດາຫົວໜ້າແຫ່ງວົງວານຢາໂຄບ
ແລະ ພວກເຈົ້ານາຍແຫ່ງວົງວານອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ຊົງຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ
ບໍ່ດີເບື້ອນຄວາມທຸ່ງທຳທັງສິນ. ພວກເຂົາສ້າງຊື່ໂອນຂຶ້ນດ້ວຍເລືອດ ແລະ
ສ້າງເຢຣຸຊາເລັມຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຊ້າ. ພວກຫົວໜ້າຂອງນາງພິພາກສາເພື່ອສົນຈ້າງ, ແລະ
ພວກປະໄລທິດຂອງນາງສັງສອນເພື່ອຄຳຈ້າງ, ແລະ ພວກຜູ້ພະຍາກອນຂອງນາງທຳນາຍເພື່ອເງິນ;
ແຕ່ເຖິງບານນັ້ນ ພວກເຂົາຍັງອົງອາໄສພຣະຢາເວ ແລະ ກ່າວວ່າ,
ພຣະຢາເວບໍ່ຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາດອກຫຼີ? ຈະບໍ່ມີພິບັດອັນໃດມາເໝືອນພວກເຮົາໄດ້. ມັກກາ 3:1-11

ແລະບັນດາປະຊາຊາດທັງຫຼາຍທີ່ສູ້ກັບອາຣີເອນ [ເຢຣຸຊາເລັມ], ຄືທັງໝົດຜູ້ທີ່ສູ້ກັບນາງ
ແລະກັບບ້ອມປາການຂອງນາງ, ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ຄົນນາງ, ຈະເປັນດັ່ງຄວາມຜົນໃນນິມິດຍາມຄຳຄົນ.
ມັນຈະເປັນເໝືອນເມືອຄົນຫົວຄົນໜຶ່ງຜົນ ແລະ, ເບິ່ງແມ, ລາວກຳລັງກິນ; ແຕ່ເມື່ອຕົນຂຶ້ນ
ຈົດວິນຍານຂອງລາວກໍຍັງຫວ່າງເປົ້າ; ຫຼືເໝືອນເມືອຄົນຫົວຄົນໜຶ່ງຜົນ ແລະ, ເບິ່ງແມ, ລາວກຳລັງດື່ມ;
ແຕ່ເມື່ອຕົນຂຶ້ນ ແລະ, ເບິ່ງແມ, ລາວອ່ອນແຮງ ແລະຈົດວິນຍານຂອງລາວຍັງປາຖະໜາຢູ່;
ດັ່ງນັ້ນບັນດາປະຊາຊາດທັງຫຼາຍຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຄືຜູ້ທີ່ສູ້ກັບພູເຂົາຊີໂອນ. ຈົ່ງຢຸດຢູ່ ແລະປະຫລາດໃຈເຖິດ;
ຈົ່ງຮ້ອງອອກ ແລະຮ້ອງໄຫ້: ພວກເຂົາມືນເມົາ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຫຼືອຂະງຸ່ນ; ພວກເຂົາໄຊເຊ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຄື່ອງດື່ມມືນເມົາ. ເພາະພຣະຢາເວໄດ້ເທລົງເທິງພວກເຈົ້າຊົງວິນຍານແຫ່ງການຫລັບລືກ,
ແລະໄດ້ປັດຕາຂອງພວກເຈົ້າໄວ້. ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ ແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຈົ້າ,
ຄືບັນດາຜູ້ເຫັນນິມິດ, ພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມໄວ້.
ແລະນິມິດທັງໝົດໄດ້ກາຍເປັນແກ່ພວກເຈົ້າດັ່ງຖ້ອຍຄຳໃນໜັງສືປະທັບຕາໄວ້,
ຊົງຄົນທັງຫຼາຍນຳໄປໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີຄວາມຮູ້ໂດຍກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂ້ອນ, ຈົ່ງອ່ານສັງເກດ; ແລະລາວກ່າວວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍອ່ານບໍ່ໄດ້; ເພາະມັນຖືກປະທັບຕາໄວ້. ແລະໜັງສືນັ້ນຖືກນຳໄປໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີຄວາມຮູ້ໂດຍກ່າວວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍຂ້ອນ, ຈົ່ງອ່ານສັງເກດ; ແລະລາວກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມຮູ້ ເພາະສະນັ້ນ ພຣະຢາເວຈົ່ງກ່າວວ່າ,
ເນື່ອງຈາກຊົນຊາດນີ້ເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາດ້ວຍປາກຂອງພວກເຂົາ
ແລະໃຫ້ກຽດເຮົາດ້ວຍຮົມຝັປາກຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາຫວ່າງໄກຈາກເຮົາ,
ແລະຄວາມຢາກຂອງພວກເຂົາຕໍ່ເຮົາເປັນຄຳສອນຕາມບັນຍັດຂອງມະນຸດ: ດັ່ງນັ້ນ, ເບິ່ງແມ,
ເຮົາຈະດຳເນີນການອັນອັດສະຈັນທ່າມກາງຊົນຊາດນີ້, ຄືການອັນອັດສະຈັນ ແລະສົງມະຫັດສະຈັນຢ່າງໜຶ່ງ;
ເພາະສະຕິບັນຍາຂອງບັນດາຄົນມີບັນຍາຂອງພວກເຂົາຈະພົ້ນາດໄປ,
ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງບັນດາຄົນສຸມຮອບຄອບຂອງພວກເຂົາຈະຖືກປັດບັງ.
ວິບັດແກ່ຜູ້ພະຍາຍາມຊ່ອນແຜນການຂອງຕົນໄວ້ຢ່າງເລັກລັບຈາກພຣະຢາເວ,
ແລະກົດການຂອງພວກເຂົາກໍຢູ່ໃນຄວາມມັດ, ແລະພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ຜູ້ໃດເຫັນພວກເຮົາ?
ແລະຜູ້ໃດຮູ້ພວກເຮົາ? ແນ່ນອນ
ການບໍ່ດີເບື້ອນກັບຕາລະບັດຂອງພວກເຈົ້າຈະຖືກນັບວ່າເປັນເໝືອນດົນໜຽວຂອງຊ່າງບິນໝໍ: ເພາະວ່າ
ສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງຈະກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ສ້າງມັນວ່າ, ລາວບໍ່ໄດ້ສ້າງຂ້ານ້ອຍ ຫຼື
ຫຼືສິ່ງທີ່ຖືກບິນຂຶ້ນຈະກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ບິນມັນວ່າ, ລາວບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື? ເອຊາຍາ 29:7-16.

ຮ່ອມພູແຫ່ງນິມິດ ຕາມທຣີຊາຢາໄດ້ກ່າວໄວ້ ແມ່ນ "ວັນແຫ່ງຄວາມລຳບາກ, ແຫ່ງການຖືກຢຽບຍຳ,
ແລະແຫ່ງຄວາມສັບສົນ ໂດຍພຣະອົງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ໃນຮ່ອມພູແຫ່ງນິມິດ,
ມີການທຳລາຍກຳແພງລົງ, ແລະມີການຮ້ອງຮຽກໄປຍັງພູເຂົາ." ດັ່ງນັ້ນ ອີຊາຢາຈົ່ງຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງຂົມຂຶ້ນ
ເໝືອນດັ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ກະທຳເຊັ່ນກັນ.

ນ້ຳຕາຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອອກເນື່ອງດ້ວຍການຄາດຄະເນເຖິງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພຣະອົງເອງ.
ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງບໍ່ໄກແມ່ນເກັດເສມາເນ
ບ່ອນທີ່ໃນບໍ່ຊ້ຳຄວາມສະຫວັນຫວາດແຫ່ງຄວາມມັດອັນໃຫຍ່ຫຼວງຈະປົກຄຸມພຣະອົງ.
ປະຕູແກະກຢູ່ໃນສາຍພຣະເນດເຊັ່ນກັນ ຊຶ່ງຕະຫຼອດຫຼາຍສະຕະວັດມາ
ສັດທາໃນມາເປັນເຄື່ອງບູຊາໄດ້ຖືກຕ້ອນເຂົ້າທາງນັ້ນ. ອີກບໍ່ຊ້ຳ ປະຕູນັ້ນຈະເປີດອອກສຳລັບພຣະອົງ
ຜູ້ເປັນອົງຕົ້ນແບບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຜູ້ທີ່ການບູຊາຂອງພຣະອົງເພື່ອບາບຂອງໂລກ
ເປັນສົງຄົມເຄື່ອງບູຊາທັງປວງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຊື້ໄປຫາ. ໃກ້ໆນັ້ນແມ່ນຄານວາຣີ
ສະຖານທີ່ແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດອັນໃກ້ຈະມາເຖິງຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ພຣະຜູ້ຖືບໍ່ໄດ້ຮ້ອງໄຫ້
ຫຼືຄາງຄວນດ້ວຍຄວາມທຸກທໍລະມານທາງວິນຍານ
ເພາະຖືກເຕືອນໃຈດ້ວຍເຫດການເຫຼົ່ານີ້ອັນກ່ຽວກັບການຕາຍອັນໂຫດຮ້າຍຂອງພຣະອົງ.
ຄວາມເສົ້າໃສກຂອງພຣະອົງບໍ່ແມ່ນຄວາມເສົ້າໃສກເພື່ອຕົນເອງ.
ຄວາມຄົດເຖິງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພຣະອົງເອງ
ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານອັນສູງສົ່ງແລະເສຍສະລະຕົນເອງນັ້ນຫວາດຫວັນ.
ສົງຄົມທະນາຄວາມໃຈຂອງພຣະເຢຊູຄືພາບຂອງເຢຣູຊາເລັມ—ເຢຣູຊາເລັມທີ່ໄດ້ປະຕິເສດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະດູໝັ້ນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ທີ່ປະຕິເສດຈະຖືກໃຫ້ເຊື້ອໂດຍການອັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ,
ແລະກຳລັງຈະເອົາຊີວິດຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງຊົງເຫັນນາງໃນສະພາບທີ່ເປັນຢູ່
ພາຍໃນຄວາມຜິດຈາກການປະຕິເສດພຣະຜູ້ຖືຂອງນາງ ແລະພຣະອົງຊົງເຫັນດ້ວຍວ່າ
ນາງອາດຈະເປັນໄດ້ຢ່າງໃດ ຖ້ານາງໄດ້ຍອມຮັບພຣະອົງ ຜູ້ດຽວທີ່ສາມາດຮັກສາບາດແຜຂອງນາງໄດ້.
ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອຊ່ວຍນາງໃຫ້ລັອດ; ພຣະອົງຈະປະຖົມນາງໄດ້ຢ່າງໃດ?

ອົດສະຣາເອນເຄຢິເປັນຊົນຊາດທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານ;
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ພຣະວິຫານຂອງເຂົາເປັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ; ມັນເປັນ “ງາມຕາມທຶຕັງ,
ຄວາມຊຸນບານຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນ.” Psalm 48:2. ບັນທຶກແຫ່ງການດູແລປົກປ້ອງຂອງພຣະຄຣິດ
ແລະແຫ່ງຄວາມຮັກອັນອ່ອນໄຍຂອງພຣະອົງຕະຫຼອດກວ່າພັນປີ,
ເໝືອນດັ່ງຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ຕົກຕື່ນຕົວດຽວຂອງຕົນ, ກໍຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ. ໃນພຣະວິຫານນັ້ນ
ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ປະກາດຄຳເຕືອນອັນເຂັ້ມຂັ້ງຂອງພວກເຂົາ.
ທຶນນີ້ກະຖາງກຳຍານທົລກໄໝໄດ້ຖືກໂບກໄຫວ, ໃນຂະນະທີ່ເຄື່ອງຫອມ,
ອັນປະສົມກັບຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ນະມັດສະການ, ໄດ້ລອຍຂຶ້ນໄປຫາພຣະເຈົ້າ.
ທຶນນີ້ເລືອດຂອງສັດຖືກຫຼັງອອກ, ເປັນສັນຍາລັກລ່ວງໜ້າເຖິງເລືອດຂອງພຣະຄຣິດ.
ທຶນນີ້ພຣະເຢໄຫວໄດ້ຊົງສຳແດງພຣະສົຣິຂອງພຣະອົງເໝືອນພຣະກະລຸນາ.
ທຶນນີ້ບັນດາປະໂລຫິດໄດ້ປະກອບພິທີຮັບໃຊ້ ແລະຄວາມສະຫງ່າງາມຂອງເຄື່ອງໝາຍກັບພິທີກຳຕ່າງໆ
ໄດ້ດຳເນີນສືບຕໍ່ມາເປັນຫຼາຍຍຸກຫຼາຍສະໄໝ. ແຕ່ທັງໝົດນີ້ຈະຕ້ອງມີຈຸດຈົບ.

“ພຣະເຢຊູໄດ້ຍົກພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ,—ພຣະຫັດນັ້ນທີ່ໄດ້ອ້ອມພອນແກ່ຄົນເຈັບໄຂ້ແລະຜູ້ທຸກທໍລະມານ
ມາແລ້ວຫຼາຍເທື່ອ,—ແລະໂບກພຣະຫັດໄປທາງນະຄອນທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອຄວາມພິນາດນັ້ນ,
ພ້ອມກັບຖ້ອຍຄຳທີ່ຂາດຫວ່າງດ້ວຍຄວາມໃສກເສົ້າ ພຣະອົງຊົງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ: ‘ຖ້າແມ່ນເຈົ້າໄດ້ຮູ້
ແມ່ນແຕ່ເຈົ້າ, ຢ່າງໜ້ອຍໃນວັນນີ້ຂອງເຈົ້າ, ເຖິງສົງຄົມຫຼາຍທີ່ເປັນຂອງສັນຕິສຸກຂອງເຈົ້າ!’ ໃນຈຸດນີ້
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດໄດ້ຢຸດພັກ, ແລະປະຖົມໄວ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ກ້າວສົງຄົມສະພາບຂອງເຢຣູຊາເລັມອາດຈະເປັນໄດ້
ຖ້ານາງໄດ້ຍອມຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ພຣະເຈົ້າປາຖະໜາຈະປະທານແກ່ນາງ,—ຄືຂອງປະທານແຫ່ງພຣະບຸດ
ທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ. ຖ້າເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຮູ້ສົງຄົມທີ່ເປັນສົດພິເສດຂອງນາງທີ່ຈະຮູ້
ແລະໄດ້ເຊື່ອຟັງແສງສະຫວ່າງທີ່ສະຫວັນໄດ້ສົ່ງມາໃຫ້ນາງ,
ນາງກໍອາດຈະຍືນຢູ່ຢ່າງສະງ່າຜ່າເຜີຍໃນຄວາມພາກພູມແຫ່ງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ,
ເປັນພຣະລາຊິນີແຫ່ງອານາຈັກທັງຫຼາຍ,
ເປັນອົດສະລະໂດຍກຳລັງແຫ່ງອຳນາດທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ນາງ.
ຈະບໍ່ມີທະຫານຖືອາວຸດຍືນຢູ່ຕາມປະຕູເມືອງຂອງນາງ,

ຈະບໍ່ມີທາງຂອງໂຮມໂບກສະບັດຢູ່ເໜືອກໍ່ແພງຂອງນາງ.
ຊະຕາກກໍ່ອັນຮຸ່ງໂລດທືອດຈະໄດ້ອ້ອມພ້ອມແກ່ເຢຣູຊາເລັມ ຖ້ານາງໄດ້ຍ້ອມຮັບພຣະຜູ້ຖືຂອງນາງ
ໄດ້ບໍາກົດຂຶ້ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຊົງເຫັນວ່າໂດຍຜ່ານພຣະອົງ
ນາງອາດຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍຈາກໂຣຄາອັນຮ້າຍແຮງຂອງນາງ,
ໄດ້ຖືກປົດປ່ອຍຈາກຄວາມເປັນທາດ,
ແລະໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໃຫ້ເປັນນະຄອນເອກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ຈາກກໍ່ແພງຂອງນາງ
ນັກເຂົ້າແຫ່ງສັນຕິສຸກຈະໄດ້ບິນອອກໄປສູ່ຊາດທັງປວງ.
ນາງຈະໄດ້ເປັນມົງກຸດອັນສະຫງ່າງາມແຫ່ງສະຫງ່າລາສີຂອງໂລກ."

"ແຕ່ພາບອັນສົດໃສແຫ່ງສິ່ງທີ່ເຢຣູຊາເລັມອາດຈະເປັນນັ້ນ
ກໍ່ຈາກຫາຍໄປຈາກສາຍພະເນດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດ. ພຣະອົງຊົງຕະໜັກວ່າ
ບັດນີ້ນາງເປັນຢ່າງໃດພາຍໃຕ້ເອກຂອງໂຮມັນ, ຮັບແບບການບັງຕົງແຫ່ງພຣະເຈົ້າ,
ຖືກກໍ່ນັດໄວ້ສໍາລັບການພິພາກສາຕອບສະໜອງຂອງພຣະອົງ.
ພຣະອົງຊົງຍົກເອົາສາຍດ້ຍທີ່ຂາດສະບັ້ນແຫ່ງການຄໍ້າຄວນຂອງພຣະອົງຂຶ້ນອີກ: 'ແຕ່ບັດນີ້
ສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຖືກປົດປັ້ງໄວ້ຈາກຕາຂອງເຈົ້າ. ເພາະວັນເວລາຈະມາເຖິງເຈົ້າ
ເມື່ອສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະກໍ່ເຊີງຄູ່ອ້ອມເຈົ້າໄວ້, ຈະລ້ອມເຈົ້າໄວ້ຮອບດ້ານ, ແລະປົດລ້ອມເຈົ້າໄວ້ທຸກທາງ,
ແລະຈະທຳລາຍເຈົ້າໃຫ້ລາບກັບພື້ນດິນ ພ້ອມທັງລູກຫຼານຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ພາຍໃນເຈົ້າ;
ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫຼືອກ່ອນຫນຶ່ງໃນເຈົ້າໃຫ້ວາງຊັອນຢູ່ເທິງອີກກ່ອນຫນຶ່ງເລີຍ;
ເພາະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮູ້ເວລາແຫ່ງການຢູ່ມຢາມຂອງເຈົ້າ.'"

"ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອຊົງຊ່ວຍກັນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມພ້ອມກັບບຸດຫຼານຂອງນາງ;
ແຕ່ຄວາມຈອງຫອງແບບພາຣີສາຍ, ຄວາມໜ້າໃຫວ່ຫຼັງຫຼອກ, ຄວາມອຶດສາ, ແລະຄວາມອາຄາດມາດຮ້າຍ
ໄດ້ຂັດຂວາງພຣະອົງບໍ່ໃຫ້ຊົງບັນລຸພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.
ພຣະເຢຣູຊາຮູ້ເຖິງການຕອບແທນອັນນ່າສະພົງກົວທີ່ຈະຕົກມາເຖິງນະຄອນທີ່ຖືກກໍ່ນັດໄວ້ໃຫ້ພິນາດນັ້ນ.
ພຣະອົງຊົງເຫັນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຖືກກອງທັບຫ້ອມລ້ອມ,
ປະຊາຊົນທີ່ຖືກລ້ອມໄວ້ຖືກຂັບດັນໃຫ້ເຖິງຄວາມອຶດຫົວ ແລະ ຄວາມຕາຍ,
ມານດາກິນຊາກສົບຂອງລູກຂອງຕົນເອງ,
ແລະທັງພໍ່ແມ່ກັບລູກກໍ່ຍາດຊົງອາຫານຄໍ້າສູດທ້າຍຈາກກັນແລະກັນ,
ດ້ວຍວ່າຄວາມຮັກຕາມທຳມະຊາດຖືກທຳລາຍໂດຍຄວາມຫົວອັນກັດກັນຢ່າງຮຸນແຮງ. ພຣະອົງຊົງເຫັນວ່າ
ຄວາມດຶງດູດຂອງຊາວຢິວ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ບໍາກົດໃນການປະຕິເສດຄວາມລອດຂອງພຣະອົງ,
ຈະນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ປະຕິເສດການຍອມຈຳນັນຕໍ່ກອງທັບທີ່ບໍ່ກຸດກຳລັງ. ພຣະອົງຊົງເຫັນຄານວາຣີ,
ບ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ, ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນໄປດ້ວຍໄມ້ກ້າງແຂນຫຼາຍດັ່ງຕົ້ນໄມ້ໃນປ່າ.
ພຣະອົງຊົງເຫັນຊາວເມືອງຜູ້ນຳເວດທະນາທັງຫຼາຍທົນທຸກຕໍ່ການທໍລະມານບນແທ່ນທໍລະມານ ແລະ
ໂດຍການຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກ້າງແຂນ, ພະລາຊະວັງອັນງົດງາມຖືກທຳລາຍ, ພຣະວິຫານກາຍເປັນຊາກບັກຫັກພັງ,
ແລະໃນກໍ່ແພງອັນໃຫຍ່ໜ້າແໜ້ນຂອງມັນນັ້ນ
ບໍ່ເຫຼືອຫນຶ່ງແມ່ນແຕ່ກ່ອນດຽວວາງຊັອນເທິງອີກກ່ອນຫນຶ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ນະຄອນຖືກໂຖດົນຄືດັ່ງທົງນາ.
ຈົ່ງບໍ່ແບກເລີຍທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດຈະຊົງກັນແສງຮ້ອງໄຫດ້ດ້ວຍຄວາມທຸກລະທົມພຣະໄທ
ເມື່ອຊົງມອງເຫັນພາບອັນນ່າສະພົງກ່ວນັ້ນ."

"ເຢຣູຊາເລັມເຄີຍເປັນດັ່ງລູກແຫ່ງການດູແລອັນອ່ອນໄຍນຂອງພຣະອົງ;
ແລະດັ່ງບົດາຜູ້ອ່ອນໄຍນໃສກເສົ້າເພາະບຸດຜູ້ຫລົງທາງ,
ພຣະເຢຣູຊາຊົງກິນນໍ້າຕາໃຫ້ເພາະນະຄອນອັນເປັນທີ່ຮັກ. ເຮົາຈະມອບເຈົ້າໄວ້ໃດຢ່າງໃດ?
ເຮົາຈະເບິ່ງເຈົ້າຖືກມອບໃຫ້ແກ່ການພິນາດໄດ້ຢ່າງໃດ?
ເຮົາຈະຕ້ອງປ່ອຍເຈົ້າໄປເພື່ອໃຫ້ຖ້ວຍແຫ່ງຄວາມຊົ່ວບາບຂອງເຈົ້າແຕ້ມບ?
ຈົດວິນຍານດວງດຽວມຄຸນຄ່າຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍຈົນເມື່ອປຽບທຽບກັບມັນແລ້ວ

ໂລກທັງໝົດຍາກຈົມຫາຍໄປໃນຄວາມໄຮຄວາມສຳຄັນ; ແຕ່ໃນທຶນີ້ ມີທັງຊາດໜຶ່ງກຳລັງຈະສູນເສຍໄປ. ເມື່ອດວງອາທິດທີ່ອ່ອນຄອຍລົບລົງທາງທິດຕາເວັນຕົກຜ່ານພື້ນຈາກສາຍຕາໄປໃນພຳສະຫວັນ ວັນແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງເຢຣູຊາເລັມກໍຈະສິ້ນສຸດລົງ. ໃນຂະນະທີ່ຂະບວນກຳລັງຢຸດຊະງັກຢູ່ເທິງສັນຂອງພູມະກອນກະເທດ ສຳລັບເຢຣູຊາເລັມ ກໍຍັງບໍ່ສາຍເກີນໄປທີ່ຈະກັບໃຈ. ໃນເວລານັ້ນ ທູດສະຫວັນແຫ່ງຄວາມເມດຕາກຳລັງພັບປົກຂອງນາງ ເພື່ອກ້າວລົງຈາກບັນລັງຄຳ ໃຫ້ທາງແກ່ຄວາມຍຸດຕິທຳແລະການພິພາກສາອັນຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວ. ແຕ່ພຣະທັມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດຍັງຄົງອັນວອນເພື່ອເຢຣູຊາເລັມ ຜູ້ທີ່ໄດ້ໝັ້ນປະໝາດຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ, ດູກຸກຄຳເຕືອນຂອງພຣະອົງ, ແລະກຳລັງຈະຍ້ອມມືຂອງນາງດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະອົງ. ຖ້າແມ່ນວ່າເຢຣູຊາເລັມຈະກັບໃຈພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ ກໍຍັງບໍ່ສາຍເກີນໄປ. ໃນຂະນະທີ່ແສງສຸດທ້າຍຂອງອາທິດອັນກຳລັງຕົກຍິ່ງຄ້າງຄາຢູ່ເທິງພຣະວິຫານ ຫໍຄອຍ ແລະຍອດສູງ ຈະບໍ່ມີທູດສະຫວັນອົງໃດທີ່ດຶງນຳນາງໄປສູ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ແລະຫັນເຫດຫາຍະຂອງນາງອອກໄປບໍ? ນະຄອນທີ່ງົດງາມແຕ່ບໍ່ບໍ່ຮູ້ສຶກ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເອົາຫີນຂວ້າງບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິເສດພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ກຳລັງຈອງຈຳຕົນ ອ່ງໄວໃນໄສຕວນແຫ່ງຄວາມເປັນທາດໂດຍຄວາມບໍ່ກັບໃຈຂອງນາງ,—ວັນແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງນາງເກືອບຈະສິ້ນສຸດແລ້ວ!" Desire of Ages, 576–578.

ໃນຂະນະທີ່ອີຊາຢາໄດ້ພັນລະນາການສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານເຢຣູຊາເລັມໃນບົດທຊາວສອງ, ບັນດາຜູ້ທີ່ໃຈມຕົນນັ້ນ "ໄດ້ຈັດແຖວຕັ້ງທັບຢູ່ທີ່ປະຕູ" ເອລາມ ແລະ ກິຣ ຢູ່ທີ່ປະຕູພ້ອມດ້ວຍອາວຸດທຶນໄວ້, ແລະຕໍ່ມາພວກເຂົາກໍຄົ້ນພົບເຄື່ອງປົກຄຸມຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ໃນພຣະທຳອີຊາຢາ "ເຄື່ອງປົກຄຸມ" ທີ່ພວກສັດຕູທີ່ປະຕູໄດ້ຄົ້ນພົບນັ້ນ ຄືເງົາແຫ່ງເອຢິບ.

ວິບັດແກ່ບຸດຫຼານຜູ້ຕື່ນຕົວ ພຣະຢາເວກຳວ່າ ຜູ້ທີ່ຮັບຄຳປຶກສາ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຈາກເຮົາ; ແລະຜູ້ທີ່ຄົ້ນຄົ້ນດ້ວຍສົງຄຸມ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ເພື່ອຈະເພີ່ມບາບເຂົ້າໃສ່ບາບ: ຜູ້ທີ່ພາກັນລົງໄປຍັງອີຢິບ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຖາມຈາກບາກຂອງເຮົາ; ເພື່ອຈະເສີມກຳລັງຕົນໃນກຳລັງຂອງຟາໂຣ, ແລະເພື່ອວາງໃຈໃນເງົາຂອງອີຢິບ! ເອຊາຢາ 30:1, 2.

ບັນດາສັດຕູຂອງເຢຣູຊາເລັມຍອມຮັບວ່າ ຜູ້ທີ່ເຊບນາເປັນຕົວແທນນັ້ນໄດ້ວາງໃຈໃນອີຢິບ ໂດຍຄິດວ່າອີຢິບຈະຄຸ້ມຄອງພວກເຂົາ ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ເຮືອວິກິມ ບຸດຂອງຮົນກິຢາ ເປັນຕົວແທນນັ້ນ ມີໄດ້ວາງໃຈໃນ "ເງົາຂອງອີຢິບ" ແຕ່ໄດ້ຮັບການປົກຄຸມດ້ວຍການປົກຄຸມແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະວາງໃຈໃນ "ເງົາຂອງອົງສູງສຸດ."

ຜູ້ທີ່ອີກໄສຢູ່ໃນຫົວໃຈແຫ່ງພຣະຜູ້ສູງສຸດ ຈະພັກຢູ່ໃຕ້ຮົມເງົາຂອງພຣະຜູ້ຊົງຮິດອຳນາດທັງສິ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວເຖິງພຣະຢາເວກຳ, ພຣະອົງຊົງເປັນບ່ອນລີ້ໄພແລະເປັນບ່ອນບາກການຂອງຂ້າພະເຈົ້າ: ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ໃນພຣະອົງຂ້າພະເຈົ້າຈະວາງໃຈ. ພຣະທຳເພງສັນລະເສີນ 91:1, 2.

ໃນວິກິດແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ພວກພົມມະຈາຣິທິມີບັນຍາ ຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເອລີອາກົມ ບຸດຂອງຮົນກິຢາ ກຳລັງວາງໃຈໃນຮົມເງົາຂອງອົງສູງສຸດ, ແລະພວກພົມມະຈາຣິທິເື່ອງເຂົາ ຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຊບນາ ກຳລັງວາງໃຈໃນຮົມເງົາຂອງອີຢິບ. ຄຳທີ່ເປັນວ່າ "ຖືກເປີດເຜີຍ" ມີຄວາມໝາຍວ່າ ຖອດອອກຈົນໝົດ ແລະນຳໄປເປັນຊະເລີຍ. ບັນດາສັດຕູທີ່ປະຕູເມືອງຮັບຮູ້ວ່າ ການປົກປ້ອງຂອງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກຍົກອອກໄປແລ້ວ, ແລະເຊບນາກັບພັກພວກຂອງເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມພະຍາຍາມຊ່ວຍຕົນເອງ, ເພາະພວກເຂົາເຫັນ "ຮອຍແຕກແຫ້ງນະຄອນຂອງດາວິດ" ແລະພວກເຂົາເຫັນວ່າ ມີຮອຍແຕກຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈະເປີດທາງໃຫ້ສັດຕູເຂົ້າມາໄດ້. ໃນຄວາມຕົກໃຈຫວາດກົວ, ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣິສິບຄົນ, ພວກທຸກໆເຂົາກໍເລີ່ມສະແຫວງຫາການປົກປ້ອງ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ມີເລືອກ.

ເຊບນາຫັນໄປຫາ “ອາວຸດແຫ່ງປ່າໄມ້” ເພື່ອໃຫ້ຊ່ວຍຊີວິດຕົນ, ແຕ່ກໍຊ້າເກີນໄປແລ້ວ.
ລາວນັບຈຳນວນເຮືອນໃນເຍຣູຊາເລັມ ແລະເລີ່ມຮືຖອນມັນລົງເພື່ອເສີມກໍາແພງໃຫ້ແຂງແຮງ,
ແຕ່ກໍຊ້າເກີນໄປແລ້ວ. ພວກເຂົາຮວບຮວມນ້ຳຈາກສະໝໍ້ລຸ່ມ ແລະພະຍາຍາມເຊື່ອມຕໍ່ກັບນ້ຳຈາກສະໝໍ້ເກົ່າ,
ແຕ່ກໍຊ້າເກີນໄປແລ້ວ. ນ້ຳ, ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກຫຼັກຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,
ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າພວກເຂົາກໍາລັງສະແຫວງຫາໜ້າມັນຢ່າງສຸດກຳລັງ, ແຕ່ກໍຊ້າເກີນໄປແລ້ວ.
ໃນທຳມະກາງຄວາມພະຍາຍາມທັງປວງຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາໄດ້ຫຼົງລົງພຣະຜູ້ສ້າງບັນດາສະໝໍ້,
ແລະວ່າພຣະອົງໄດ້ສ້າງ “ສະໝໍ້” ແຫ່ງຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ຕັ້ງແຕ່ດົນນານແລ້ວ. ພວກເຂົາໄດ້ລົງວ່າ
“ສິລາແຫ່ງຍຸກທັງຫຼາຍ” ແມ່ນພຣະອົງຜູ້ປະທານຂ່າວສານນັ້ນໃນເວລາກ່ອນ.
ພວກເຂົາເລືອກທີ່ຈະບໍ່ດຳເນີນໃນທາງເກົ່າທັງຫຼາຍ,
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນຜ່ານພັນທະກົດຂອງ William Miller.

“ສັດຕູກໍາລັງສະແຫວງຫາທາງເບນຄວາມຄິດຈິດໃຈຂອງບັນດາພົນອັງຊາຍແລະພົນອັງຍິງຂອງພວກເຮົາອອກຈາກພຣະລາຊະກິດແຫ່ງການຈັດຕັ້ງມະນຸດຊົນໜຶ່ງໃຫ້ຢືນຢັນໄດ້ໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້. ກົນອຸບາຍອັນສະຫລາດແຕ່ຫຼອກລວງຂອງມັນຖືກອອກແບບໄວ້ເພື່ອນຳພາຄວາມຄິດຈິດໃຈໃຫ້ຫັນໜ້າຈາກອັນຕະລາຍແລະໜ້າທີ່ແຫ່ງເວລານີ້. ພວກເຂົາຖືວ່າແສງສະຫວ່າງທຶພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາຈາກສະຫວັນເພື່ອປະທານແກ່ໂຍຮັນສຳລັບມະນຸດຊົນຂອງພຣະອົງນັ້ນເປັນດັ່ງບໍ່ມີອຳນາດໃດເລີຍ.
ພວກເຂົາສອນວ່າເຫດການຕ່າງໆທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາໃນບໍ່ຊ້ານີ້
ບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນພໍທີ່ຈະໄດ້ຮັບການໃສ່ໃຈເປັນພິເສດ.
ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຄວາມຈິງຊຶ່ງມີແຫຼ່ງກຳເນີດຈາກສະຫວັນເສຍອຳນາດໄປ
ແລະບັນເທົາປະສົບການໃນອະດີດຂອງມະນຸດຊົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າໄປ
ໂດຍໃຫ້ພິທີຍາສາດອັນບໍ່ມີແບບແກ່ພວກເຂົາແທນ.”

“ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງຢືນຢູ່ຕາມທາງທັງຫຼາຍ ແລະພິຈາລະນາເບິ່ງ,
ແລະຈົ່ງສອບຖາມເຖິງທາງເກົ່າແກ່ທັງຫຼາຍວ່າ ທາງອັນໃດເປັນທາງອັນດີ, ແລະຈົ່ງດຳເນີນໄປໃນທາງນັ້ນ.”
ເຢເຣມີຍາ 6:16.

“ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດພະຍາຍາມຖອນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ—ຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ຕັ້ງແຕ່
ລົງຕົ້ນແຫ່ງວຽກງານຂອງພວກເຮົາ ໂດຍການສຶກສາພຣະຄຳດັວຍການອະທິຖານ
ແລະໂດຍການຊົງສຳແດງ. ເທິງຮາກຖານເຫຼົ່ານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ກໍ່ສ້າງມາຕະຫຼອດຫ້າສິບປີທີ່ຜ່ານມາ.
ມະນຸດອາດຄິດວ່າຕົນໄດ້ພົບທາງໃໝ່
ແລະວ່າຕົນສາມາດວາງຮາກຖານທີ່ໜັ້ນຄົງກວ່າຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ແລ້ວ.
ແຕ່ນີ້ເປັນການຫຼອກລວງອັນໃຫຍ່ຫຼວງ. ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະວາງຮາກຖານອັນໄດ້
ນອກຈາກຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ແລ້ວ.”

“ໃນອະດີດ ມີຫຼາຍຄົນໄດ້ລົງມືສ້າງສາສະໜາໃໝ່ ແລະ ສະຖາປະນາຫຼັກການໃໝ່ໆ.
ແຕ່ສິ່ງກໍ່ສ້າງຂອງເຂົາຍືນຢູ່ໃນດິນພຽງໃດ? ມັນກໍ່ລົງລົງໃນບໍ່ຊ້າ ເພາະມີໄດ້ຖືກສ້າງໄວ້ເທິງພະສິລາ.”

“ສາວົກທຳອິດທັງຫຼາຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະເຊີນກັບຄຳເວົ້າຂອງມະນຸດອອກຫຼື?
ພວກເຂົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຟັງທົດສະດີອັນຜິດພາດທັງຫຼາຍ, ແລ້ວເມື່ອໄດ້ເຮັດທຸກຢ່າງແລ້ວ
ຈຶ່ງຢືນຢັນຢູ່ຢ່າງໜັ້ນຄົງ ໂດຍກ່າວວ່າ: ‘ບໍ່ມີຜູ້ໃດວາງຮາກຖານອັນໄດ້
ນອກຈາກຮາກຖານທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ແລ້ວນັ້ນ?’ 1 ໂກຣິນໂທ 3:11.”

“ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງຍົກໝັ້ນຄວາມໝັ້ນໃຈໃນເບື້ອງຕົ້ນຂອງພວກເຮົາໄວ້ຢ່າງໜັກແໜ້ນຈົນເຖິງທັງສຸດ.
ພຣະຄຳແຫ່ງລົດອຳນາດໄດ້ຖືກສ້າງມາໂດຍພຣະເຈົ້າ ແລະໂດຍພຣະຄຣິດແກ່ຊົນຊາດນີ້,
ນຳພວກເຂົາອອກຈາກໂລກ ທີ່ລະເຊີນ, ເຂົ້າສູ່ແສງສະຫວ່າງອັນແຈ້ງຊັດແຫ່ງຄວາມຈິງສຳລັບຍຸກປັດຈຸບັນ.

ດ້ວຍຮົມຝຶບາກທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງດ້ວຍໄຟອັນບໍລິສຸດ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດຂ່າວສານນັ້ນ.
ພຣະດຳລັດອັນຊົງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທັບຕາຮັບຮອງຄວາມແທ້ຈິງຂອງຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ຖືກປະກາດ."
Testimonies, volume 8, 296, 297.

"ວັນ" ທີ່ສົງທັງປວງນີ້ເກີດຂຶ້ນ ແມ່ນ "ວັນ" ຕາມພຣະຄຳພີ
ທີ່ອີຊາຍາໄດ້ລະບຸວ່າເປັນວັນທີ່ພຣະອົງພຣະເຈົ້າຈອມໂຍທາໄດ້ຊົງເອີ້ນໃຫ້ມີ "ການຮ້ອງໄຫ້, ແລະການໄວ້ທຸກ,
ແລະການໂກນຫົວ, ແລະການຄາດຜ້າກະສອບ."

ແລະພຣະຢາເວໄດ້ຕັດກັບໂມເຊວ່າ, "ອີກປະການໜຶ່ງ, ໃນວັນທີ່ສິບຂອງເດືອນທີ່ຈັດນີ້
ຈະເປັນວັນແຫ່ງການລົບລ້າງບາບ; ມັນຈະເປັນການປະຊຸມອັນບໍລິສຸດສຳລັບພວກເຈົ້າ;
ແລະພວກເຈົ້າຈະຖອມຈິດວິນຍານຂອງຕົນ, ແລະຖອຍເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟແດ່ພຣະຢາເວ.
ແລະໃນວັນນັ້ນເອງ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກຢ່າງໃດເລີຍ; ເພາະວ່າມັນເປັນວັນແຫ່ງການລົບລ້າງບາບ,
ເພື່ອຈະໄດ້ລົບລ້າງບາບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.
ເພາະວ່າຈິດວິນຍານໃດກໍຕາມທີ່ຖອມຕົນໃນວັນນັ້ນເອງ,
ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກທຳມະກາງຊົນຊາດຂອງຕົນ.
ແລະຈິດວິນຍານໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດວຽກໃດໜຶ່ງໃນວັນນັ້ນເອງ,
ຈິດວິນຍານນັ້ນເຮົາຈະທຳລາຍເສຍຈາກທຳມະກາງຊົນຊາດຂອງຕົນ. ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກຢ່າງໃດເລີຍ:
ນີ້ຈະເປັນກົດເກນຖາວອນຕະຫຼອດຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ ໃນບ່ອນຢູ່ອາໄສທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ.
ມັນຈະເປັນວັນຊະບາໂຕແຫ່ງການພັກສະຫງົບສຳລັບພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະຖອມຈິດວິນຍານຂອງຕົນ: ໃນຕອນແລງຂອງວັນທີ່ເກົ່າຂອງເດືອນ,
ຈາກຕອນແລງເຖິງຕອນແລງ, ພວກເຈົ້າຈະຖືກສາວັນຊະບາໂຕຂອງພວກເຈົ້າ." ພວກເລວີ 23:26–32.

ວັນທີ່ຖືກສະແດງໂດຍ Shebna ແລະ Eliakim ບຸດຂອງ Hilkiah
ແມ່ນວັນລົບລ້າງບາບທີ່ແບບຕົວຈິງຕາມແບບຢ່າງ, ຊົງຄອບຄຸມປະຫວັດສາດຕັ້ງແຕ່ປີ 1844 ຈົນກວ່າ Michael
ຈະລຸກຂຶ້ນ. ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ Adventism ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ "ຂົນໃຈ" ຈິດວິນຍານຂອງຕົນ, ຫຼັງຈາກທີ່ Isaiah
ໄດ້ສະແດງໄວ້ ຄື ຖືກເອີ້ນ "ໃຫ້ຮ້ອງໄຫ້, ແລະໃຫ້ໄວ້ທຸກ, ແລະໃຫ້ໂກນຫົວ, ແລະໃຫ້ຄາດຜ້າກະສອບ."

"ໃນປີ 1844
ມະຫາປະໄວຫົດອົງຍັງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນສະຖານບໍລິສຸດທີ່ສຸດແຫ່ງສຸກຄະສະຖານໃນສະຫວັນ
ເພື່ອເລີ່ມຕົ້ນພຣະລາຊກິດແຫ່ງການພິພາກສາຕໍ່ສອນ.
ກໍລະນີຂອງຄົນຊອບທຳທີ່ຕາຍໄປແລ້ວໄດ້ຖືກນຳມາພິຈາລະນາຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ.
ເມື່ອພຣະລາຊກິດນັ້ນສຳເລັດລົງ ການພິພາກສາຈະຖືກປະກາດແກ່ຜູ້ມີຊີວິດ.
ຊົວໂມງອັນສຳຄັນແລະເຂັ້ມຂົ້ງເຫຼົ່ານີ້ຊ້າງລຳຄ່າແລະສຳຄັນພຽງໃດ!
ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນລ້ວນມີຄະດີຄ້າງຢູ່ໃນສານແຫ່ງສະຫວັນ.
ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຈະຕ້ອງຖືກພິພາກສາຕາມກັບການກະທຳທັງໝົດທີ່ໄດ້ກະທຳໃນຮ່າງກາຍ.
ໃນພິທີການຕາມແບບຢ່າງນັ້ນ ເມື່ອມະຫາປະໄວຫົດໄດ້ປະກອບພຣະລາຊກິດແຫ່ງການລົບລ້າງບາບຢູ່ໃນ
ນະສະຖານບໍລິສຸດທີ່ສຸດຂອງສຸກຄະສະຖານໃນໂລກ
ປະຊາຊົນຖືກກຳນົດໃຫ້ຖອມຈິດວິນຍານຂອງຕົນລົງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະສາລະພາບບາບຂອງຕົນ
ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການລົບລ້າງບາບ ແລະຖືກລົບອອກເສຍ.
ໃນວັນແຫ່ງການລົບລ້າງບາບຕາມຄວາມຈິງອັນສອດຄ່ອງກັນນີ້
ເມື່ອພຣະຄຣິດກຳລັງທຸນຂຶ້ນໃນສຸກຄະສະຖານເບື້ອງເທິງເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ
ແລະຄຳຕັດສິນສຸດທ້າຍອັນບໍ່ອາດຖອນຄືນໄດ້ກຳລັງຈະຖືກປະກາດເໝືອທຸກກໍລະນີ
ຈະມີສົງໃດຖືກຮຽກຮ້ອງຈາກພວກເຮົາອ້ອມກວ່ານັ້ນຫຼື?"

"ໃນເວລາອັນນຳຍ້ານກົວແລະເຄັ່ງໄຂ້ນີ້ ສະພາບຂອງພວກເຮົາເປັນຢ່າງໃດ? ອະນິຈາ,
ຄວາມຈອງຫອງໃດແດ່ກຳລັງແຜ່ຫຼາຍຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກ, ຄວາມໜ້າຊົ່ວຄົດຫຼາຍພຽງໃດ,

ການຫຼອກລວງຫຼາຍພຽງໃດ, ຄວາມຮັກໃນການແຕ່ງກາຍ, ຄວາມເບົາບາງໄຮ້ສາລະ ແລະຄວາມບັນເທີງ, ຄວາມບາຖະໜາໃນການມີອຳນາດສູງສຸດ! ບາບທັງຫຼາຍເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈມີຄວາມ
ຈົນສົ່ງທັງຫຼາຍອັນເປັນນິຕິບຸກຄົນຢູ່ຮູ້. ພວກເຮົາຈະບໍ່ຄົນຄວາມຮະຄຳພີເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າ
ໃນປະຫວັດຂອງໄລກນພວກເຮົາຢູ່ບ່ອນໃດ?

ພວກເຮົາຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຢ່າງຮູ້ເຈັ້ງກ່ຽວກັບພຣະກິດທີ່ກຳລັງສຳເລັດເພື່ອພວກເຮົາໃນເວລານີ້
ແລະກ່ຽວກັບຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາໃນຖານະຄົນບາບຄວນດຳລົງຢູ່.

ໃນຂະນະທີ່ພຣະລາຊະກິດແຫ່ງການລົບລຸ້ນທຶນບາບນີ້ກຳລັງດຳລົງໄປບໍ່?

ຖ້າພວກເຮົາຍັງຫວັງໃຍຕໍ່ຄວາມພົ້ນຂອງຈິດວິນຍານຂອງຕົນແມ່ນແຕ່ນ້ອຍ

ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ຽນແປງຢ່າງແນ່ນອນ.

ພວກເຮົາຕ້ອງສະແຫວງຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍໃຈກັບໃຈຢ່າງແທ້ຈິງ;

ພວກເຮົາຕ້ອງສາລະພາບບາບຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມສຳນຶກເສຍໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນຈິດວິນຍານ

ເພື່ອວ່າບາບເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກລືບລ້າງອອກ." Selected Messages, book 1, 124, 125.

ແລະໃນວັນນັ້ນ ພຣະອົງພຣະເຈົ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນຈອມໂຍທາໄດ້ຊົງເອົາໃຫ້ມີການຮ້ອງໂທ້ ແລະການຄຳຄວນ
ແລະການໂກນຫົວ ແລະການນຸ່ງຜ້າກະສອບ; ແຕ່ເບີ້ແມ, ມີຄວາມຊື່ນຊົມແລະຄວາມຍືນດີ, ການຂ້າງໂວ
ແລະການຂ້າແກະ, ການກິນເນື້ອ ແລະການດື່ມເຫຼືອຂະໜາ: ໃຫ້ພວກເຮົາກິນແລະດື່ມເຖິງ;
ເພາະວ່າມື້ນີ້ພວກເຮົາກໍ່ຈະຕາຍ. ເອຊາຍາ 22:12, 13.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເອົາເຊບນາໃຫ້ຂົນຈິດວິນຍານຂອງຕົນ, ແຕ່ເຂົາໄດ້ເລືອກທີ່ຈະກິນ ແລະ ດື່ມ ແລະ
ສືບຕໍ່ສິນລະເສີນຢ່າງມ່ວນຊື່ນ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງ "ເປີດເຜີຍ" ໃນ "ຫຼໍ່" ຂອງພຣະອົງວ່າ
ບາບຂອງເຊບນາຈະບໍ່ຖືກ "ລືບລ້າງ." ຄຳທີ່ເປັນວ່າ "ລືບລ້າງ" ແມ່ນຄຳທີ່ໃຊ້ໃນພຣະທຳເລວີນິຕິ ສຳລັບຄຳວ່າ
"ການລົບລຸ້ນ." ບາບນີ້ຂອງລາໂອດີເກຍນ ແອດເວັນຕ໌ສິມ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການລົບລຸ້ນ. ບັດນີ້
ເອຊາຍາເລີ່ມກ່າວເຖິງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເຊບນາ (Laodicean Adventists) ກັບເອລີອາຄົມ
ບຸດຂອງຮົນກີຢາ (Philadelphian Adventists).

ເຊບນາເປັນ "ຜູ້ຮັກສາຊັບສົມບັດ" ເຊັ່ນດຽວກັບຢູດາ. ແລະ ໂທບີຢາ ໃນສະໄໝຂອງເນເຮມີ
ໄດ້ອ້າງສູງໃນພະວິຫານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນຫ້ອງໜຶ່ງ (ຄັງເກັບຊັບ) ບ່ອນທີ່ຄົນເກັບຂອງຖວາຍໄວ້.
ເມື່ອເນເຮມີຊື່ລະພະວິຫານໃຫ້ບໍລິສຸດ, ທ່ານໄດ້ຂັບໄລ່ໂທບີຢາ ແລະ ສົ່ງຂອງຂອງເຂົາອອກໄປ.
ເຊບນາກໍ່ຈະຕ້ອງຖືກໂຍນອອກເຊັ່ນກັນ. ທັງສອງເປັນພາບປະກອບຂອງການຖືກຄາຍອອກຂອງແອັດເວນຕ໌ສິ
ລາວໂອດີເຊຍໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ.

"ເນື່ອງຈາກຄວາມໂຫດຮ້າຍ ແລະ ຄວາມທົ່ວລະຍົດຂອງຊາວອຳໂມນ ແລະ ໂມອາບທີ່ມີຕົວອິດສະຣາເອນ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະກາດໂດຍຜ່ານໂມເຊວ່າ
ພວກເຂົາຄວນຖືກກັ່ນອອກຈາກຊຸມນຸມແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຕະຫຼອດໄປ. ເບີ້ ພຣະບັນຍັດສອງ
23:3-6. ແຕ່ໃນການຂັດຂືນຕໍ່ພຣະດຳລັດນີ້
ມະຫາປະໂຫດໄດ້ຂັບໄລ່ເຄື່ອງຖວາຍທີ່ກັບໄວ້ໃນຫ້ອງແຫ່ງພຣະນິເກດຂອງພຣະເຈົ້າອອກໄປ
ເພື່ອຈັດບ່ອນໃຫ້ແກ່ຕົວແທນຂອງຊາດພັນທີ່ຖືກຫ້າມນີ້. ບໍ່ອາດຈະມີການສະແດງການໝົນປະໝາດຕໍ່ພຣະ
ເຈົ້າອັນໃຫຍ່ຫຼວງໄປກວ່າການປະທານຄວາມໂບດບາຍເຊັ່ນນີ້ແກ່ສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ຂອງຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງ."

"ເມື່ອກັບຄືນມາຈາກເປີເຊຍ, ເນເຫມີຢາໄດ້ຮູ້ເຖິງການລົບຫຼຸ້ນອາດຫານນັ້ນ
ແລະໄດ້ດຳລົງມາດຕະການຢ່າງທັນທີເພື່ອຂັບໄລ່ຜູ້ບຸກລຸກນັ້ນອອກໄປ. 'ເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເສຍໃຈຢ່າງຫຼວງ,'
ທ່ານປະກາດວ່າ; 'ເພາະສະນັ້ນ
ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໂຍນເຄື່ອງໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນທັງໝົດຂອງໂທບີຢາອອກຈາກຫ້ອງນັ້ນ.
ແລ້ວຂ້ານ້ອຍໄດ້ອອກຄຳສັ່ງ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ຊຳລະຫ້ອງທັງຫຼາຍໃຫ້ສະອາດ;

ແລະຂ້າງນ້ອຍໄດ້ນຳພາຊະນະຂອງພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພ້ອມທັງເຄື່ອງບູຊາອາຫານ ແລະກຳຍານ, ກັບເຂົ້າມາໄວ້ໃນຫີນນີ້ອີກ."

"ບໍ່ແມ່ນແຕ່ພຣະວິຫານເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກລົບໄຫຼ່
ແຕ່ບັນດາເຄື່ອງຖວາຍກໍໄດ້ຖືກນຳໄປໃຊ້ຢ່າງຜິດຈຸດປະສົງດ້ວຍ.
ສິ່ງນີ້ໄດ້ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະບັນທອນນຳໃຈແຫ່ງການໃຫ້ຢ່າງເອື້ອເຟືອຂອງປະຊາຊົນ.
ພວກເຂົາໄດ້ສູນເສຍຄວາມຮ້ອນຮົນແລະຄວາມກະຕືລືລົ້ນ, ແລະບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍສ່ວນສົບຂອງຕົນ.
ຄັງສົມບັດໃນພຣະນິເວດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີການຈັດຫາຢ່າງຂາດແຄນ; ນັກຮ້ອງຫຼາຍຄົນ
ແລະຜູ້ອື່ນໆຮັບໃຊ້ໃນພາລະກິດແຫ່ງພຣະວິຫານ, ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຮັບການອຸປະຖຳຢ່າງພຽງພໍ,
ກໍໄດ້ລີ້ຈາກພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າໄປເຮັດວຽກຢູ່ບ່ອນອື່ນ." Prophets and Kings, 670.

ເຊບບາ, ຢູດາ ແລະ ໄທບຣິຍາ

ລ້ວນແຕ່ເປັນຕົວແທນຂອງລາວແອັດເວນຕິສຝ່າຍລາວໂອດິເຊຍໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງເວລາ.

ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຈອມໂຍທາ ຕັດດັງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງໄປ ເຂົ້າໄປຫາພະນັກງານຄັງຜູ້ນີ້ ຄືເຊບບາ
ຜູ້ທີ່ປົກຄອງເຮືອນ ແລະຈົງກ່າວວ່າ, ເຈົ້າມີຫຍັງຢູ່ບ່ອນນີ້? ແລະເຈົ້າມີໃຜຢູ່ບ່ອນນີ້
ຈົ່ງໄດ້ສະກັດອຸບໂມງໄວ້ໃຫ້ຕົນຢູ່ຫີນ, ດັ່ງຄົນທີ່ສະກັດອຸບໂມງຂອງຕົນໄວ້ໃນທຶສຽງ
ແລະເຈາະຫຍິບອາໄສໄວ້ໃຫ້ຕົນໃນຫີນຜາ? ເບິ່ງແມ່, ພຣະຢາເວຈະຫອບເຈົ້າໄປເປັນຊະເລື້ອຍຢ່າງຮຸນແຮງ
ແລະຈະຫຼົ່ມເຈົ້າໄວ້ແນ່ນອນ. ພຣະອົງຈະໝຸນເຈົ້າຢ່າງແຮງ
ແລະໂຍນເຈົ້າດັ່ງລູກບານໄປຍັງແຜ່ນດິນອັນກວ້າງໃຫຍ່; ເຈົ້າຈະຕາຍຢູ່ຫີນນັ້ນ
ແລະລົດຮົບອັນເປັນສະຫງ່າລາສີຂອງເຈົ້າຈະເປັນຄວາມອັບອາຍແກ່ວົງເຮືອນຂອງນາຍເຈົ້າ.
ແລະເຮົາຈະຂັບໄລ່ເຈົ້າອອກຈາກຕຳແໜ່ງຂອງເຈົ້າ ແລະຈາກຖານະຂອງເຈົ້າ ພຣະອົງຈະດົງເຈົ້າລົງ.
ເອຊາຍາ 22:15–19.

ເມື່ອກະສັດແຫ່ງຝ່າຍເຫຼືອກຳລັງເຂົ້າໃກ້ກັງເຢຣູຊາເລັມ ແລະພົງລະນຶກໄວ້ວ່າ
ການເຂົ້າໃກ້ນັ້ນເປັນການເຂົ້າໃກ້ຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ ຊຶ່ງລາວເມືອງເຢຣູຊາເລັມຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າກຳລັງຈະມາ.
ສິ່ງນີ້ແຕ່ງເທື່ອທີ່ກະບຸໄວ້ໃນ ເອຊາຍາ ບົດ 20 ເມື່ອທາທານ ແມ່ທັບລາວອັດຊີເຮຍ
ໄດ້ພິຈູດເມືອງອາດໂດດໃນອີຢິບ. ພວກເຂົາຮູ້ວ່າສິ່ງໃດກຳລັງຈະມາ
ແລະເຊບບາໄດ້ໃຊ້ເວລາຂອງຕົນໄປໃນການຈັດສ້າງຫຼຸມຝັ່ງສົບອັນຫຼາກໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ.
ນັກໂບຮານຄະດີໄດ້ພິບຫຼຸມຝັ່ງສົບຂອງເຊບບາ
ແລະໄດ້ນຳເອົາຂໍ້ຄວາມຈາກລັກທິຢູ່ເຫຼືອທາງເຂົ້າຫຼຸມຝັ່ງສົບນັ້ນອອກມາ
ແລະບັນທຶກຢູ່ໃນພິພິທະພັນແຫ່ງຫຼັງຂອງອັງກິດ. ຢ່າງນຳອັດສະຈັນຍິ່ງ ເມື່ອເຊບບາຖືກປົດອອກ
ແລະເອລີອາກົມ ບຸດຂອງຮົນກີຢາ ໄດ້ເຂົ້າຮັບຕຳແໜ່ງນຳຂອງເຊບບາແທນ, ເອລີອາກົມ ບຸດຂອງຮົນກີຢາ
ໄດ້ຮັບຕາປະທັບຫຼວງອັນຫຼົງ ຊຶ່ງລາວສາມາດໃຊ້ເພື່ອປະທັບຮັບຮອງຊື່ຂອງຕົນໃນເອກະສານທາງການ.
ຕາປະທັບນັ້ນກໍໄດ້ຖືກພິບໂດຍນັກໂບຮານຄະດີຊັ້ນກັນ ແລະຢູ່ໃນພິພິທະພັນແຫ່ງດຽວກັນໃນອັງກິດ.
ເຊບບາຢູ່ໃນພິພິທະພັນ ໂດຍມີຫຼຸມຝັ່ງສົບຂອງຕົນເປັນຕົວແທນ, ອັນເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຄວາມຕາຍ;
ແລະເອລີອາກົມ, ບຸດຂອງຮົນກີຢາ, ກໍຢູ່ໃນພິພິທະພັນນັ້ນດ້ວຍຕົວແທນແຫ່ງຕາປະທັບ
ອັນເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຊີວິດ.

ເນື່ອງຈາກການປະຕິເສດຂອງເຊບບາຕໍ່ຂ່າວສານແຫ່ງການຕັກເຕືອນກ່ຽວກັບກະສັດແຫ່ງທິດເຫຼືອ,
ລາວຈຶ່ງຖືກຄາຍອອກຈາກພຣະໂອດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຄຳທີ່ຖືກແປວ່າ "ຄາຍອອກ"
ໃນຄຳຕັກເຕືອນແຫ່ງພຣະນິມົດຫຼິ້ນຕໍ່ເມືອງລາວໂອດິເຊຍ
ແທ້ຈິງແລ້ວຫມາຍເຖິງການອາເມັນອອກຢ່າງຮຸນແຮງ. ກັບເນເຫມຢາ ພຣະອົງໄດ້ຂັບໂຕບຣິຍາ
ແລະສົງຂອງຂອງລາວອອກໄປ, ແລະກັບເຊບບາ
ລາວຖືກໂຍນອອກໄປຢ່າງຮຸນແຮງດັ່ງລູກບານເຂົ້າໄປໃນດິນແດນອັນຫ່າງໄກ.

ເຊບນາແມ່ນພວກແອັດເວັນຕິສລາໂອດິກອຍ

ຜູ້ກຳລັງປະຕິເສດຂ່າວສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທຶກິກເບີດຜະນິກໃນປີ 1989

ແລະກຳລັງຕຽມຕົວສຳລັບຫລຸມຝັງສົບ—ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ, ແລະເອລີອາກິມ ບຸດຂອງຮິນກີຢາ
ແມ່ນພວກແອັດເວັນຕິສລາໂອດິກອຍ ຜູ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະໃນວັນນັ້ນຈະບັງເກີດຂຶ້ນວ່າ ເຮົາຈະເອີ້ນເອລີອາກິມ ບຸດຊາຍຂອງຮິນກີຢາ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ;
ແລະເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຄື່ອງຄຸມຂອງເຈົ້າ, ແລະຈະຄາດເຂັມຂັດຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຂົາ,
ແລະເຮົາຈະມອບສິດອຳນາດໃນການປົກຄອງຂອງເຈົ້າໄວ້ໃນມືຂອງເຂົາ;
ແລະເຂົາຈະເປັນດັງບົດາແກ່ຊາວເຢຣູຊາເລັມ ແລະແກ່ວົງວານຢູດາ. ເອຊາຍາ 22:20, 21.

ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຂ່າວສາລີແລະຫຍ້າລ້າຍໃນລັດທິ Adventism ຈະຖືກແຍກອອກຈາກກັນ
ແລະການນຳພາຂອງຄຣິດຈັກຜູ້ມີໃຊ້ຊະນະຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ Eliakim ບຸດຂອງ Hilkiah
ແລະໃນເວລານັ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກຄຣິດຈັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນເປັນທຸງໝາຍ
ເມື່ອຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶກຂະຫຍາຍຕົວເປັນສຽງຮ້ອງອັນດັງກ້ອງ.
ບາງທິຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະກ່າວຊ້ຳຫຼາຍເກີນໄປ ໂດຍລວມເອົາວະລີ “ບຸດຂອງ Hilkiah” ເຂົ້າໄປ
ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດເວົ້າພຽງແຕ່ Eliakim ກໍພຽງພໍ. ແຕ່ເມື່ອຢູ່ຮ່ວມກັນ
ບົດາແລະບຸດຂອງທ່ານເປັນສັນຍະລັກຂອງຂ່າວສານແຫ່ງ Elijah ກ່ອນໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ.
ຂ່າວສານຂອງ Elijah ໃຊ້ສັນຍະລັກຂອງບົດາແລະບຸດເພື່ອເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທຳອິດ (ບົດາ) ແລະຜູ້ສຸດທ້າຍ
(ບຸດ). ຄວາມສຳພັນທາງຄຳພະຍາກອນນີ້ເປັນສ່ວນຊ່ວຍໃຫ້ເກີດບົດສະໜາສຸດທ້າຍໃນບົດທຶກຊາວສອງ.
ພຣະສັນຍາທຶກບົດາແກ່ Eliakim ບຸດຂອງ Hilkiah ແມ່ນວ່າ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະວາງກະແຈແຫ່ງພົງພັນຂອງ David ໄວ້ເທິງບ່າຂອງລາວ.

“ເຮືອນຂອງດາວິດ” ແມ່ນຂ່າວສານເລື່ອງພຣະບົດາແລະພຣະບຸດ
ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງໃນການສົນທະນາຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງກັບພວກຢິວທຶກະບົດ. ນອກຈາກນັ້ນ
ທີ່ນັ້ນຍັງແມ່ນບ່ອນທີ່ພຣະອົງບົດທ້າຍພຣະທຳພຣະນິມິດ. ເຮືອນຂອງດາວິດມີກະແຈດອກໜຶ່ງ
ຊຶ່ງຖ້າບໍ່ນຳສົ່ງອັນໃດມາໃຊ້ກັບວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844,
ກໍເພາະວ່າບ່ອນດຽວໃນພຣະຄຳພິທີອ້າງເຖິງກະແຈດອກນີ້ ຄືໃນຂ່າວສານເຖິງຄຣິສຕະຈັກເມືອງຟີລາເດນເຟຍ.

ແລະເຮົາຈະວາງກະແຈແຫ່ງພະລາຊວັງຂອງດາວິດໄວ້ເທິງບ່າຂອງທ່ານ; ແລະທ່ານຈະເປີດ,
ແລະບ່ຳຜູ້ໃດຈະປິດໄດ້; ແລະທ່ານຈະປິດ, ແລະບ່ຳຜູ້ໃດຈະເປີດໄດ້. ເອຊາຍາ 22:22

ຈົ່ງຂຽນເຖິງທູດສະຫວັນແຫ່ງຄຣິດຈັກໃນເມືອງຟີລາເດນເຟຍວ່າ: ພຣະອົງຜູ້ບໍລິສຸດ, ພຣະອົງຜູ້ສັດຈົງ,
ຜູ້ຊົງຖືກະແຈຂອງດາວິດ, ຜູ້ຊົງເປີດແລ້ວບ່ຳຜູ້ໃດປິດໄດ້; ແລະຊົງປິດແລ້ວບ່ຳຜູ້ໃດເປີດໄດ້;
ພຣະອົງຕັດດັງນີ້ວ່າ: ເຮົາຮູ້ຈັກການງານຂອງເຈົ້າ: ຈົ່ງເບິ່ງແມ, ເຮົາໄດ້ວາງປະຕູທີ່ເປີດໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ,
ແລະບ່ຳຜູ້ໃດສາມາດປິດມັນໄດ້: ເພາະວ່າເຈົ້າມີກຳລັງພຽງເລັກນ້ອຍ, ແລະໄດ້ຮັກສາພຣະວັຈນະຂອງເຮົາໄວ້,
ແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດນາມຂອງເຮົາ. ຈົ່ງເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ພວກທີ່ຢູ່ໃນສາລາຂອງຊາຕານ,
ຜູ້ທີ່ກ້າວວ່າຕົນເປັນຢິວ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ, ຫາກແຕ່ຕົວະ; ຈົ່ງເບິ່ງແມ,
ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ພວກເຂົາມາກັບນະມັດສະການຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕົນຂອງເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ຮູ້ວ່າເຮົາໄດ້ຮັກເຈົ້າ.
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຮັກສາພຣະວັຈນະແຫ່ງຄວາມອິດທິນຂອງເຮົາໄວ້,
ເຮົາຈະຮັກສາເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກໂມງແຫ່ງການທົດລອງ, ຊຶ່ງຈະມາເຖິງເໝືອນໂລກທັງສິ້ນ,
ເພື່ອທົດລອງບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ຈົ່ງເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະມາໂດຍໄວ:
ຈົ່ງຍົດໝັ້ນສົງທິເຈົ້າມື້ໃດໃຫ້ແນ່ນຫນາ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຊົງເອົາມົງກຸດຂອງເຈົ້າໄປ. ຜູ້ໃດທີ່ມີໃຊ້
ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນເສົາໃນພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ, ແລະຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ອອກໄປອີກເລີຍ:
ແລະເຮົາຈະຂຽນພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໄວ້ເທິງຜູ້ນັ້ນ, ແລະຊື່ເມືອງຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ,
ຄືນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ຊຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ:

ແລະເຮົາຈະຂຽນນາມໃໝ່ຂອງເຮົາໄວ້ເທິງຜູ້ນັ້ນດ້ວຍ. ຜູ້ໃດມີ
ຈົງຟັງສັງຄົມພຣະວິນຍານກ່າວແກ່ບັນດາຄຣິດຈັກ. ພຣະນິມິດ 3:7-12.

ເອລີາອົມເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ໜຶ່ງໃນຝ່າຍຟີລາເດລເຟຍໃນຊ່ວງການເຄື່ອນໄຫວມິນລ໌ເຮດ
ຊຶ່ງເປີດສະຖານທົບລັສຕ໌ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພຣະຄຣິດ
ມະຫາປະໂລຫິດຂອງພວກເຮົາ ເປັນຜູ້ໄດ້ເປີດປະຕູແຫ່ງຍຸກການນັ້ນ,
ແຕ່ພຣະຄຣິດໄດ້ວາງກະແຈໄວ້ເທິງບ່າຂອງເອລີາອົມ ບຸດຂອງຮິນກຢາ, ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຮົາຈະເປີດ."
ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງຈຸດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊື່ໄວ້ຕັ້ງແຕ່ຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງບົດຄວາມນີ້.

ໃນພຣະທຳອີຊາຍາ ພວກເຮົາພົບຄຳວ່າ "ພາລະ" ຢູ່ສົບແບດຄັ້ງ,
ແຕ່ໃນຈຳນວນນັ້ນເຈດຕະນາຍເຖິງສັງຄົມແບກໄວ້ເທິງບ່າ,
ແລະອີກສົບເອັດຄັ້ງໝາຍເຖິງຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດ. ໃນຈຳນວນສົບແບດຄັ້ງນັ້ນ
ມີຢູ່ຄັ້ງໜຶ່ງທີ່ຄຳຊົງໝາຍເຖິງຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດ
ຖືກໃຊ້ໃນເວລາດຽວກັນເພື່ອໝາຍເຖິງພາລະທີ່ຖືກແບກໄວ້ເທິງບ່າ.

ເລື່ອງຂອງຫຼຸບເຂົ້າແຫ່ງນິມິດ ເປັນເລື່ອງກ່ຽວກັບຂ່າວສານແຫ່ງຄວາມພິນາດ
ທີ່ກົດໝາຍຜູ້ນະມັດສະການສອງຈຳພວກໃນເຢຣູຊາເລັມ.
ຂ່າວສານພະຍາກອນທີ່ຊື່ບອກການເປີດຂຶ້ນຂອງການພິພາກສາ ໄດ້ຖືກປະກາດໂດຍບົດາມິນລ໌
ແລະນັ້ນຄືຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງສຸດເມື່ອປະຕູຂອງບ່ອນບໍລິສຸດຖືກປິດ
ແລະບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດຖືກເປີດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. "ພາລະ" ທີ່ຖືກວາງໄວ້ເທິງບ່າຂອງ William Miller
ອັນທົ່ວໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ນຳໄປປະກາດແກ່ໂລກ ກໍຄືຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ
ເປັນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງສຸດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844
ດ້ວຍການມາເຖິງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.

"ກະແຈແຫ່ງວົງຕະກູນຂອງດາວິດ ເຮົາຈະວາງໄວ້ເທິງບ່າຂອງທ່ານ," ແລະມັນກ່າວວ່າ, "ໃນວັນນັ້ນ"
"ຕະບູລີຕອກໄວ້ໃນບ່ອນອັນໝັ້ນຄົງນັ້ນຈະຖືກຖອນອອກ ແລະຈະຖືກຕັດລົງ ແລະຈະລົ້ມລົງ;
ແລະພາລະທີ່ຢູ່ເທິງມັນນັ້ນຈະຖືກຕັດຂາດ."

ຄຳທີ່ເປັນທີ່ນິຍົມວ່າ "ພາລະ" ແມ່ນຄຳທີ່ບົ່ງຊີ້ເຖິງຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດ, ແຕ່ຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມ
ພິນາດນັ້ນບໍ່ແມ່ນຄຳພາສາເຮັບເຮັດອີຊາຍາໃຊ້ເພື່ອສະແດງເຖິງສັງຄົມທີ່ແບກໄວ້ເທິງບ່າຂອງທ່ານ.
ໃນຖານະເປັນຄຳສຳລັບຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດ,
ມັນໝາຍຄວາມວ່າກະແຈຂອງດາວິດຈະຖືກວາງໄວ້ເທິງບ່າຂອງເອລີາອົມ, ບຸດຂອງຮິນກຢາ,
ແລະພາລະທີ່ຢູ່ເທິງບ່າຂອງລາວກໍແມ່ນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດ. ນີ້ເປັນການຫຼີ້ນຄຳທີ່ລຶກຊົງຢ່າງຍິ່ງ!

ນາງໄວທ໌ໄດ້ກ່າວເຖິງສັງຄົມກ່ຽວກັບກະແຈດອກໜຶ່ງທີ່ຕິດກັບພຣະຄຳພີ.

"ເຊື່ອມໂຍງກັບພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ມີກະແຈດອກໜຶ່ງທີ່ຂັບອັນລຳຄ່ານັ້ນອອກ,
ເພື່ອຄວາມພິນາດແລະຄວາມຊົນຊົມຍິນດີຂອງພວກເຮົາ.
ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກຂອບພຣະຄຸນສຳລັບທຸກລຳແສງແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ. ໃນອະນາຄົດ,
ປະສົບການຕ່າງໆທີ່ບັນລັບພວກເຮົາຍັງເປັນຄວາມລຶກລັບຢ່າງຫຼາຍ ຈະໄດ້ຮັບການອະທິບາຍ.
ມີບາງປະສົບການທີ່ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນເລີຍ
ຈົນກວ່າສະພາບອັນຕ້ອງຕາຍນີ້ຈະສວມທັບຄວາມບໍ່ຮູ້ຕາຍ." Manuscript Releases, volume 17,
261.

ຄຳກ່າວເປີດຂອງມິນລ໌ ກ່ຽວກັບຄວາມຜັນຂອງລາວ ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຜັນເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍພຣະທັດອັນມອງບໍ່ເຫັນ, ໄດ້ສົ່ງຫົວໜ້າໜຶ່ງອັນປະດິດຢ່າງປະນີພິດມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ຍາວປະມານສິບນ້ອຍ ແລະ ກວ້າງຫົກນ້ອຍເປັນຮູບສີ່ຫຼ່ຽມ, ເຮັດດ້ວຍໄມ້ດຳ ແລະ ໄຂ່ມຸກທີ່ຝັງປະດັບຢ່າງປະນີ. ມີກະແຈດອກໜຶ່ງຕິດຢູ່ກັບຫົວນັ້ນ. ໃນທັນໃດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັບກະແຈແລ້ວເປີດຫົບອອກ; ແລະ ເພື່ອຄວາມພິສູດໃຈແລະຄວາມປະຫລາດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າມັນແຕ້ມໄປດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບມີຄຳທຸກຊະນິດແລະທຸກຂະໜາດ, ເພັດ, ອັນມະນຸດຊ້ຳ, ແລະ ຫຼຸນຄຳກັບຫຼຸນເງິນທຸກຮູບຊົງແລະທຸກມູນຄຳ, ຈັດວາງໄວ້ຢ່າງງົດງາມຕາມບ່ອນຂອງມັນໃນຫົບ; ແລະ ເມື່ອຖືກຈັດວາງເຊັ່ນນັ້ນ ພວກມັນໄດ້ສະທ້ອນແສງແລະສະຫງ່າລາສີ ຊຶ່ງຈະປຽບເທົ່າໄດ້ກັບດວງອາທິດເທົ່ານັ້ນ.” Early Writings, 81.

ໃນໝາຍເຫດທ້າຍໜ້າຂອງຄວາມຝັນຂອງ James White, ລາວໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບກະແຈນັ້ນວ່າ:

“ກຸນແຈທີ່ຕິດຢູ່” ແມ່ນວິທີການຂອງລາວໃນການຕີຄວາມພຣະວາຈາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ—ໂດຍປຽບທຽບ ພຣະຄຳກັບພຣະຄຳ—ພຣະຄຳພີເປັນຜູ້ຕີຄວາມຂອງຕົນເອງ. ດ້ວຍກຸນແຈນີ້ບຣາເດີ ມິນເລີ ໄດ້ເປີດ “ຫົບສົມບັດ” ຫຼືຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເລື້ອງການສະເດັດມາ ແກກໂລກ.” James White.

ເຈມສ໌ ໄວທ໌ ໄດ້ໃຫ້ຄຳເຫັນກ່ຽວກັບນິມິດນີ້, ແລະໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານໄດ້ຂຽນບົດນຳໄວ້. ເປັນສິ່ງສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າ ມິນເລີ ໄດ້ຮັບນິມິດຂອງຕົນແລະໄດ້ຕີພິມມັນໃນປີ 1847, ຢ່າງນ້ອຍສອງປີຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່, ເມື່ອກຸ່ມ Millerite Adventists ທີ່ຄິດເປັນເອກະພາບໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປແລ້ວ. ມິນເລີ ຖືກແຍກອອກຈາກຂະບວນການ, ແລະ “ຝຽນນ້ອຍ” ທີ່ “ກະຈັດກະຈາຍໄປ” ນັ້ນ ຍັງຄົງກຳລັງທົນທຸກຈາກຄວາມຜິດຫວັງດັ່ງກ່າວ. ນິມິດຂອງມິນເລີໄດ້ກ່າວເຖິງສະພາບການນັ້ນ, ແລະ ເຈມສ໌ ໄວທ໌ ກໍໄດ້ໃຫ້ຄຳເຫັນຕໍ່ມັນ ແລະ ເອເລນ ໄວທ໌ ໄດ້ອ້າງເຖິງມັນໃນລັກສະນະທີ່ເປັນບວກຢ່າງສົນເຊີງ. ເຈມສ໌ ໄວທ໌ ໄດ້ຂຽນບົດນຳໃຫ້ແກ່ນິມິດຂອງມິນເລີ, ລວມເອົານິມິດນັ້ນໄວ້, ແລ້ວຈຶ່ງເພີ່ມບັນທຶກທ້າຍໜ້າສອງສາມຂໍ້. ບົດນຳຂອງທ່ານ, ນິມິດ, ແລະ ບັນທຶກທ້າຍໜ້າ ຈະຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດຄວາມນີ້ ສຳລັບຜູ້ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນນີ້.

ເອຊາຢາ ບົດທຳອິດສອງສົບສອງ ເປັນພາບປະກອບແຫ່ງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງອັດເວັນຕົກສົມ. ໃນປະຫວັດສາດທັງສອງນັ້ນ ໄດ້ມີແລະຈະມີການແຍກອອກ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ແລະຕໍ່ມາອີກຄັ້ງໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ. ການແຍກອອກໃນທັງສອງກໍລະນີ, ທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດ, ເປັນການສຳເລັດຕາມຄຳອຸປະມາເລື່ອງພິມມະຈາຣີສິບຄົນ. ຊຸດສະເຕີ້ ໄວທ໌ ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ພິມມະຈາຣີທີ່ໃຊ້ເຂົ້າແມ່ນຊາວລາໂອດີເຊຍ. ເຊັ່ນນີ້ ເປັນຕົວແທນຂອງຊາວອັດເວັນຕົກສົມລາໂອດີເຊຍ ໃນທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງອັດເວັນຕົກສົມ. ເອລີອາກິມ ບຸດຂອງຮິນກີຢາ ເປັນຕົວແທນຂອງຊາວອັດເວັນຕົກສົມຟີລິບປິນ.

ແຕ່ຮິນກີຢາກໍເປັນຕົວແທນຂອງບົດາແຫ່ງຂະບວນການແອດເວັນຕົກສົດ້ວຍ ເພາະວ່າ “ເຂົາຈະເປັນບົດາແກ່ຊາວເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະແກ່ພົນລະເມືອງຢູດາ.” ວິນລຽມ ມິນເລີ ໄດ້ຮັບການເອີ້ນດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບວ່າ “ພໍ່ມິນເລີ.” ມິນເລີໄດ້ຮັບ “ກະແຈຂອງດາວິດ” ວາງໄວ້ເທິງບ່າຂອງລາວ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງວິທີການສຶກສາພຣະຄຳພີຂອງລາວ ຄື “ບັນທຶກເທິງບັນທຶກ.”

ຫົບນັ້ນແມ່ນພຣະຄຳພີ, ແລະທ່ານໄດ້ໃຊ້ “ກະແຈຂອງດາວິດ” ອັນເປັນຕົວແທນຂອງຫຼັກເກນແຫ່ງການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອເປີດເຜີຍຄວາມຈິງຂອງທຸດອົງທຳອິດ. ຫຼັກເກນເຫຼົ່ານັ້ນ (ກະແຈຂອງດາວິດ) ແລະຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດຂອງທ່ານ (ພາລະ) ທີ່ໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈໂດຍອາໄສກະແຈຂອງດາວິດ ໄດ້ຖືກແຂວນໄວ້ “ດັ່ງຕະປູທຶດອກໄວ້ໃນບ່ອນອັນໝັ້ນຄົງ” ຢູ່ໃນສະຖານນະມັດສະການ. “ຕະປູ” ນັ້ນຄືວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ຄຳວ່າ “ຕະປູ” ຫມາຍເຖິງເຂັມ, ຕະປູຫຼືຫຼັກ, ອັນເປັນຕົວແທນຂອງໝູດໝາຍລະຫວ່າງທາງ.

“ພາລະ” ຫຼືຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດ ທີ່ຖືກແຂວນໄວ້ເທິງຕະບູນນີ້ ຄືຂ່າວສານຂອງທູດອົງທຳອິດ, ແລະຂ່າວສານນັ້ນໄດ້ມາເຖິງຈຸດສູງສຸດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ເມື່ອຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດໄດ້ສຳເລັດລົງແລ້ວ ແລະຖືກຍົກອອກ, ຖືກຕັດລົງ ແລະມັນກໍ່ຕົກລົງ. ມັນຖືກຍົກອອກ ເພາະວ່າຂ່າວສານຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດໄດ້ກາຍເປັນເລື່ອງໃນອະດີດໄປແລ້ວ, ແລະໃນເວລານັ້ນຕະບູນຈຶ່ງຕ້ອງຖືກຍ້າຍເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງບໍລິສຸດທະສຸດ, ບ່ອນທີ່ພາລະແຫ່ງຄວາມພິນາດອີກຢ່າງໜຶ່ງຈະຖືກແຂວນໄວ້ເທິງມັນ.

ຄຳພະຍາກອນເຖິງຄວາມພິນາດຂອງມົນເລີ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈຕາມກົດເກນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍ “ກະແຈຂອງດາວິດ,” ຈະປັກຕະປູໄວ້ໃນສະຖານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງຈະຮັບນ້ຳໜັກແຫ່ງສະຫງ່າລາສີທັງໝົດຂອງວົງວານແຫ່ງບົດາຂອງທ່ານ. ຄຳວ່າ “ສະຫງ່າລາສີ” ໃນຂໍ້ຄວາມນີ້ໝາຍເຖິງນ້ຳໜັກ. ສິ່ງທີ່ຮັບນ້ຳໜັກຂອງເຮືອນໄວ້ກໍ່ຄືຮາກຖານຂອງເຮືອນນັ້ນ. ຜົນງານຮາກຖານຂອງມົນເລີຮັບນ້ຳໜັກຂອງແສງສະຫວ່າງເພີ່ມເຕີມທັງໝົດຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ຊຶ່ງຖືກແທນໄວ້ໂດຍ “ເຊື້ອສາຍແລະຜົນຜະລິດ.” ມັນຮັບນ້ຳໜັກຂອງພາລະນະຫຼາກຫຼາຍທັງໝົດຂອງພຣະວິຫານ. ແລະຮາກຖານນັ້ນໄດ້ຖືກວາງລົງເພື່ອສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບຕັ້ງບັນລັງອັນສະຫງ່າງາມ.

ເອລີອາກົມ ບຸດຂອງ ຮົນກີຍາ ເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິສຕະຈັກເມືອງຟີລາເດນເຟຍ. ເອລີອາກົມ ໝາຍເຖິງພຣະເຈົ້າແຫ່ງການຍົກຂຶ້ນ, ເພາະວ່າ ເອລີອາກົມ, ບົດາແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ ເປັນຕົວແທນຂອງ William Miller ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເພື່ອຍົກຮາກຖານຂອງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກສັນ. ລາວເປັນບຸດຂອງ ຮົນກີຍາ ຊຶ່ງມີຮາກມາຈາກສອງຄຳ, ຄຳທີ່ສອງແມ່ນ ພຣະເຈົ້າ ແລະຄຳທຳອິດໝາຍເຖິງ “ຄວາມລຽບລົມ” ດັ່ງໃນຄວາມລຽບລົມແຫ່ງການເວົ້າ. ຮົນກີຍາ ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຳ ຫຼື ພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະບຸດຂອງທ່ານເປັນຕົວແທນຂອງການຍົກຂຶ້ນແຫ່ງພຣະວິຫານ.

ໃນຕອນທ້າຍຂອງ Adventism ຈະຕ້ອງມີຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດ, ແລະຄຳພະຍາກອນນັ້ນຄືທູດສະຫວັນອົງທີສາມໃນ Revelation ບົດທີສິບສີ່. ໃນຕອນທ້າຍຈະຕ້ອງມີກະແຈດອກໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍກະແຈຂອງ Miller. “ກະແຈ” ໃນສະໄໝຂອງພວກເຮົາຕັ້ງຢູ່ເທິງການຊຳຄົນຂອງປະຫວັດສາດ, ແລະໂດຍສະເພາະແມ່ນກົດແຫ່ງການກ່າວເຖິງຄັ້ງທຳອິດ, ຊຶ່ງລວມເຂົ້າດ້ວຍ ຫຼືເປັນຫຼັກການທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍພຣະຄຣິດເອງໃນຖານະ Alpha ແລະ Omega. ຈະຕ້ອງມີບຸດຄົນໜຶ່ງຂອງ Miller. ດັ່ງນັ້ນ Miller ໃນຖານະບົດາຈຶ່ງກາຍເປັນ Hilkiah ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະບຸດຂອງ Miller ຄື Eliakim, ມີຄວາມໝາຍວ່າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງການຍົກຂຶ້ນ. ພໍ່ Miller ໄດ້ຍົກພຣະວິຫານຂຶ້ນ ແລະບຸດຂອງ Miller ຊື່ອກເວລາທີ່ Laodicea ແລະ Philadelphia ຖືກແຍກອອກຈາກກັນ ແລະຊາວ Philadelphia ຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍານ. ຈະຕ້ອງມີຕະບູອັນໜຶ່ງທີ່ຖືກຕອກໄວ້ຢ່າງໜັ້ນຄົງ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໃນບ່ອນບໍລິສຸດດັ່ງໃນປະຫວັດຂອງ Miller, ແຕ່ໃນບ່ອນບໍລິສຸດທະສຸດ. ຕະບູນນີ້ ແລະພາລະທີ່ຖືກແຂວນໄວ້ເທິງມັນ ຈະຖືກຕັດອອກໃນຕອນທ້າຍຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ເໝືອນດັ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຕອນທ້າຍຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ. ເມື່ອ Michael ລຸກຂຶ້ນ ແລະເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດຖືກປົດລົງ, ຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມພິນາດຈະກາຍເປັນອະດີດການ, ຖືກຍົກອອກ, ຖືກຕັດຂາດ ແລະພັງລົງ.

ການແຍກອອກ ຫຼືການກະຈັດກະຈາຍຫຼັງຈາກການຜ່ານໄປຂອງເວລາໃນປີ 1844 ຈະຖືກເຮັດຊ້ຳອີກໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ອີຊາຍາ ບົດ 22 ເປັນພາບປະກອບຂອງສະພາບການທີ່ນຳໄປສູ່ການແຍກຂອງອັດເວັນຕົກສູ່ທິວລາວໂອຕິດໃຊຍອອກຈາກອັດເວັນຕົກສູ່ທິວຟີລາເດນເຟຍ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ຈົງຂຽນເຖິງທູດແຫ່ງຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງລາວໂອດົກຍວ່າ: ພຣະອາແມນ, ພະຍານຜູ້ສັດຊື່ແລະແທ້ຈິງ, ຜູ້ເປັນບໍ່ເກີດແຫ່ງການຊົງສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຕັດດັງນີ້, ເຮົາຮູ້ການງານຂອງເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າບໍ່ເຢັນແລະບໍ່ຮ້ອນ; ເຮົາບາຖະໜາໃຫ້ເຈົ້າເຢັນຫຼືຮ້ອນ. ດັ່ງນັ້ນ ເພາະວ່າເຈົ້າອຸ່ນ ແລະບໍ່ເຢັນບໍ່ຮ້ອນ, ເຮົາຈະຄາຍເຈົ້າອອກຈາກປາກຂອງເຮົາ. ເພາະເຈົ້າເວົ້າວ່າ, 'ເຮົາຮັ່ງມີແລ້ວ, ມີຊັບສົມບັດບຸນ, ແລະບໍ່ຂາດສິ່ງໃດເລີຍ'; ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າແທ້ຈິງແລ້ວ ເຈົ້າເປັນຄົນທຸກຍາກ, ໜ້າສົມເພດເວດນາ, ຂັດສົນ, ຕາບອດ, ແລະເປືອຍກາຍ. ເຮົາແນະນຳເຈົ້າໃຫ້ຊື່ຄຳທຶກຫຼອມໃນໄຟຈາກເຮົາ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັ່ງມີ; ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂາວ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮ່ວມໃສ່, ແລະເພື່ອວ່າຄວາມອັບອາຍແຫ່ງຄວາມເປືອຍກາຍຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດ; ແລະຈົງເອົາຢາທາຕາຈາກເຮົາຊະໂລມຕາຂອງເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນ. ຜູ້ໃດທີ່ເຮົາຮັກ ເຮົາກຕັກເຕືອນແລະຕື່ອນ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຮ້ອນຮົນ ແລະກັບໃຈໃໝ່. ນີ້ແນະ, ເຮົາຍົນຢູ່ທົ່ວແລະເຄາະຮ້ອງ; ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຍົນສຽງຂອງເຮົາ ແລະເປີດປະຕູ, ເຮົາຈະເຂົ້າໄປຫາຜູ້ນັ້ນ ແລະຈະຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານກັບລາວ, ແລະລາວກັບເຮົາ. ຜູ້ໃດຊະນະ ເຮົາຈະໃຜດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນກັບເຮົາບິນບັນລັງຂອງເຮົາ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາເອງໄດ້ຊະນະ ແລະໄດ້ນັ່ງກັບພຣະບໍດີຂອງເຮົາບິນບັນລັງຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ໃດມີຫຼື ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຟັງສົ່ງທຶພຣະວິນຍານກ່າວແກ່ຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍ. ພຣະນິມິດ 3:7-22.

ຫຼັງຈາກບົດນຳເຂົ້າສູ່ຄວາມຝັນ James White ຈົ່ງໄດ້ລ້ວມເອົາຄວາມຝັນນັ້ນໄວ້ ພ້ອມດ້ວຍໝາຍເຫດທາຍໜ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີບັນຫາໃດໆກັບການນຳຄວາມຝັນຂອງ Miller ມາປະຍຸກຕໍ່ໃຊ້ຂອງ James White, ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາໄດ້ຕິພົມການຕີຄວາມຄວາມຝັນຂອງລາວຢູ່ເລື້ອຍໆ ທີ່ແຕກຕ່າງອອກໄປບໍ່ນ້ອຍຈາກຂອງ James White. ແນວທາງພື້ນຖານຂອງ James White ທີ່ແຕກຕ່າງຈາກສົງທິຣີໄດ້ຕິພົມ ຄືລາວໄດ້ວາງ "ເພັດພອຍ" ໄວ້ໃນບໍລິບົດຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າເພັດພອຍເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຄວາມຈິງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງອັນໃດເລີຍ ເພາະມະນຸດຍ່ອມສະທ້ອນສົງທິຣີເລື້ອຍ, ແລະການກະຈັດກະຈາຍຂອງເພັດພອຍຫຼັງຈາກ Great Disappointment ນັ້ນ ເປັນພາບສັນຍະລັກຂອງການກະຈັດກະຈາຍຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດ. ແຕ່ຂໍ້ເທັດຈິງເປັນເລື່ອງສຳລັບການສັກສາໃນອະນາຄົດ.

ຄຳນຳຂອງ James White ຕໍ່ຄວາມຝັນຂອງ William Miller

"ຄວາມຝັນຕາຍໄປນີ້ໄດ້ຖືກຕິພົມໃນ Advent Herald ຕັ້ງແຕ່ກ່າວສອງປີມາແລ້ວ. ໃນເວລານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ມັນໄດ້ຊືບອກຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງເຖິງປະສົບການເຮືອງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງໃນອະດີດຂອງພວກເຮົາ, ແລະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມຝັນນັ້ນເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຜູ້ແກະທົກກະຈັດກະຈາຍ."

"ໃນບັນດາໝາຍສຳຄັນທັງຫຼາຍຂອງການເຂົ້າໄປຂອງວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະນ້ຳຢ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກຳນົດຄວາມຝັນໄວ້. ຈົ່ງເບິ່ງ Joel 2:28-31; Acts 2:17-20. ຄວາມຝັນອາດມາໄດ້ສາມທາງ; ປະການທຳອິດ, 'ຜ່ານຄວາມຫຍຸ້ງຫຼາຍໃນທຸລະກິດ.' ຈົ່ງເບິ່ງ Ecclesiastes 5:3. ປະການທີສອງ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃຕ້ວິນຍານອັນໃສໂຄກແລະການຫຼອກລວງຂອງຊາຕານ ອາດມີຄວາມຝັນໂດຍອິດທິພົນຂອງມັນ. ຈົ່ງເບິ່ງ Deuteronomy 8:1-5; Jeremiah 23:25-28; 27:9; 29:8; Zechariah 10:2; Jude 8. ແລະປະການທີສາມ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງສອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຝັນມາໂດຍຕະຫຼອດ, ແລະຍັງຄົງຊົງສອນຢູ່ປະຈຸບັນກໍຍັງ, ຊົງຄວາມຝັນເຫຼົ່ານັ້ນມາໂດຍການປະຕິບັດງານຂອງທູດສະຫວັນແລະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ໃນແສງອັນແຈ້ງຊັດຂອງຄວາມຈິງ ຈະຮູ້ມື້ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານຄວາມຝັນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ; ແລະຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຈະບໍ່ຖືກຫຼອກລວງ ຫຼືຖືກນຳໃຫ້ຫຼົງທາງໂດຍຄວາມຝັນອັນເທັດທຽມ."

“ແລະພຣະອົງຕັດວ່າ, ບັດນຈົງຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ; ຖ້າມີຜູ້ພະຍາກອນຄົນໃດຢູ່ທ່າມກາງພວກເຈົ້າ, ເຮົາຄືພຣະເຢຊູອາຈະສະແດງຕົນໃຫ້ລ້າວຮູ້ໃນນິມິດ, ແລະຈະກ່າວກັບລາວໃນຄວາມຜັນ. ຈົດເຊັ່ນບັນຊີ 12:5.”

ຢາໂຄບໄດ້ກ່າວວ່າ: “ທູດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍໃນຄວາມຜັນ.” ປະຖົມມະການ 31:2. “ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາຫາລາບານຊາວຊີເຣຍໃນຄວາມຜັນຕອນກາງຄືນ.” ປະຖົມມະການ 31:24. ຈົງອ່ານຄວາມຜັນຂອງໂຢເຊັບ ໃນ ປະຖົມມະການ 37:5–9 ແລ້ວຕໍ່ມາ ຈົງອ່ານເລື່ອງອັນນ່າສົນໃຈເກືອບການສຳເລັດຂອງຄວາມຜັນເຫຼົ່ານັ້ນໃນປະເທດອີຢິບ.

“ທຶມອົງກົບໂອນ ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບຳກົດແກ່ໂຊໂລໂມນໃນຄວາມຜັນກາງຄືນ. 1 ກະສັດ 3:5. ພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະສຳຄັນໃນບົດທຶສອງຂອງການໂອນໄດ້ຖືກປະທານໃນຄວາມຜັນ, ແລະສັດຮ້າຍສີຕົວ ແລະອື່ນໆ ໃນບົດທຶຈັດກໍເຊັ່ນກັນ. ເມື່ອເຮົາໂຮດພະຍາຍາມທຳລາຍພຣະຜູ້ຖືກຖອດອອກ ໂຢເຊັບໄດ້ຮັບຄຳຕືອນໃນຄວາມຜັນໃຫ້ຫຼົ້ນໄປຍັງປະເທດອີຢິບ. ມັດທາຍ 2:13.”

“ແລະມັນຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍທັງໝົດ, ພຣະເຈົ້າຕັດຕັ້ງ, ເຮົາຈະເຫລົງຈາກພຣະວິນຍານຂອງເຮົາເໝືອນອີໜັງທັງປວງ; ແລະບຸດຊາຍກັບບຸດຍິງຂອງພວກເຈົ້າຈະພະຍາກອນ, ແລະຊາຍໜຸ່ມຂອງພວກເຈົ້າຈະເຫັນນິມິດ, ແລະຄົນເຖົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະຜັນຄວາມຜັນ. ກົດຈະການ 2:17.”

“ຂອງປະທານແຫ່ງການພະຍາກອນ ໂດຍທາງຄວາມຜັນແລະນິມິດ ໃນທຶນີ້ເປັນຜົນຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະໃນວັນສຸດທ້າຍຈະຖືກສະແດງອອກຢ່າງພຽງພໍທີ່ຈະເປັນໝາຍສຳຄັນ. ນີ້ເປັນໜ້າໃຈໃນບັນດາຂອງປະທານຂອງຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງຂ່າວປະເສີດ.”

“ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານບາງຄົນໃຫ້ເປັນອັກຄະທູດ; ແລະບາງຄົນໃຫ້ເປັນຜູ້ພະຍາກອນ; ແລະບາງຄົນໃຫ້ເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ; ແລະບາງຄົນໃຫ້ເປັນສັດຍາພິບານແລະອາຈານ; ເພື່ອຈະຜັກຜົນພວກທີ່ບໍລິສຸດໃຫ້ສົມບູນ, ເພື່ອການປະກອບພັນທະກົດຮັບໃຊ້, ເພື່ອການສ້າງຂຶ້ນແຫ່ງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ. ເອເຟໂຊ 4:11, 12.”

“ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງບາງຄົນໄວ້ໃນຄຣິດຕະຈັກ, ປະການທຳອິດແມ່ນອັກຄະສາວົກ, ປະການທຶສອງແມ່ນສາດສະດາ, ແລະອື່ນໆ. 1 ໂກຣິນໂທ 7:28.”

“ຢ່າດູກຖາຄຳພະຍາກອນ. 1 ເທຊະໂລນິກ 5:20. ເບີດວັຍ ກົດຈະການ 13:1; 21:9; ໂຣມ 12:6; 1 ໂກຣິນໂທ 14:1, 24, 39. ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ ຫຼືຄຳພະຍາກອນ ມີໄວ້ເພື່ອການສ້າງສາຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ຈະເລີນຂຶ້ນ; ແລະ ບໍ່ມີຫຼັກຖານໃດທີ່ຈະສາມາດນຳມາຈາກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ວ່າ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງສືບສຸດລົງກ່ອນທີ່ຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ສັດຍາພິບານ ແລະ ອາຈານ ຈະສືບສຸດລົງ. ແຕ່ຜູ້ຄັດຄ້ານກ່າວວ່າ, ‘ມີນິມິດ ແລະ ຄວາມຜັນອັນບອມຫຼາຍເກີນໄປ ຈົນຂ້ອຍບໍ່ອາດມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນສິ່ງປະເພດນັ້ນໄດ້.’ ນັ້ນເປັນຄວາມຈິງວ່າ ຊາຕານມີຂອງບອມຂອງມັນ. ມັນເຄີຍມີຜູ້ພະຍາກອນບອມຢູ່ສະເໝີ, ແລະ ແນ່ນອນວ່າ ບັດນີ້ເຮົາກໍອາດຄາດໝາຍຈະພົບພວກເຂົາໄດ້ໃນໂມງສຸດທ້າຍແຫ່ງການຫຼອກລວງ ແລະ ໄຊຊະນະຂອງມັນນີ້. ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດການສຳແດງພິເສດດັ່ງກ່າວ ເພາະມີຂອງບອມຢູ່ນັ້ນ ກໍອາດ, ດ້ວຍເຫດຜົນດຽວກັນ, ກ່າວໄປອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ປະຕິເສດວ່າ ພຣະເຈົ້າເຄີຍສຳແດງພຣະອົງແກ່ມະນຸດໃນຄວາມຜັນ ຫຼືໃນນິມິດ, ເພາະວ່າ ຂອງບອມນັ້ນມີຢູ່ສະເໝີ.”

“ຄວາມຜັນແລະນິມິດແມ່ນສຶກາງທຶພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງພຣະອົງເອງແກ່ມະນຸດ. ຜ່ານສຶກາງນີ້ ພຣະອົງໄດ້ຕັດກັບບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ; ພຣະອົງໄດ້ຈັດວາງຂອງປະທານແຫ່ງການພະຍາກອນໄວ້ທ່າມກາງ

ບັນດາຂອງປະທານຂອງຄຣິດຕະຈັກແຫ່ງຂ່າວປະເສີດ,
ແລະໄດ້ຈັດຄວາມຝັນແລະນິມິດໄວ້ຄຽງຄູ່ກັບໝາຍສຳຄັນອື່ນໆ ຂອງ 'ຍຸກສຸດທ້າຍ.' ອາແມນ."

"ຈຸດປະສົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຂໍ້ຄວາມຂ້າງເທິງນີ້ ແມ່ນເພື່ອຂະຈັດຄຳຄັດຄ້ານຕ່າງໆ ດ້ວຍວິທີທາງພຣະຄຳພີ
ແລະຕຽມຈິດໃຈຂອງຜູ້ອ່ານສຳລັບສົງຄາມນີ້." James White, *Brother Miller's Dream*, 1–3.

ຄວາມຝັນຄັ້ງທີສອງຂອງ William Miller

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຝັນວ່າ ພຣະເຈົ້າ ໂດຍພຣະຫັດທິຕາມອງບໍ່ເຫັນ
ໄດ້ສົ່ງຫົບນ້ອຍອັນໜຶ່ງທີ່ປະດິດຢ່າງປະນີພິພິດພາດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ມີຄວາມຍາວປະມານສິບນ້ອຍ ແລະ
ກວ້າງຫົກນ້ອຍເປັນຮູບສີ່ຫຼ່ຽມ, ເຮັດດ້ວຍໄມ້ດຳ ແລະ ຝັງປະດັບດ້ວຍໄຂ່ມຸກຢ່າງປະນີດ.
ຫົບນ້ອຍນັ້ນມີກະແຈອັນໜຶ່ງຕິດຢູ່ ທັນໃດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເອົາກະແຈນັ້ນແລະເປີດຫົບນ້ອຍອອກ;
ແລ້ວ ເພື່ອເປັນຄວາມພິສູດແຫ່ງຄວາມປະຫລາດໃຈແລະຄວາມພິເສດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າມັນເຕັມໄປດ້ວຍເພັດນິນຈິນດາທຸກຊະນິດແລະທຸກຂະໜາດ, ເພັດ, ອັນມະນີລ້ຳຄ່າ, ແລະ
ຫຼຽນຄຳກັບຫຼຽນເງິນທຸກຮູບຊົງແລະທຸກມູນຄ່າ,
ຈັດວາງໄວ້ຢ່າງງົດງາມໃນບ່ອນຂອງມັນແຕ່ລະຢ່າງໃນຫົບນ້ອຍ; ແລະ ເມື່ອຈັດວາງດັ່ງນັ້ນ
ສົງເຫດນັ້ນໄດ້ສະທ້ອນແສງແລະລັດສະໝອັນມີແຕ່ດວງອາທິດເທົ່ານັ້ນທີ່ອາດທຽບໄດ້."

"ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ການຊົມຊືມກັບພາບອັນວິເສດນີ້ແຕ່ລ່າພັງຜູ້ດຽວ ບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ເຖິງແມ່ນວ່າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມລົ້ນໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມເປັນປະກາຍ,
ຄວາມງົດງາມ, ແລະຄຸນຄ່າຂອງສິ່ງທີ່ຢູ່ພາຍໃນນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ວາງມັນໄວ້ເທິງໂຕະກາງຫ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະແຈ້ງຂ່າວອອກໄປວ່າ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາຖະໜາ
ອາດຈະມາເບິ່ງພາບອັນສະຫງ່າລ້ຳເລີດແລະສຸດປະກາຍທີ່ມະນຸດເຄີຍເຫັນໃນຊີວິດນີ້."

"ປະຊາຊົນເລີນເຂົ້າມາ, ໃນຕອນແລງກາງມື້ຈຳນວນໜ້ອຍ, ແຕ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈົນເປັນຝູງຊົນ.
ເມື່ອພວກເຂົາຫຼຽວເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນຫົບເປັນຄັ້ງທຳອິດ,
ພວກເຂົາກໍປະຫລາດໃຈແລະຮ້ອງໂຮດ້ວຍຄວາມຍິນດີ. ແຕ່ເມື່ອຈຳນວນຜູ້ເບິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ,
ທຸກຄົນກໍເລີນເຂົ້າໄປຈັບຕ້ອງອັນຍະມະນີ, ເອົາມັນອອກຈາກຫົບ ແລະກະຈາຍມັນໄວ້ເທິງໂຕະ.
ຂ້າພະເຈົ້າເລີນຄິດວ່າ ເຈົ້າຂອງຈະທວງເອົາຫົບແລະອັນຍະມະນີຈາກມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ;
ແລະຖ້າຂ້າພະເຈົ້າຍອມໃຫ້ພວກມັນຖືກກະຈາຍອອກ,
ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະບໍ່ມີອັນສາມາດຈັດວາງມັນກັບຄືນໃນຫົບຂອງມັນໃນຫົບໄດ້ອີກ ດັ່ງທີ່ເຄີຍເປັນມາກ່ອນ;
ແລະຮູ້ສຶກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຄົງຈະບໍ່ສາມາດຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຊີ້ແຈງນັ້ນໄດ້,
ເພາະວ່າມັນຈະໜັກໜ່ວງຢ່າງຍິ່ງ. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍເລີນອ້ອນວອນປະຊາຊົນໃຫ້ຈັບຕ້ອງພວກມັນ,
ຫຼືເອົາພວກມັນອອກຈາກຫົບ; ແຕ່ຍິ່ງຂ້າພະເຈົ້າອ້ອນວອນຫຼາຍເທົ່າໃດ,
ພວກເຂົາກໍຍິ່ງກະຈາຍພວກມັນຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ;
ແລະບັດນີ້ພວກເຂົາເບິ່ງເໝືອນຈະກະຈາຍພວກມັນໄປທົ່ວທັງຫ້ອງ, ຕາມພື້ນ
ແລະເທິງເຄື່ອງເຮືອນທຸກຊັ້ນໃນຫ້ອງ."

"ຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ທ່າມກາງເພັດພອຍແທ້ ແລະ ຫຼຽນເງິນແທ້
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຫວ່ານກະຈາຍນັ້ນ ພວກເຂົາຍັງໄດ້ຫວ່ານເພັດພອຍປອມ ແລະ
ເງິນຫຼຽນປອມອອກໄປເປັນຈຳນວນນັບບໍ່ຖ້ວນ.
ຂ້າພະເຈົ້າເກີດຄວາມຄຽດແຄ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ການປະພຶດອັນຕ່ຳຊ້າ ແລະ
ຄວາມອະກະດັນຂອງພວກເຂົາ, ແລະໄດ້ຕຳໜິແລະປະນາມພວກເຂົາເພາະເຫດນັ້ນ;
ແຕ່ຍິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຕຳໜິພວກເຂົາຫຼາຍເທົ່າໃດ, ພວກເຂົາກໍຍິ່ງຫວ່ານເພັດພອຍປອມ ແລະ
ເງິນຫຼຽນປອມເປັນເຂົ້າໄປໃນບັນດາຂອງແທ້ຫຼາຍຂຶ້ນ."

“ແລ້ວຈິດວິນຍານຝ່າຍເນື້ອຫນັງຂອງຂ້ານອ້ຍກໍ່ເກີດຄວາມຂັດເຄື່ອງຢ່າງຫນັກ
ແລະເລີ່ມໃຊ້ກຳລັງຝ່າຍຮ່າງກາຍເພື່ອຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກຫ້ອງ;
ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ຂ້ານອ້ຍກຳລັງຂັບໄລ່ຄົນຫນຶ່ງອອກໄປ ກໍ່ມີອີກສາມຄົນເຂົ້າມາ ແລະນຳເອົາຂີ້ຜຸ່ນ ເສດໄມ້
ຊາຍ ແລະຂອງສັກກະປົກທຸກຢ່າງເຂົ້າມາ, ຈົນກະທັ້ງພວກເຂົາປົກຄຸມບັນດາອັນມະນີເທົ່າເພັດ
ແລະຫຼຸ້ນທັງຫມົດ ຈົນຖືກບັງຈາກສາຍຕາ. ພວກເຂົາຍັງຈັກກະຖັງເກັບຂອງມືຄຳຂອງຂ້ານອ້ຍເປັນຊັ້ນໆ
ແລະໂຍນກະຈາຍມັນປະປົນຢູ່ກັບກອງຂີ້ເຫຍື້ອ.
ຂ້ານອ້ຍຄິດວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດເຫັນໃຈຄວາມໂສກເສົ້າຫຼືຄວາມໂກດຂອງຂ້ານອ້ຍເລີຍ.
ຂ້ານອ້ຍທໍ່ແທ້ແລະຫົດຫຼໍ່ໃຈຢ່າງສົນເຊີງ, ແລ້ວນັ່ງລົງຮ້ອງໄຫ້.”

“ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງຮ້ອງໄຫ້ແລະໂສກເສົ້າຢ່າງນັ້ນ ເນື່ອງດ້ວຍການສູນເສຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ
ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈວ່າ
ພຣະອົງຈະຊົງສັງຄວາມຊ່ອຍເຫຼືອມາໃຫ້ຂ້ອຍ. ທັນທີນັ້ນ ປະຕູກໍ່ໄດ້ເປີດອອກ
ແລະຊາຍຄົນຫນຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມາໃນຫ້ອງ, ເມື່ອນັ້ນປະຊາຊົນທັງໝົດກໍ່ໄດ້ອອກໄປຈາກຫ້ອງ; ແລະລາວ,
ຖືແບງບັດຜຸ່ນຢູ່ໃນມື, ໄດ້ເປີດໜ້າຕ່າງ ແລະເລີ່ມບັດຜຸ່ນ ແລະຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຫ້ອງ.”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະອົງໃຫ້ຊົງຍັບຍັງໄວ້,
ເພາະວ່າຍັງມີອັນມະນີອັນປະເສດບາງອັນກະຈັດກະຈາຍຢູ່ທ່າມກາງກອງຊາກຫັກພັງ.”

“ພຣະອົງໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ‘ຢ່າຢ້ານ,’ ເພາະພຣະອົງຈະ ‘ຊົງດູແລພວກເຂົາ.’”

“ແລ້ວ, ໃນຂະນະທີ່ລາວກວາດດິນແລະຂີ້ເຫຍື້ອ, ອັນຍະມະນີບອມ ແລະ ຫຼຸ້ນເງິນປອມ,
ທັງໝົດໄດ້ລອຍຂົນແລະອອກໄປທາງບ່ອງຢູ່ມດັງກອນເມກ, ແລະລົມໄດ້ພັດພາພວກມັນໄປ.
ໃນຄວາມວຸ້ນວາຍນັ້ນ ຂ້ອຍໄດ້ເປີດຕາຂອງຂ້ອຍລົງຊົ່ວຂະນະຫນຶ່ງ; ເມື່ອຂ້ອຍເປີດມັນອອກ,
ຂີ້ເຫຍື້ອທັງໝົດກໍ່ໄດ້ຫາຍໄປແລ້ວ. ອັນຍະມະນີອັນລຳຄ່າ, ເພັດ, ຫຼຸ້ນຄຳ ແລະ ຫຼຸ້ນເງິນ,
ນອນກະຈາຍຢູ່ຢ່າງອຸດົມສົມບູນທົ່ວທັງຫ້ອງ.”

“ຈາກນັ້ນ ລາວໄດ້ວາງຫົບຫນຶ່ງໄວ້ທັງໄຕະ ຊຶ່ງມີຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າ ແລະ ງົດງາມກວ່າຫົບເດີມຫຼາຍ,
ແລ້ວໄດ້ກວາດເອົາອັນຍະມະນີ, ເພັດ, ຫຼຸ້ນເງິນ ຂຶ້ນມາເປັນກຳມື, ແລະ ໂຍນລົງໃນຫົບນັ້ນ
ຈົນບໍ່ເຫຼືອແມ່ນແຕ່ອັນດຽວ ເຖິງແມ່ນວ່າເພັດບາງເມັດຈະນ້ອຍບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າປາຍເຂັມກໍ່ຕາມ.”

“ແລ້ວທ່ານໄດ້ເອີ້ນເຊີນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້” ມາ ແລະ ເບີ້.”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມ້ອງເຂົ້າໄປໃນຫົບນັ້ນ, ແຕ່ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກແສງຈາກພາບທີ່ເຫັນນັ້ນຈົນພຣະຄຳມົວ.
ພວກມັນສ່ອງປະກາຍຫຼາຍກວ່າສະຫງ່າລາສີເດີມຂອງພວກມັນເຖິງສິບເທົ່າ.
ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າພວກມັນໄດ້ຖືກຂັດຖູໃນຊາຍໂດຍຕົນຂອງຄົນຊົ່ວເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ໄດ້ກະຈາຍພວກມັນອອກ
ແລະຢຽບຢູ່ພວກມັນລົງໃນຝຸ່ນດິນ. ພວກມັນຖືກຈັດວາງຢ່າງເປັນລະບຽບອັນງົດງາມຢູ່ໃນຫົບ,
ແຕ່ລະອັນຢູ່ໃນບ່ອນຂອງຕົນ,
ໂດຍບໍ່ບາກດີຮ່ອງຮອຍແຫ່ງຄວາມລຳບາກໃດໆຂອງຊາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ໂຍນພວກມັນເຂົ້າໄປ.
ຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງອອກດ້ວຍຄວາມຍືນດີຢ່າງຍິ່ງ, ແລະສຽງຮ້ອງນັ້ນໄດ້ບໍ່ກະຈາຍໃຫ້ຕົນ.” Early
Writings, 81–83.

ໝາຍເຫດທ້າຍໜ້າຂອງ James White

“ຫົບ” ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພຣະຄຳພີ
ທີ່ກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຄົງທີ່ສອງຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກປະທານແກ່ ພີ່ນ້ອງ Miller ເພື່ອປະກາດແກ່ໂລກ.

“ກຸນແຈທິຕິດຢູ່ ແມ່ນວິທີການຂອງລາວໃນການຕີຄວາມພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ—ໂດຍການປຽບທຽບພຣະຄຳພີກັບພຣະຄຳພີ—ໃຫ້ພຣະຄຳພີເປັນຜູ້ອະທິບາຍຕົນເອງ. ດ້ວຍກຸນແຈນີ້ ພີ່ນ້ອງ Miller ໄດ້ເປີດ ‘ຫົບ,’ ຫຼືຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເລື່ອງການສະເດັດມາ ໃຫ້ແກ່ໂລກ.”

“ປະຊາຊົນເລີ່ມເຂົ້າມາ, ໃນເບື້ອງຕົ້ນມີຈຳນວນໜ້ອຍ, ແຕ່ເລີ່ມຂຶ້ນຈົນເປັນຝູງຊົນ.’ ເມື່ອຄຳສອນເລື່ອງການສະເດັດມາຖືກປະກາດເທື່ອທຳອິດໂດຍອ້າຍນ້ອງມິນເລີ, ແລະອີກພຽງບ່າກໍຄົນ, ມັນມີຜົນກະທົບພຽງເລັກນ້ອຍ, ແລະມີພຽງຈຳນວນໜ້ອຍຫຼາຍທີ່ຖືກປຸກໃຫ້ຕົນຂຶ້ນໂດຍຄຳສອນນັ້ນ; ແຕ່ຈາກປີ 1840 ຫາ 1844, ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ມັນຖືກປະກາດ, ຊຸມຊົນທັງໝົດກໍຖືກປຸກໃຫ້ຕົນຂຶ້ນ.”

“ເຄື່ອງປະດັບ, ເພັດ, ແລະອື່ນໆ” ທີ່ມີ “ທຸກຊະນິດ ແລະ ທຸກຂະໜາດ” ຊຶ່ງ “ຖືກຈັດໄວ້ຢ່າງດີງາມໃນທີ່ຂອງມັນແຕ່ລະບ່ອນໃນຫົບ” ເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາບຸດຫຼານຂອງພຣະເຈົ້າ, [Malachi 3:17,] ມາຈາກຄຣິດຕະຈັກທັງປວງ, ແລະ ຈາກເກຣັກທຸກຖານະ ແລະ ສະພາບຂອງຊີວິດ, ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ຮັບເອົາຄວາມເຊື່ອເຮື່ອງການສະເດັດມາ, ແລະ ໄດ້ບາກດີວ່າຢືນຢັນຢ່າງກ້າຫານໃນຖານະຂອງຕົນແຕ່ລະຄົນ ໃນພາລະກິດອັນບໍລິສຸດແຫ່ງຄວາມຈິງ. ໃນຂະນະທີ່ເຄືອນໄຫວຢູ່ໃນລະບຽບນີ້, ແຕ່ລະຄົນຕ່າງເອົາໃຈໃສ່ໜ້າທີ່ຂອງຕົນເອງ, ແລະ ດຳເນີນຢ່າງຖອມຕົນຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, “ພວກເຂົາສະທ້ອນແສງສະຫວ່າງ ແລະ ລັດສະໝີ” ອອກໄປສູ່ໂລກ, ຊຶ່ງມີພຽງຄຣິດຕະຈັກໃນສະໄໝອັກຄະສາວິກເທົ່ານັ້ນທີ່ທຽບໄດ້. ຂ້າວສານ, [Revelation 14:6, 7] ໄດ້ອອກໄປດັງບານວ່າຢູ່ເທິງປັກຂອງລົມ, ແລະ ຄຳເຊີນທີ່ວ່າ, “ຈົ່ງມາ ເພາະສິ່ງທັງປວງບັດນີ້ໄດ້ຕຽມໄວ້ແລ້ວ,” [Luke 14:17.] ກໍໄດ້ແຜ່ອອກໄປຢ່າງມີວິດເດດ ແລະ ມີຜົນສຳເລັດ.

“ເມື່ອທູດສະຫວັນຜູ້ບິນ [Revelation 14:6, 7.] ເລີ່ມປະກາດຂ້າວປະເສີດອັນເປັນນິຕິເປັນຄັ້ງທຳອິດວ່າ, ‘ຈົ່ງຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ ແລະຖວາຍພຣະສິລິເດພຣະອົງ; ເພາະວ່າເວລາແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງມາເຖິງແລ້ວ,’ ຫຼາຍຄົນໄດ້ໃຫ້ຮ້ອງດ້ວຍຄວາມຊື່ນບານເມື່ອເຫັນເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູ ແລະການເພີ່ມຟຸ້ນຟູພະສົງ, ແຕ່ຕໍ່ມາຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເອງໄດ້ຕໍ່ຕ້ານ ເຍາະເຍີ້ຍ ແລະຫົວເຍາະຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ດົນກ່ອນນັ້ນເຄີຍເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນສຸກ. ພວກເຂົາໄດ້ລົບກວນ ແລະກະຈາຍບັນດາອັນມະນີ. ນັ້ນກໍພວກເຮົາມາເຖິງລະດູໃບໄມ້ຫຼົ້ນຂອງປີ 1844, ເມື່ອເວລາແຫ່ງການກະຈາຍເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ. ຈົ່ງຈື່ໄວ້ຂໍ້ນີ້: ຜູ້ທີ່ເຄີຍ ‘ໃຫ້ຮ້ອງດ້ວຍຄວາມຊື່ນບານ’ ນັ້ນແຫຼະ ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ລົບກວນ ແລະກະຈາຍບັນດາອັນມະນີ. ແລະນັບແຕ່ປີ 1844 ເປັນຕົ້ນມາ ບໍ່ມີໃຜໄດ້ກະຈາຍຝຸງແກະ ແລະນຳພວກເຂົາໃຫ້ຫຼົງທາງໄດ້ຢ່າງມີຜົນຫຼາຍເທົ່າກັບຜູ້ທີ່ເຄີຍປະກາດຄວາມຈິງ ແລະເຄີຍຊື່ນຊົມໃນຄວາມຈິງນັ້ນ; ແຕ່ຕໍ່ມາໄດ້ປະຕິເສດພຣະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນໃນປະສົບການເຮື່ອງການສະເດັດມາຂອງພວກເຮົາໃນອະດີດ.”

“ຄຳພະຍາກອນຂອງບຣາເດີ ມິນເລີ, ຕະຫຼອດໄລຍະຫຼາຍເດືອນຫຼັງຈາກສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄົນ, ໃນເດືອນທົດຈັດ ປີ 1844, ແມ່ນວ່າປະຕູໄດ້ຖືກປິດແລ້ວ, ແລະວ່າການເຄືອນໄຫວແຫ່ງການສະເດັດມານັ້ນເປັນການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນ, ແລະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຖືກຕ້ອງແລ້ວໃນການປະກາດເລື່ອງເວລາ. ໃນເວລານັ້ນ ທ່ານໄດ້ຕັກເຕືອນພວກພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານ ຜ່ານ Advent Herald ໃຫ້ຍືດໝັ້ນໄວ້, ໃຫ້ອົດທົນ, ແລະຢ່າບ່ອນວ່າກັນແລະກັນ; ແລະພຣະເຈົ້າຈະຊົງພິສູດພວກເຂົາໃນໄວງນີ້ສຳລັບການປະກາດເລື່ອງເວລາ. ໃນລັກສະນະນີ້ ທ່ານໄດ້ວົງວອນເພື່ອເຫຼົ້ອອັນມະນີ, ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຮູ້ສຶກເຖິງ ‘ຄວາມຮັບຜິດຊອບ’ ຂອງຕົນສຳລັບພວກເຂົາ, ແລະວ່າ ‘ມັນຈະໃຫຍ່ຫຼວງຢ່າງຫາທື່ນສຸດ.’”

“ເພັດພອຍປອມ ແລະ ດຽນຕາປອມ” ທີ່ຖືກກະຈາຍປະພັນຢູ່ໃນບັນດາຂອງແທ້ນັ້ນ ເປັນຕົວແທນຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງຂອງຜູ້ກັບໃຈປອມ ຫຼື “ລູກຕ່າງດ້າວ” [Hosea 5:7.] ນັບຕັ້ງແຕ່ປະຕູໄດ້ຖືກປິດໃນປີ 1844.

“ຫົບ” ທີ່ສອງ “ຊົງໃຫຍ່ກວ່າ ແລະ ງົດງາມກວ່າຫົບທຳອິດຫຼາຍ” ທີ່ໄດ້ຮວບຮວມ “ອັນມະນີ,” “ເພັດ,” ແລະ “ຫຼຽນ” ທີ່ກະຈັດກະຈາຍນັ້ນ ເປັນຕົວແທນຂອງຂອບເຂດອັນກວ້າງໃຫຍ່ແຫ່ງຄວາມຈິງປະຈຸບັນອັນມີຊີວິດ ທີ່ຟຸ່ງແກະທຶກະຈັດກະຈາຍຈະຖືກຮວບຮວມເຂົ້າມາ, ແມ່ນກະທັ້ງ 144,000 ຄົນ, ທຸກຄົນລ້ວນມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຈະບໍ່ມີເພັດອັນລຳຄ່າແດ່ແຕ່ເມັດດຽວຖືກປະໄວໃນຄວາມມັດ. ເຖິງແມ່ນວ່າບາງເມັດ “ນ້ອຍບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າປາຍເຂັມ,” ພວກມັນກໍຈະບໍ່ຖືກມອງຂ້າມ ແລະ ຖືກປະອອກໄວ້ໃນວັນນີ້ ເມື່ອພຣະເຈົ້າກຳລັງຮວບຮວມອັນມະນີຂອງພຣະອົງ. [ມາລາຄີ 3:16–18.] ພຣະອົງສາມາດສົ່ງທຸດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາເລັ່ງນຳພາອອກມາ ເໝືອນດັ່ງພຣະອົງໄດ້ນຳໂລດອອກຈາກເມືອງໃຊໂດມ. “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງກະທຳວຽກອັນສົນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.” “ພຣະອົງຈະຕັດມັນໃຫ້ສົ້ນລົງໃນຄວາມຊອບທຳ.” ເບິ່ງ ໂຣມ 9:28.

“‘ຜຸ່ນແລະເສດໄມ້, ຊາຍ ແລະຂີ້ເຫຍື້ອທຸກປະເພດ,’ ເປັນຕົວແທນເຖິງຄວາມຜິດພາດອັນຫຼາກຫຼາຍແລະມີຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ທີ່ໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າມາໃນທຳມະກາງຜູ້ເຊື່ອການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ ນັບແຕ່ວະລາໃບໄມ້ຫຼົ້ນປີ 1844. ທີ່ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວເຖິງບາງຢ່າງໃນບັນດາຄວາມຜິດພາດເຫຼົ່ານັ້ນ.”

“1. ທຳທິທີ ‘ຜູ້ລ້ຽງ’ ບາງຄົນໄດ້ຖືເອົາຢ່າງອວດດີ ທັນທີຫຼັງຈາກໄດ້ມີການປະກາດສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ ວ່າ ລັດອຳນາດແຫ່ງການຫຼອມລະລາຍອັນສຸຂຸມຈົ່ງຈັງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທີ່ໄດ້ມາພ້ອມກັບຂະບວນການເດືອນທິເຈດນັ້ນ ເປັນອິດທິພົນແບບສະກົດຈິດ. George Storrs ເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນທຳອິດທີ່ຖືເອົາທຳທິທີ. ເບິ່ງບົດຂຽນຂອງລາວໃນຊ່ວງທ້າຍປີ 1844 ໃນ Midnight Cry, ຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນໄດ້ພິມເຜີຍແຜ່ຢູ່ນະຄອນ New York. J. V. Himes, ໃນກອງປະຊຸມ Albany ໃນລະດູບານໃໝ່ປີ 1845, ກ່າວວ່າ ຂະບວນການເດືອນທິເຈດໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດການສະກົດຈິດເລີກເຈັດຟຸດ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການບອກເລົ່າເຊັ່ນນີ້ຈາກຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຫດການ ແລະໄດ້ຍິນຄຳກ່າວນັ້ນດ້ວຍຕົນເອງ. ຄົນອື່ນໆ ຜູ້ທີ່ໄດ້ມີສ່ວນຢ່າງຂະຫຍັນຂັ້ນແຂງໃນສຽງຮ້ອງເດືອນທິເຈດ ນັບແຕ່ນັ້ນມາກໍໄດ້ປະກາດວ່າ ຂະບວນການນັ້ນເປັນຜົນງານຂອງມານ. ການຍົກຜົນງານຂອງພຣະຄຣິດ ແລະຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໄປໃຫ້ແກ່ມານ ໃນສະໄໝແຫ່ງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັດຂອງພວກເຮົານັ້ນ ເປັນການໝົນປະໝາດພຣະເຈົ້າ, ແລະໃນບັດນີ້ກໍເປັນການໝົນປະໝາດເຊັ່ນດຽວກັນ.

“2. ການທົດລອງຫຼາຍປະການກ່ຽວກັບເວລາທີ່ແນ່ນອນ. ເນື່ອງຈາກ 2300 ວັນໄດ້ສົ້ນສຸດລົງໃນປີ 1844, ຈົ່ງໄດ້ມີການກຳນົດເວລາໄວ້ຫຼາຍຄັ້ງພ້ອມຄວນ ໂດຍບຸກຄົນຕ່າງໆ ສຳລັບການສົ້ນສຸດຂອງມັນ. ໃນການກະທຳເຊັ່ນນີ້ ພວກເຂົາໄດ້ຍ້າຍ ‘ເຂດໝາຍຫຼັກເດີມ’ ອອກໄປ ແລະໄດ້ນຳຄວາມມັດມົນແລະຄວາມສັ່ງໄສມາປົກຄຸມເໝືອນຂະບວນການການສະເດັດມາທັງໝົດ.”

“3. ລັດທິວິນຍານນິຍົມ ພ້ອມດ້ວຍຈົນຕານາການແລະຄວາມເກີນເລີຍທັງປວງຂອງມັນ. ກົນອຸປາຍຂອງມານນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນງານແຫ່ງຄວາມຕາຍອັນນຳສະເພີງກົວ ໄດ້ຖືກເປັນພາບແທນຢ່າງເໝາະສົມຍິ່ງໂດຍ ‘ເສດໄມ້,’ ແລະ ‘ຂີ້ເຫຍື້ອສາລະພິດຊະນິດ.’ ຫຼາຍຄົນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ດຶມພິດຂອງລັດທິວິນຍານນິຍົມເຂົ້າໄປ ໄດ້ຍອມຮັບຄວາມຈິງແຫ່ງປະສົບການການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດໃນອະດີດຂອງພວກເຮົາ, ແລະເນື່ອງຈາກຂໍ້ເທັດຈິງນີ້ ຫຼາຍຄົນຈຶ່ງຖືກຊັກນຳໃຫ້ເຊື່ອວ່າ ລັດທິວິນຍານນິຍົມເປັນຜົນອັນເກີດຕາມທຳມະຊາດຈາກການເຊື່ອວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງນຳພາຂະບວນການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການສະເດັດມາໃນປີ 1843 ແລະ 1844. ເປໂຕ, ເມື່ອກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ຈະ ‘ນຳເອົາລັດທິນອກຣິດອັນນຳໄປສູ່ຄວາມພິນາດເຂົ້າມາ, ເຖິງຂັ້ນປະຕິເສດພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ພວກເຂົາໄວ້,’ ກ່າວວ່າ, ‘ເພາະເຫດຈາກພວກເຂົາ ທາງແຫ່ງຄວາມຈິງຈະຖືກກ່າວຮ້າຍ.’”

“4. S. S. Snow ຜູ້ອ້າງຕົນວ່າເປັນ ‘ເອລີຍາ ຜູ້ພະຍາກອນ’” ຊາຍຜູ້ນີ້
ໃນວິຖີຊີວິດອັນແບກປະຫຼາດແລະບໍ່ຢູ່ໃນລ່ອງໃນຮອຍຂອງລາວ
ກໍໄດ້ສະແດງບົດບາດຂອງຕົນໃນວຽກງານແຫ່ງຄວາມຕາຍນີ້ຊັ້ນກັນ,
ແລະແນວທາງຂອງລາວໄດ້ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະນຳໃຫ້ຈຸດຍືນອັນແທ້ຈິງຂອງວິສຸດຊົນຜູ້ຄອຍຖ້າ
ກາຍເປັນສິ່ງທີ່ຖືກເບິ່ງໝື່ນໃນຄວາມຄິດຂອງຈິດໃຈອັນຊື່ສັດຫຼາຍດວງ.

“ໃນບັນຊີແຫ່ງຄວາມຜິດພາດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າອາດເພີນອີກຫຼາຍປະການ, ເຊັ່ນ: ‘ໜັງຜັນປີ’ ໃນ Revelation
20:4, 7 ວ່າໄດ້ຢູ່ໃນອະດີດ, 144,000 ໃນ Revelation 7:4; 14:1, ຜູ້ທີ່
‘ໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລະອອກມາຈາກອຸບໂມງຝັງສົບ’ ຫຼັງຈາກການຄົ້ນພົບຂອງພຣະຄຣິດ,
ຄຳສອນທີ່ວ່າບໍ່ຕ້ອງເຮັດວຽກ, ຄຳສອນເລື່ອງການທຳລາຍເດັກອ່ອນ, ແລະອື່ນໆ ອີກ.”

“ຄວາມຜິດພາດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່ຢ່າງພາກພຽນຢ່າງຍິ່ງ
ແລະໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນກົດດັນໃສ່ຝູງແກະຜູ້ຄອຍຖ້າ ຈົນໃນເວລາທີ່ພົ້ນອ້ອງ Miller ໄດ້ຮັບຄວາມຜັນນົນ
ອັນມະນີແທ້ຈິງໄດ້ຖືກ ‘ປັດບັງຈາກສາຍຕາ’
ແລະຖອຍຄຳຂອງຜູ້ພະຍາກອນກໍໃຊ້ໄດ້—‘ແລະຄວາມຍຸດຕິທຳຖືກຫັນກັບໄປຂ້າງຫຼັງ
ແລະຄວາມທ່ຽງທຳຢືນຢູ່, ແລະອື່ນໆ ແລະອື່ນໆ. ເບິ່ງ Isaiah 59:14. ໃນເວລານັ້ນ ບໍ່ມີໜັງສືພິມ
advent ສະບັບໃດໃນແຜ່ນດິນທີ່ສົ່ງເສີມສາເຫດແຫ່ງຄວາມຈິງປະຈຸບັນ. The Day-Dawn
ເປັນສະບັບສຸດທ້າຍທີ່ປັກປ້ອງຈຸດຍືນອັນຖືກຕ້ອງຂອງຝູງນ້ອຍ;
ແຕ່ສິ່ງນັ້ນໄດ້ຕາຍລົງຫຼາຍເດືອນກ່ອນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານຄວາມຜັນນົນໃຫ້ແກ່ Bro. Miller;
ແລະໃນການດົນຮົ່ວເຮືອກສຸດທ້າຍຂອງມັນ ມັນໄດ້ຊີ້ນຳພວກໄພ່ພົນຜູ້ເມືອຍລ້າແລະຖອນຫາຍໃຈໄປຫາປີ
1877 ຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນຍັງອີກສາມສົບປີຢູ່ໃນອະນາຄົດ
ເປັນເວລາແຫ່ງການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຄັງສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົາ. ໂອ ໂອ! ບໍ່ແບກເລີຍທີ່ພົ້ນອ້ອງ Miller
ໃນຄວາມຜັນຂອງທ່ານ ‘ນັ້ນລົງແລະຮ້ອງໄຫ້’ ເນື່ອງດ້ວຍສະພາບອັນນຳເສົ້າເສຍໃຈນັ້ນ.”

“ພົ້ນອ້ອງ Miller ໄດ້ຫຼັບຕາລົງໃນຄວາມຕາຍ ໃນວັນທີ 22 ທັນວາ 1849
ຊຶ່ງເປັນການສຳເລັດຕາມຖ້ອຍຄຳຕໍ່ໄປນີ້ໃນຄວາມຜັນຂອງທ່ານວ່າ, ‘ໃນທຳມະກາງຄວາມວຸ້ນວາຍ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫຼັບຕາລົງຊົດຂະນະໜຶ່ງ.’ ການສຳເລັດອັນອັດສະຈັນນີ້ບາກົດແຈ້ງຢ່າງຍິ່ງ
ຈົນບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະພາດທີ່ຈະເຫັນໄດ້.”

“ຫົບນັ້ນ ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມຈິງເລື່ອງການສະເດັດມາ ທີ່ບໍ່ຮາເດີ ມິນເລີ ໄດ້ປະກາດແກໂລກ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນຄຳອຸປະມາເຮືອງພົມມະຈັນສົບຄົນ. [Matthew 25:1–11.] ປະການທຳອິດ, ເວລາ,
1843; ປະການທີສອງ, ເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ; ປະການທີສາມ, ສຽງຮ້ອງຍາມທ່ຽງຄືນ, ໃນເດືອນທົດຈັດ,
1844, ແລະປະການທີສີ່, ປະຕູທີ່ຖືກປິດ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ອ່ານເອກະສານວ່າດ້ວຍການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ
ນັບແຕ່ປີ 1843 ມາ ຈະປະຕິເສດບໍ່ໄດ້ວ່າ ບຣາເດີ ມິນເລີ
ໄດ້ສົ່ງເສີມສື່ປະດັບສຳຄັນໃນປະຫວັດການສະເດັດມາ. ລະບົບຄວາມຈິງອັນປະສານກົມກຽວນີ້ ຫຼື “ຫົບ”
ໄດ້ຖືກສົກຂາດເປັນຊັ້ນໆ ແລະກະຈາຍໄປທຳມະກາງກອງເສດຊີເຫຍື້ອ
ໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິເສດປະສົບການຂອງຕົນເອງ ແລະໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຈິງນັ້ນເອງ ຊຶ່ງພວກເຂົາ,
ຮ່ວມກັບບຣາເດີ ມິນເລີ, ເຄີຍປະກາດແກໂລກຢ່າງກ້າຫານເຫຼືອເກີນ.”

“ເມື່ອນັ້ນ ຄຣິສຕະຈັກຈະບໍ່ລົງສຸດ ແລະ ‘ປາສະຈາກຕຳໜິຕິໜ້າພຣະທີ່ນັ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ,’
ໂດຍໄດ້ສຳລະພາບຄວາມຜິດພາດ ຂັບກັກພອງ ແລະບາບທັງປວງຂອງຕົນແລ້ວ,
ແລະໂດຍທີ່ບາບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກຊຳລະໃຫ້ໝົດໄປດ້ວຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະຖືກລົບລ້າງອອກ,
ພວກເຂົາຈະປາສະຈາກ ‘ດ່າງພ້ອຍ ຫຼື ຮອຍຍັບ, ຫຼື ສິ່ງໃດໆທຳນ້ອງນັ້ນ.’ ເມື່ອນັ້ນ
ພວກເຂົາຈະສ່ອງປະກາຍດ້ວຍ ‘ລັດສະໝອິນເກີຂອງພວກເຂົາເພີ່ມຂຶ້ນສົບເທົ່າ.” JAMES WHITE
Oswego, ເດືອນພຶດສະພາ, 1850.